

ATHENS VOICE

Airbnb gate

Ανάσα ή πληγή για τον κλάδο του τουρισμού και την πόλη;

Της Φιλίππας Δημητριάδη

Νάνος Βαλαωρίτης

Το ελληνικό underground είναι ένας μύθος

Της Μαρίλης Σταυρούλη

Κώστας Μπακογιάννης

«Θα ήθελα ο γιος μου να μπορέσει κάποια στιγμή να καθίσει στο ίδιο τραπέζι με τον εγγονό του Κουφοντίνα»

Της Κατερίνας Παναγοπούλου

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Αϊγίνα

Τι να δεις και τι να κάνεις στο αγαπημένο νησί των Αθηναίων

Μήπως έχεις εσύ αυτό το **KATI**

ΑΧΕ
YOU

ΤΟ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΕΧΕΙΣ

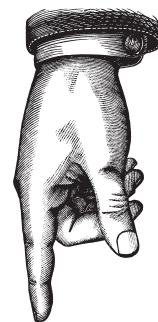
Μπες στο www.yougotsomething.gr
και γράψε τους νέους στίχους!

Που θέλει η κάθε γυναίκα;

Γιατί το AXE και η Ελένη Φουρέιρα το χρειάζονται επειγόντως! #Yougotsomething

-
- Κοιλακοί.....
 - Τατουάζ.....
 - Μάτια τυρκουάζ.....
 - Χρυσό ρολόι.....
 - Χρυσή καρδιά.....
 - Χιούμορ.....
 - Στήθος από μάρμαρο.....
 - Δύο κινητά.....
 - Δύο ακίνητα.....
 - Μαύρη ζώνη στο καράτε.....
 - Θεληματικό πηχούνι.....
 - Γένια 2 ημερών.....
 - Βελούδινη ματιά.....
 - Διθέσια BMW.....
 - Σκουλαρίκι ετρετς.....
 - Σκύλος κάσκι Σιβηρίας.....
 - Καλή μαμά.....

Ένας άντρας μπορεί να έχει όλα τα παραπάνω... και πάλι να του λείπει «αυτό το ΚΑΤΙ» που ψάχνουν οι γυναίκες.

Μήπως το έχεις εσύ;

Οι άντρες δεν χρειάζεται να αποτελούν τα γνωστά στερεότυπα για να αρέσουν στις γυναίκες. Ο κάθε άντρας είναι μοναδικός και έχει ΚΑΤΙ το ξεχωριστό που του δίνει προσωπικότητα και μπορεί να γοητεύσει μία γυναίκα.

«Αυτό το ΚΑΤΙ», εκτός από τίτλος του γνωστού τραγουδιού του 2000 που όλοι έχουμε σιγοτραγουδήσει, είναι και ο τίτλος της νέας καμπάνιας του AXE με μήνυμα το "You got Something".

Τι είναι, λοιπόν, αυτό που κάνει έναν άνδρα ακαταμάχητο στις μέρες μας; Το AXE «YOU» σε καλεί να επισκεφτείς το www.yougotsomething.gr και ζητάει τη βοήθειά σου για να ανατρέψει, να φρεσκάρει και να πειράξει το «Αυτό το κάτι που έχεις!», τη νέα εκδοχή του τραγουδιού που θα ερμηνεύσει η Ελένη Φουρέιρα!

Μπες στο: www.yougotsomething.gr και συμπλήρωσε τη δική σου πρόταση για τους νέους στίχους του τραγουδιού και μπες έτσι αυτόματως στην κλήρωση για να κερδίσεις μοναδικά δώρα από το AXE.

Μετά το τέλος της ενέργειας, οι στίχοι που θα κλέψουν την παράσταση, θα συνθέσουν την επανекτέλεση του τραγουδιού, το οποίο θα ηχογραφηθεί και θα αναδειχθεί μέσα από ένα ολοκαίνουργιο video clip!

Γίνε κι εσύ μέρος της ενέργειας και διεκδίκησε την ευκαιρία να γίνεις ένας από τους συνδημιουργούς του «Αυτό το κάτι που έχεις» και να ακούσεις και τους δικούς σου στίχους να παίζουν δυνατά όλο το καλοκαίρι!

Έλα παραδέξου το... #YouGotSomething #AXE

★ Η ΑΘΗΝΑ ΜΙΛΑΕΙ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΑΚΟΥΜΕ ★

Σκηνή στην πλαζ. Κοριτσάκι ετοιμάζεται να πετάξει πετρούλα στο νερό...

-Μαμααά, θα βουλιάξει;

-Καλά, χαζό είσαι παιδί μου;

Τι ερώτηση είναι αυτή; Πέτρα είναι, δεν θα βουλιάξει;

-Εεεμμ μαμά, ξέρεις είναι ελαφρόπετρααα. Ποιος είναι η χαζή τώρα;

(Πήλιο, παραλία Μυλοποτάμου,

Σάββατο πρωί)

«Ρε μαλάκα, στον Βασιλιά Δηρ είχε μαξιλαράκια; Δεν είχε. Ε, στους Foo Fighters έχει».

(Συζήτηση 45άρηδων φανς στη συναυλία Foo Fighters, Ηρώδεια, βράδυ Δευτέρας)

Στη γέφυρα πάνω από τις γραμμές του Ηλεκτρικού στο Mall Αμαρουσίου, αλλοδαπός πουλάει αθλητικά. Κοπελίτσα που τα χαζεύει, τον ρωτάει:

-Αυτά τα Adidas μήπως τα έχεις σε 4μισό;

-Κορίτσι μου, μαύρο είμαι, μαϊμού πουλάει, όκι μαγκαζί, τι μου λέει;

(Μαρούσι, Πέμπτη πρωί)

Τρένο Αθήνα-Θεσσαλονίκη. 18άρης φαντάρος, με τη στολή του, μιλάει non stop (και τις 6 ώρες μέχρι Θεσσαλονίκη!) με 45άρα κυρία που έχει δύο πιτσιρίκια, αγόρια, δίπλα της χαμένα στα τάμπλετ τους.

Φαντάρος: Γράφω και ποίηση. Έχω μαζί μου και το ποίημα που έριξα την πρώτη μου γκόμενα....

...Κυρία: Ασα, δεν μας τα είπες αυτά! Βγάλ' το έξω!

Φαντάρος: ...Ποιο;

Κυρία: Το ποίημα!...

...Κι αφού έχουν πει ΤΑ ΠΑΝΤΑ, από μαγειρική μέχρι Survivor μέχρι τον Ρουβά, έρχεται η ώρα του αποχαιρετισμού:

Κυρία: Πες μου ονοματεπώνυμο να σε βρω στο Facebook.

Φαντάρος: Ναι αλλά εγώ θα ξαναγυρίσω Αθήνα σ' ένα χρόνο, έχετε υπομονή;

Κυρία: Αγόρι μου, είμαι είκοσι χρόνια παντρεμένη...

Γιαγιά μπαίνει στα Tiger, χαζεύει στα ράφια, πλησιάζει στα πολύχρωμα post-it, παίρνει ένα, το μυρίζει και λέει στην πωλήτρια:

«Αυτά δεν μυρίζουνε. Λήξανε».

(Ερμού, Τετάρτη απόγευμα)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

Το πιο dramatic graffiti της Αθήνας στην οδό Πινδάρου στο Κολωνάκι. Ο άγνωστος καλλιτέχνης παίρνει δέκα σε όλα: Ζωγραφική, τεχντροπία, μήνυμα. (Παρακαλούμε τον καλλιτέχνη με την Athens Voice. Θα τηρηθεί εχεμύθεια.)

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

Οι συλλογικότητες για μια καλύτερη ζωή, χωρίς μικροενοχλήσεις. Γιατί αν όχι εμείς, ποιοι;

Μέλος του συλλόγου για την αλλαγή της νομοθεσίας ώστε το λάθος να αναγνωρίζεται ακόμα και μετά την απομάκρυνση από το ταμείο.

Μέλος του συλλόγου για την κατάργηση των ακατανόπτων οδηγιών του τύπου «προχωρήστε βόρεια», «στρίψτε ανατολικά» κ.ο.κ. στα GPS.

Μέλος του συλλόγου για το προ-ανακάτεμα της σαλάτας στα εστιατόρια ώστε να περιοριστεί το ενδεχόμενο εκτόξευσης dressing από παγιδευμένα μαρούλια.

Μέλος του συλλόγου για την απαγόρευση των αλλαντικών που βγαίνουν σε διαφορετικό σχήμα από αυτό του ψωμιού.

Μέλος του συλλόγου για την κατάργηση αυτών των στενών μαύρων καλαμακιών στους freddo espresso.

Μέλος του συλλόγου για την επιμήκυνση των καλωδίων των φορτιστών για τα κινητά τηλέφωνα.

Μέλος του συλλόγου για να γίνουν πιο ενδιαφέρουσες οι γραμμές επικοινωνίας για τους καταναλωτές στα προϊόντα καθαρισμού.

Μέλος του συλλόγου για την ενίσχυση της δύναμης της «δαγκάνας» στα μηχανήματα που κερδίζουν λούτρινα ζωάκια.

Μέλος του συλλόγου για τη ριζική απλοποίηση των σταθερών ασύρματων τηλεφώνων.

Μέλος του συλλόγου για τη δημιουργία ειδικής θέσης για καλαμάκια στις τσάντες των ντελιβεράδων, ώστε να μην τσακίζουν μέσα τους και τρυπάνε.

Μέλος του συλλόγου για ένα πιο βολικό τύλιγμα της διάφανης μεμβράνης στις έτοιμες αραβικές πίτες.

Μέλος του συλλόγου για την άμεση βελτίωση του τρόπου με τον οποίο απευθύνονται στις νοικοκυρές οι τεχνικοί, στις διαφημίσεις προϊόντων που προστατεύουν τα πλυντήρια από τα άλατα.

Μέλος του συλλόγου για τη βελτίωση των κινηματογραφικών τρέιλερ ώστε να μη μαρτυρούν ολόκληρη την ταινία.

Μέλος της κίνησης για να μπαίνουν υποχρεωτικά λεζάντες που να λένε για ποιο πιάτο πρόκειται στους καταλόγους των delivery.

Μέλος του συλλόγου εναντίον των νεροχυτών με κοίλη βάση που δεν μπορείς να ακουμπήσεις φλιτζάνι χωρίς να γέρνει επικίνδυνα.

Μέλος του συλλόγου για την προσθήκη φωτεινής προειδοποιητικής ένδειξης στα τηλεκοντρόλ ότι τελειώνουν οι μπαταρίες τους.

Μέλος του συλλόγου για το ασφαλέστερο τύλιγμα των δοχείων με λαδερά στο σούπερ μαρκετ.

Μέλος του συλλόγου για τον ποιοτικό έλεγχο στις σακούλες των Super Market ώστε να μην έχουν τρύπες και να τρέχουν όταν χρησιμοποιούνται για τα σκουπίδια.

Μέλος του συλλόγου για τη δυνατότητα αλλαγής σταθμού στα ασανσέρ διαθέτων ραδιόφωνο.

Μέλος του συλλόγου για την καθιέρωση ορίου στα πρόσθετα μαξιλαράκια των καναπέδων.

Μέλος του συλλόγου για την ποινικοποίηση των κλειστών φιστικιών αιγίνης.

Μέλος του συλλόγου για την προσθήκη νέων φρούτων στις τσίχλες με γεύση tutti frutti.

Μέλος του συλλόγου για την κατασκευή των τιμονιών των αυτοκινήτων από υλικό που δεν πυρνώει στον ήλιο.

Μέλος του συλλόγου για τη χρήση μακρύτερου πλαστικού αναδευτηριού στους διπλούς caruccino.

Μέλος του συλλόγου για αύξηση της ποσότητας της κέτσαπ στις ατομικές μερίδες των Fast Food.

Μέλος της κίνησης οδηγών για την επιμήκυνση του χρόνου που παραμένει πράσινο το φανάρι της Πανόρμου προς Αλεξάνδρα.

Μέλος της κίνησης για την ένταξη του κόστους του μανικιούρ στο δεξί χέρι των υπαλλήλων των διοδίων, στα επαγγελματικά έξοδα.

Μέλος της κίνησης για την εκμετάλλευση των σταγόνων από τα air condition.

Μέλος του συλλόγου για την ενίσχυση συσκευασιών οικογενειακού παγωτού, ώστε να μην τρυπάνε όταν το τρως από μέσα με το κουτάλι.

Μέλος του συλλόγου για την άμεση αντικατάσταση της παρωχημένης δισκέτας ως σύμβολο του «save».

Μέλος της κίνησης για να έχουν οι νέες ταυτότητες διαστάσεις πιστωτικής κάρτας ώστε να χωράνε επιτέλους στο πορτοφόλι.

Μέλος του συλλόγου για την απαγόρευση της τοποθέτησης του λογαριασμού κάτω από το βρεγμένο ποτήρι στα cafe.

Μέλος του συλλόγου για την ενίσχυση των ψωμιών σε φέτες ώστε να μη διαλύονται μόλις πας να απλώσεις επάνω τους κρύο βούτυρο.

Μέλος του συλλόγου για την εφαρμογή εργοστασιακού γδαρσίματος στις σόλες των επίσημων παπουτσιών προκειμένου να σταματήσουν να γλιστράνε όσο είναι καινούργια.

Μέλος του συλλόγου για τη βελτίωση του δεσίματος της ποδιάς στα κουρέια ώστε να προφυλάσσεται πραγματικά η πλάτη από τις κομμένες τρίχες.

Μέλος του συλλόγου για να ανακοινώνονται τα πιάτα ημέρας στα εστιατόρια κατά τη διανομή των καταλόγων και όχι την ώρα της παραγγελίας.

Υπάρχει σοβαρή αριστερά;

Του ΛΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Ούτε μια σοβαρή αριστερά δεν μπορούμε να 'χουμε. Τους πρότενε ο άλλος να βγάλουν ψεύτικα λεφτά σαν τη Monopoly να κάνουν αυτοί πως μας πληρώνουν και μεις πως τους πληρώνουμε και αυτοί ενθουσιάζτηκαν και του ζήτησαν να γίνει υπουργός των Οικονομικών. Ουάου yes, το κινηματικό χρήμα... Και συ περιμενες αυτό το νηπιαγωγείο να σε σώσει και να σε οδηγήσει ξανά στη γη της επαγγελίας. Να διαπραγματευτεί με τη Μέρκελ και τον Σόιμπλε και να τους τουμπάρει. Πόσο αφελής μπορείς να είσαι; Αλλά και πόσο επικίνδυνος;

Και δίστασαν και δεν το 'καναν, γιατί κάποιος μεγαλύτερος τους φόβισε. Τους μίλησε για ειδικό δικαστήριο και Γουδί. Τον ρώτησαν τι είναι το Γουδί και αυτός τους έκανε λίγη ιστορία και τότε σκιάχτηκαν και είπαν ν' αλλάξουν δρόμο. Ούτε μνημόνια έσκισαν, ούτε νταουλία βάρεσαν, ούτε έφυγαν, αλλά ούτε ήρθαν τα πάνω κάτω. Ούτε στην πρώτη στροφή του δημοκρατικού δρόμου δεν μπήκαν. Πατί έπρεπε πρώτα να βγουν απ' την κουζίνα της Αγκέλας, να πέσει πείνα, να παρελάσουν τανκς και οι πολιτοφύλακες στο δρόμο. Με στωλές παραλλαγής, δύσκολες δουλειές, και επικίνδυνες. Δουλειές όχι παρόλες. Ζωή όχι survivor.

Ποιος θα ξαναμιλήσει τώρα για όλα αυτά, ξανά - μανά με σχήματα και νέες θεωρίες; Ποια θα αποτολήσει να ψελλίσει «μας δόθηκε η ευκαιρία αλλά κάναμε τους αδιάφορους γιατί κιοτέψαμε»; Ποιος θα ξεδιπλώσει τα σφυροδρέπανα του μέλλοντος, αγορασμένα μπιρ παρά από το στοκατζίδικο της ιστορίας; Και ποια θα κοιταχτεί μες στον καθρέφτη της χωρίς να κοκκινίσει; Δάχτυλο δεν θα τεντώσει πια κανείς μπροστά στα μούτρα μας.

Και έμειναν με τις αναλύσεις στο χέρι όλοι όσοι πίστεψαν ότι το είχαν και θα το έκαναν. Ότι τα ρυάκια του βολονταρισμού θα φτιάξουν το μεγάλο κόκκινο ποτάμι. Ένα κίτρινο είδα να φωλιάζει στις κόρες των ματιών τους κι αυτό ήταν ο φόβος. Ο φόβος του άσχετου που βρέθηκε στο μάτι του κυκλώνα. Ευτυχώς που ήταν ακόμα ενεργό αυτό το θείο και ευεργετικό κουμπί, το συναίσθημα του φόβου.

Τέλειωσε κι εδώ ίσως για πάντα το αέναο αίτημα «ενός άλλου κόσμου που είναι εφικτός». Του κόσμου της δουλειάς. Της βίας, της ανέχειας, της ατομικής απαξίωσης, ο κόσμος ο κλειστός, ο απροσπέλαστος. Το χνάρι του χαφιέ. Ο κόσμος που κάποτε ζητούσαμε. Πώς το 'χε πει ο Μπενίτο Μουσολίνι; «Τα πάντα μέσα στο κράτος, τίποτα έξω από το κράτος, τίποτα ενάντια στο κράτος». Totalitarismo.

Τώρα προέχει η διαχείριση της ήττας. Πάλι ήττα, πάντα ήττα. Όχι με ξερονήσια, με ζωές κατεστραμμένες, με αιώνια καταδίκη. Αλλά με λεφτά, πολλά λεφτά και σπίτια και καταθέσεις στην εσπερία για να 'ναι σίγουρα. Δηλωσίας ή μύθος; Το όπλο δεν θα μείνει παραπόδα. Ίσως ακούμε κάποιες μπαταρίες αλλά θα 'ναι για γάμο και χαρά. Είναι εκεί που «επιβάλλεται να πέφτουν κουμπουριές» να πέφτουν αθώοι, για λόγους εορταστικούς. Και να σκοτώνονται.

Μετά θα δούνε τι θα κάνουν. Έχουν κεφάλαιο πολιτικό, λίγη προίκα αφάγωτη. Θα τη βγάλουν στο σφυρί και ό,τι μαζέψουν. Αμετανόητοι υπάρχουν πολλοί για να τακιμιάσουν, κάποιοι και με το αζημίωτο. Είναι αυτοί από απέναντι, που έχουν αφήσει μέσα αδελφούς κι άλλους που τους γλίστρησαν και τους καρτερούν να σμιξουν πάλι. Να ροκανίσουν ό,τι απέμεινε. Οι τεθλιμμένοι συγγενείς της παλιάς αλλά πλέον φτωχής και μόνης σοσιαλδημοκρατίας. Dancing at the zombie zoo.

Προς το παρόν είπαν να βολτάρουν σε αντιεξουσιαστικές συγκεντρώσεις μπας και σώσουν κάτι που δε σώζεται. Αναζήτησαν το μπάνημα ανανέωσης της κάρτας απεριόριστων επαναστατικών διαδρομών αλλά εις μάτην. Καφέ και νεράκι τους σερβίρισαν οι χτεσινόι τους «φίλοι». Κάποιοι και ψηφοφόροι τους. Λίγο άτσαλα είναι αλήθεια και δεν τους έπρεπε. Σε κανέναν δεν αξίζει αυτό, ούτε σ' αυτόν που το δίδαξε. Ούτε σ' αυτούς.

Είναι το τέλος εποχής για την αριστερά μας. Τέλος καλό, αν ρωτήσουμε την Ιστορία. Δεν έβγαλε λαγό απ' το καπέλο. Εκτέθηκε στη βουλιμία της. Ανέδειξε το ψέμα της ως αρετή. Συνεργάστηκε με σύνολα απ' το πιο σκοτεινό ημιυπόγειο, που τώρα θα την κατασπαράξουν. Οι σημερινοί ανοίκιοι εταίροι θα είναι οι πρώτοι που θα της τραβήξουν το χαλί. Που θα την ξεφωνώσουν. Αύριο, όταν θα σβήσουν τα φώτα της γιορτής, καταλαγιάσει ο κουρνιαχτός και μετρηθεί τ' ασκέρι.

Χαρμολύπη. Των νιάτων μας την εκδικήτρα ορμή την ξεφλούδισαν οι έσχατοι. Της άξιζε, δε λέω. Κάποιοι που αυλάκωσαν την ψυχή τους διαβάζοντας, αναρωτήθηκαν τις νύκτες της ξαγρύνιας, τα μέτρησαν ξανά και κοντοστάθηκαν. Ένωσαν τα πέτσινα, τα κούφια μα πόσο έντιμα και δυνατά ηχοώσαν αυτά που τότες τους είχαν συνεγείρει. Τα νιάτα. Η αθανασία. Το δίκιο. Οι δίκες της Μόσχας. Η δημοκρατία. Τα Γκούλαγκ. Η γνώση. Ο Πολ Ποτ. Η πάλη των ιδεών. Η ομάδα της Σαγκάης. Ο άδειος ιστός του Κρεμλίνου. Το δάκρυ του Λεωνίδα. Φτου ξελευθερία για όλους.

Η ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΦΟΥΣΚΑΣ

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Η ζέστη είναι αφόρητη στη Λεμεσό. Το δέρμα κολλάει τη στιγμή που βγαίνεις από το νιοστό ντους που έχεις κάνει από το πρωί. Ψάχνεις για μια ρυτίδα στο πέλαγο μπας και ανακουφιστείς από την ιδέα και μόνον ότι μπορεί να φυσήσει. Στο ντόκο δύο ρώσικα σκάφη του πολεμικού ναυτικού λικνίζονται από μία αδιόρατη ρεστιά. Τα ναυτάκια αργά το απόγευμα σουλατσάρουν στην παραλιακή ψάχνοντας για συντροφιά. Κοντά τους ένα γαλλικό. Ο ήλιος πέφτει και ακούγονται τα πρώτα ελικόπτερα να απογειώνονται. Θα κάνουν γύρους μέχρι το Οικόπεδο 11, σύμβολο πια της νέας εποχής. Στο τηλέφωνο είναι ο Κυριάκος, παλιός του ΑΚΕΛ, ξέρε από τέτοια. Πριν από μήνες, τον Απρίλιο αν θυμάμαι καλά, ήρθε ο Ρώσος και του έδινε 8 εκατομμύρια κολλαριστά για ένα οικόπεδο στο κέντρο της πόλης που επεκτείνεται με πλοκάμια χταποδιού.

Αρχές Ιουλίου, άλλος Ρώσος τού δίνει 25 εκατομμύρια. Ο Κυριάκος τα έχει παίξει. Ξανά μανά η φούσκα από την αρχή, ψιθυρίζει. Είδε και αποείδε, τα έβαλε κάτω και έκοψε το οικόπεδο στα έξι. Έκανε το λογαριασμό και του βγαίνει πολύ παραπάνω από τα 25. Καλή η φούσκα, μονολογεί. Κάθε πρωί στο γραφείο χτυπά το τηλέφωνο. Πρώτα οι Ρώσοι και αμέσως μετά οι Ουκρανοί και μετά οι Κινέζοι. Ακολουθούν οι Βρετανοί, οι Γάλλοι και πάει λέγοντας. Οι στατιστικές δείχνουν πως οι ρωσικές of shore έφυγαν για τις Μπαχάμες. Οι ίδιες στατιστικές δείχνουν πως Ρώσοι και Κινέζοι έβαλαν ζεστά 4 δις το 2016 για να αποκτήσουν στην Κύπρο την περίφημη Golden Visa, την άδεια παραμονής και εργασίας. Κάτι σαν το όνειρο του Μάρδα στην Ελλάδα που έψαχνε με το ντουφεκι τους επενδυτές από τη Συρία. Η Κύπρος είναι μια σταλιά. Οι Κύπριοι είναι λίγοι. Μερικά δισεκατομμύρια κάνουν μια χαρά τη δουλειά. Έχτισαν και έναν ουρανοξύστη. Ο Ρώσος αγόρασε το ρετιρέ. Άλλαξε τα σχέδια και έβαλε και ασανσέρ, εξωτερικό, για να ανεβάζει στο σαλόνι του την «Μπέντλεϊ» έτσι για πλάκα. Κόστος δυσθεώρητο. Πλήρωσε, όμως, μέχρι και την τελευταία δεκάρα. Ο Κυριάκος τα έχει όντως παίξει και με το δίκιο του.

Στη Λευκωσία παίζουν τις κουμπάρες στα καφενεία με το φυσικό αέριο. Κάποτε ήταν το οικόπεδο «Αφροδίτη». Τώρα είναι αυτό της TOTAL, με το West Capella και το γεωτρύπανο στη μέση. Νομίζεις πως η Μεσόγειος μυρίζει υδρόθειο. Κάτω στα 4.700 μέτρα το τρυπάνι ψάχνει το κοίτασμα. Στην άλλη άκρη οι Ισραηλινοί σπκώνουν τα αεροπλάνα τους που κάνουν βυθίσεις στα ανοιχτά της Πάφου, νοτιοδυτικά. Μια κορβέτα τους περιπολεί κοντά στο γεωτρύπανο. Μακριά, πολύ μακριά, το USS George Bush μπλοκάρει τις επικοινωνίες των Τούρκων. Μία φρεγάτα τους κάνει βόλτα δεκάδες μίλια βορειότερα, απέναντι από την Πάφο συντροφεύοντας τον ταλαίπωρο τον «Μπαρμπαρόσα», ένα χοντρό σκαρί από τον ευρωπαϊκό βορρά, ασουλούπωτο, που βρέχει τα ύφαλά του μπαϊνοβγαίνοντας στην κυπριακή ΑΟΖ, έτσι για να καίει καύσιμα, χωρίς λόγο και αιτία, μόνο για τη μόστρα και για να πουλάει μαγκιές στην εσωτερική αγορά της Τουρκίας που γιορτάζει με ένα απίστευτο τουρκομπαρόκ τον ένα χρόνο από το αποτυχημένο πλιν όμως επιτυχέστατο πραξικόπημα. Η γαλλίδα υπουργός Άμυνας, μία κυρία μινιόν, βγάζει φωτογραφίες με τα ναυτάκια στο κατάστρωμα της μίας από τις δύο γαλλικές φρεγάτες που περιπολούν γύρω από το οικόπεδο της TOTAL. Ο Μακρόν θέλει να δείξει πως η Γαλλία δεν ξεχνά το Levante, έστω και αν η Εγγύς

Ανατολή έχει ξεχάσει τη Γαλλία. Μάλλον ο Μακρόν θέλει να υπενθυμίσει πως η TOTAL είναι γαλλική εταιρεία.

Στο Τελ Αβίβ οι ειδικοί σύμβουλοι προσπαθούν να κερδίσουν χρόνο και να συμφωνήσουν με τους Τούρκους για την πόντιση ενός αγωγού που θα μεταφέρει φυσικό αέριο από το ισραηλινό πηγάδι «Λεβιάθαν» στην τουρκική ενδοχώρα. Φθηνή και εύκολη λύση. Εκνευρισμός στη Λευκωσία. Άλλα τους λένε στη Θεσσαλονίκη με τον Τσίπρα και τον Νετανιάου και άλλα κάνουν στο Τελ Αβίβ. Μύλος. Νοτιότερα, ούτε δέκα μίλια από την TOTAL, οι Αιγύπτιοι χαμογελούν. Γι' αυτούς κλήρωσε το μεγαλύτερο κοίτασμα ever, το ZOR, γιγαντιαίο, ανεξάντλητο, μοναδικό, «μάννα εξ ουρανού», το αντίθετο ακριβώς από τις επτά πληγές του Φαραώ. Οι Κύπριοι ευελπιστούν πως η εγγύτητα στο ZOR υπόσχετα κοίτασμα υδρογονανθράκων και στα δικά τους οικόπεδα.

Στο κέντρο της Λεμεσού σχεδιάζουν. Έχουν μέθοδο οι άνθρωποι. Από το τίποτε έστησαν πανεπιστήμια. Τώρα δεν έχουν πού να βάλουν τους σπουδαστές. Θα χτίσουν εστίες. Στήνουν ξενώνες για τους καθηγητές. Κοίτα να δεις. Τα μπαράκια είναι φουλ. Στις εξέδρες της νέας μαρίνας τα ρεστοράν προσφέρουν γκουρμεδιές άγνωστες στους ντόπιους. Όλα αλλάζουν. Και φθηνά. Δεν είναι άπληστοι. Είναι μεθοδικοί. Θα στα πάρουν έτσι κι αλλιώς. Πατί να το δείξουν ξεδιάντροπα; Στην Πάφο συντελείται μία τουριστική Βαβυλωνία. Χτίζουν νησί στη θάλασσα, στήνουν συγκροτήματα, φτιάχνουν (πού, στην Κύπρο) γήπεδα γκολφ, κατασκευάζουν μαρίνες, καζίνο, πολλά δισεκατομμύρια, αλλά είπαμε... Η Κύπρος είναι μια σταλιά. Μερικά δις αρκούν για τη δουλειά. Αλλάωστε όλα γίνεται με τις ευλογίες της Εκκλησίας. Χωρίς αυτήν δεν κου-

νείται φύλλο. Ο απόλυτος «συν-εταίρος», μεγάλη η Χάρη Της. Στην άλλη άκρη του νησιού ξέρουν τι τους περιμένει. Τα «παιδιά» του Ερντογάν ξέρουν τη δουλειά τους. Άλλοι μεθοδικοί αυτοί. Έχουν δέσει τους Τουρκοκύπριους με «Memorandum of Understanding», κάτι σαν τον Ρέντλιγκ δηλαδή. Τίποτε δεν γίνεται χωρίς τα γρόσια από την Τουρκία. Οι Τουρκοκύπριοι ξέρουν πως αν συνεχίσει αυτή η κατάσταση σε λίγο θα γίνουν μια μικρή επαρχία των Μείζονων Αδάνων, ή υποπεριφέρεια της Αττάλειας, κάτι σαν μαγαζάκι για τις δουλειές των «Τίγρων της Ανατολίας», τους επιχειρηματίες του Ερντογάν διά πάσαν νόσον και πάσα απατεωνία. Άσχημα πράγματα.

Στη Λεμεσό δεν πας νωρίς για ύπνο με τέτοια ζέστη. Παρακολουθείς τους Ρώσους κατακόκκινους να τρωγοπίνουν κατεβάζοντας απίστευτες ποσότητες από γαρίδες Νιγηρίας, αφού ως γνωστόν στο νησί μόνον κάτι Τουρκοκύπριοι ψαρεύουν. Οι δικοί μας όχι. Το 'χουν για παρακατιανό επάγγελμα. Ασχολούνται με το Real Estate τρομάρα τους, δηλαδή με τη φούσκα αλλά οργανωμένα, μεθοδικά όχι σαν τους καλαμαράδες άτσαλα. Μεσοπέλαγα το τρυπάνι αγκομαχά να φτάσει στο στόχο του τρώγοντας καθαρό στρώμα αλατιού που τρίβει το μέταλλο σαν υπερφυσικό γυαλόχαρτο. Το Ελντοράντο, αν υπάρχει, είναι ακόμη μακριά, όπως και οι Τούρκοι. Η Κύπρος τελεί υπό διεθνή προστασία, είναι η άτιμη η θέση, είναι οι Εγγύζοι, είναι αυτή η κουκίδα στην Ανατολική Μεσόγειο, είναι όλα μαζί. Χιλιάδες χρόνια, τόνοι αίματος, πολλά λεφτά, και μεθοδικότητα. Είπαμε. Το Κραν Μοντανά είναι πολύ μακριά από τις αναπαλαιωμένες στην εντέλεια χαρουπαποθήκες του λιμανιού της Λεμεσού. **Α**

ΣΤΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΠΑΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΚΟΥΜΠΑΡΕΣ ΣΤΑ ΚΑΦΕΝΕΙΑ ΜΕ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ... ΝΟΜΙΖΕΙΣ ΠΩΣ Η ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ ΜΥΡΙΖΕΙ ΥΔΡΟΘΕΙΟ. ΚΑΤΩ ΣΤΑ 4.700 ΜΕΤΡΑ ΤΟ ΤΡΥΠΑΝΙ ΨΑΧΝΕΙ ΤΟ ΚΟΙΤΑΣΜΑ.

Διαβάζοντας τα σχολικά βιβλία

Της ΜΙΛΕΝΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ

Για τη σημασία της παιδείας στην πορεία ενός λαού και μιας χώρας έχουν ειπωθεί τόσα πολλά που ο κίνδυνος της κοινοτοπίας και της επανάληψης είναι κάτι παραπάνω από υπαρκτός. Με αφορμή όμως τα βιβλία που οι μαθητές διδάσκονται στην πρώτη γυμνασίου και τα οποία ως γονέας είχα την ευκαιρία να αξιολογήσω, αισθάνομαι επιτακτικά την ανάγκη να γράψω τις παρακάτω λέξεις.

Στο μάθημα της λογοτεχνίας οι μαθητές της α΄ γυμνασίου διδάσκονται το βιβλίο που επιγράφεται «Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας». Πρόκειται για ένα ανθολόγιο στο οποίο η συντακτική ομάδα προφανώς επέλεξε κείμενα μείζονων λογοτεχνών, ως εισαγωγή στη νεοελληνική λογοτεχνία για τα πρωτάκια του γυμνασίου. Η προσέγγιση στη λογοτεχνία στο συγκεκριμένο σχολικό βιβλίο επιλέγεται να γίνει με βάση τη θεματολογία των κειμένων. Για παράδειγμα υπάρχει κεφάλαιο για τον αθλητισμό, για τα προβλήματα της σύγχρονης ζωής, για τη βιοπάλη και το αγωνιστικό πνεύμα του ανθρώπου, για την αγάπη και άλλα. Η διδασκαλία της νεοελληνικής λογοτεχνίας μέσω αυτής της θεματολογικής κατηγοριοποίησης σπκώνει πολλή κουβέντα, αλλά δυστυχώς ακολουθούν μεγαλύτερες εκπλήξεις!

Στο σύνολο των 65 κειμένων νεοελληνικής λογοτεχνίας ο εμβρόντητος και απορημένος δεκατρίαχρονος μαθητής συναντά ανάμεσα σε άλλα και κείμενα των Ίταλο Καλβίνο, Λέοντος Τολστόι, Καρόλου Ντίκενς, Τζον Φόουλς, Όσκαρ Ουάιλντ, Άντον Τσέχοφ, Λούις Σεπούλδεβα, Τζακ Λόντον. Πρόκειται ασφαλώς για σπουδαιούς συγγραφείς της παγκόσμιας λογοτεχνίας και δραματουργίας, αλλά προφανώς δεν εντάσσονται στη νεοελληνική λογοτεχνία. Ούτε ασφαλώς οι ελληνικές μεταφράσεις των έργων τους συνιστούν τμήμα της νεοελληνικής λογοτεχνίας. Έχουμε λοιπόν ένα πρώτο μπέρδεμα για τους μαθητές.

Ανάμεσα στα υπόλοιπα 57 κείμενα νεοελληνικής λογοτεχνίας τα οποία η συντακτική ομάδα επέλεξε προκειμένου να γνωρίσει στα παιδιά μας τη λογοτεχνία της χώρας τους υπάρχουν κείμενα των Αντώνη Μόλλα (γνωστού παραγκιοζοπαίκτη), Τούλας Τίγκα, Παντελή Καλιότσου, Κύπρου Χρυσάνθη, Ντίνου Δημόπουλου, Μαρούλας Κλιάφα, Ειρήνης Μάρρα, Λίτσας Ψαραύτη, Μιμίκας Κρανάκη, Μαρίας Πυλιώτου και Κρίτωνος Αθανασούλη. Σπεύδω να πω ότι παρότι δεν τους γνωρίζω, τους τιμώ και τους σέβομαι. Η ενασχόλησή τους με τη λογοτεχνία τους καθιστά στη δική μου συνείδηση ανθρώπους με ποιότητα και ευαισθησία. Αναρωτιέμαι όμως αν τα κριτήρια επιλογής των κειμένων δεν θα έπρεπε να συνδέονται με το εύρος, την αναγνώριση και το μέγεθος των δημιουργών, έτσι όπως αυτό

προκύπτει από το αποτύπωμα του έργου τους, και όχι από υποκειμενικές κρίσεις της συντακτικής ομάδας του βιβλίου. Είναι οι παραπάνω μείζονες και εμβληματικοί Έλληνες συγγραφείς; Έχουν σφραγίσει με το έργο τους τα ελληνικά γράμματα; Αποτελούν αναφορά στην ελληνική λογοτεχνική παραγωγή; Είναι εκείνοι μέσω των οποίων δεκατρίαχρονοι μαθητές θα πρέπει έρθουν σε επαφή με τα νεοελληνικά γράμματα;

Το βιβλίο της Ιστορίας, πάντα στην πρώτη τάξη του γυμνασίου, με τη σειρά του αποτελεί εξαιρετικά προβληματικό σύγγραμμα. Δεν υπάρχει χρονοχρονική ενότητα. Τα κεφάλαια, αποσπασματικά και ασύνδετα, δεν συντελούν στο να αποκτήσουν οι μαθητές μια συνολική θεώρηση των αρχαίων χρόνων. Περιττές και κουραστικές λεπτομέρειες αλλά ταυτόχρονα εξαιρετικά ελλειπτικές αναφορές σε μείζονα ιστορικά γεγονότα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ελλειπτικής αναφοράς η ναυμαχία της Σαλαμίνας για την οποία δεν αναφέρεται ούτε η χρονολογία. Η διατύπωση του βιβλίου είναι τόσο δυσνόητη και στριφνή, που προκαλεί νοηματικές απορίες ακόμα και στον πιο καλλιεργημένο και μορφωμένο ενήλικα. Εντελώς ενδεικτικά τα παρακάτω παραδείγματα: «Ο Αριστοτέλης είδε τη δημιουργία της πόλης κράτους ως επιθυμία των ανθρώπων για ζωή και την επιβίωσή της ως επιθυμία για καλή ζωή». «Αυτή η διευρυμένη συμμετοχή επέφερε μια γενικότερη κοινωνική εξίσωση» και άλλα παρεμφερή που είναι και κακά ελληνικά και απολύτως δυσνόητα για μαθητές 12-13 ετών.

Στο μάθημα της γεωγραφίας το αρμόδιο συμβουλευτικό όργανο της πολιτείας – Παιδαγωγικό Ινστιτούτο στο παρελθόν, Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής σήμερα – φαίνεται ότι έχει κάνει σταθερή επιλογή για την παραγωγή αγεωγράφων Ελλήνων. Βιβλία με αποσπασματικές γνώσεις γεωλογίας, μετεωρολογίας, κοινωνικής ανθρωπολογίας, αλλά η υδρόγειος και ο χάρτης εκτός της οπτικής των μαθητών. Πλίνθοι και κέραμοι που οδηγούν σε μαθητές τους οποίους ανρωτήσεις ποια είναι η πρωτεύουσα της Πορτογαλίας ή πού βρίσκεται το Κάιρο σε κοιτούν αποσβολωμένοι και οι απαντήσεις που αποπειρώνται να δώσουν στην αρχή προκαλούν γέλια αλλά δυστυχώς είναι για κλάματα.

Η ποιότητα των σχολικών βιβλίων συνιστά πολύτιμο εργαλείο για την αναγέννηση της χώρας μας μέσω της δημιουργίας εγγράμματων και καλλιεργημένων πολιτών. Η αλλαγή τους θα πρέπει να αποτελέσει για την επόμενη κυβέρνηση άμεση προτεραιότητα εθνικής σημασίας, στηριγμένη σε άξιους εκπαιδευτικούς που θα ολοκληρώσουν αυτή την κρίσιμη μεταρρύθμιση. Πρόκειται για ζήτημα με καταλυτική επίδραση στο μέλλον της χώρας. **A**

Εσύ πόσα ξέρεις για τον καφέ των Starbucks; Μάθε και κέρδισε!

Είναι ο αγαπημένος σου καφέ και η ιεροτελεστία της ημέρας. Κάθε πρωί τα Starbucks είναι η σπάνια στάση σου στο δρόμο προς τη σχολή ή τη δουλειά. Πόσα όμως ξέρεις για τον αγαπημένο σου καφέ; Ξέρεις, ως πούμε, πότε ιδρύθηκαν τα Starbucks ή ποια είναι η ιδανική αναλογία καφέ-νερού για τον καλύτερο δυνατό espresso; Εντάξει. Ούτε εμείς ξέραμε. Στείλαμε όμως την Τζένη Μελιτά και τα μάθαμε όλα! Η Τζένη εκπαιδεύτηκε μια ολόκληρη ημέρα στα Starbucks ως εκκολαπτόμενη barista. Οι Coffee Masters των Starbucks τη μύησαν στον κόσμο του καφέ, μαθαίνοντάς της τα βασικά (και όχι μόνο!) για τον espresso και τα αγαπημένα ροφήματα με βάση τον espresso (ζεστά και κρύα). Η Τζένη όμως, που είναι μεγάλη ψυχή, τα μοιράστηκε όλα μαζί μας (και μαζί σας!). Διάβασε τα άρθρα της και έπειτα παίξε το κουίζ στο site της Athens Voice για να δεις πόσα έμαθες για τον αγαπημένο σου καφέ. Αν είσαι καλά διαβασμένος, θα κερδίσεις ένα πλήρες coffee kit από τα Starbucks που περιλαμβάνει μία πρέσα (καφετιέρα με έμβολο), 3 συσκευασίες καφέ Starbucks (διαφορετικές ποικιλίες), 2 κούπες και 1 θερμός.

Αν νιώθεις έτοιμος, το πιο ωραίο δώρο καφέ σε περιμένει στο www.athensvoice.gr

STARBUCKS®

«Θέλεις να βρεθούμε στο IT στη Σκουφά; Το ξέρεις; Είναι της πρώην γυναίκας μου, της Κάλιας» μου είπε στο τηλέφωνο, όταν κανονίσαμε τη συνέντευξη. Συναντιόμαστε και αρχίζει αμέσως να μου μιλάει για το μαγαζί, την περιφέρεια, τη δουλειά του, την οικογένειά του, για όλα με τον ίδιο παιδικό ενθουσιασμό. Γελάει αβίαστα και μου δείχνει άνθρωπος που χαίρεται την κάθε στιγμή με έναν ιδιαίτερο τρόπο σαν να πρόκειται να είναι η τελευταία. Η αδυναμία της ζωής του, σίγουρα τα παιδιά του. Το είδα, όταν κάποια στιγμή μπήκαν στο μαγαζί ο Παύλος και η Δανάη και πετάχτηκε με λαχτάρα από το τραπέζι. Ο 39χρονος Κώστας Μπακογιάννης είναι από τους ανθρώπους για τους οποίους νομίζεις ότι ξέρεις τα πάντα, αλλά επί της ουσίας δεν γνωρίζεις τίποτα. Διότι αυτό έχει επιλέξει. Από μικρός έμαθε να έχει στραμμένα πάνω του τα φώτα της δημοσιότητας, όχι πάντα για καλό. «Μα κι εγώ με δυσπιστία θα με αντιμετωπιζα» μου λέει κάποια στιγμή ενώ μιλάμε. Το τρυφερό 11χρονο αγόρι που ράγισε καρδιές στην κηδεία του Παύλου Μπακογιάννη, σπούδασε Ιστορία, Διεθνείς Σχέσεις και Πολιτικές Επιστήμες στο Χάρβαρντ, έζησε 12 χρόνια στο εξωτερικό, από τις ΗΠΑ μέχρι το Κόσσοβο, εξελέγη από τον πρώτο γύρο δήμαρχος Καρπενησίου σε ηλικία 33 ετών, ενώ από το 2014 είναι περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδας, της δεύτερης μεγαλύτερης περιφέρειας της χώρας. Σε 3 μέρες θα παντρευτεί για δεύτερη φορά με τη δημοσιογράφο Σία Κοσιώνη, πού αλλού; Στο Καρπενήσι. Στον τόπο για τον οποίο μπορεί να σου μιλάει για ώρες με πάθος.

Πρακτικά η δουλειά ενός περιφερειάρχη ποια είναι; Κάποτε μας λέγανε μικρούς πρωθυπουργούς και κλαίγαμε από τα γέλια. Στην πραγματικότητα είμαστε μικροί ηλεκτρολόγοι, μικροί υδραυλικοί, άντε βαριά μικροί μηχανικοί. Τυπικά ένας περιφερειάρχης είναι υπεύθυνος από την κατασκευή ενός δρόμου μέχρι την κατασκευή ενός νοσοκομείου, από την αδειοδότηση μίας βιομηχανίας μέχρι τα διπλώματα οδήγησης. Με άλλα λόγια, είμαστε και για τα μικρά και για τα μεγάλα. Η καλή νοικοκυρά είναι δούλα και κυρά! Στην πραγματική ζωή, βέβαια, αυτό που κάνει είναι να υπερβαίνει διαρκώς τις αρμοδιότητές σου προσπαθώντας να δώσεις πραγματικές λύσεις σε πραγματικά προβλήματα. Τα ασθενοφόρα π.χ. δεν είναι δική μας αρμοδιότητα. Όμως εμείς στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδος έχουμε να δούμε νέο ασθενοφόρο από το 2002. Αυτό σημαίνει ότι κατά μέσο όρο τα ασθενοφόρα μας έχουν 700 χιλιάδες χλμ.! Χρειάζονται, λοιπόν, ανταλλακτικά, λάστιχα, συντήρηση, και παρόλο που δεν είναι αρμοδιότητά μας, θα κόψουμε το λαιμό μας να τα καλύψουμε. Οι γιατροί π.χ. είναι αρμοδιότητα του Υπουργείου Υγείας. Όμως στην περιφέρειά μας υπάρχουν άγονες γραμμές, απομακρυσμένα χωριά, δεν θα δώσουμε κίνητρα σε γιατρούς να έρθουν; Ή π.χ. τα σχολεία. Τυπικά είναι αρμοδιότητα του Υπουργείου Παιδείας, έχουμε όμως παιδάκια που υποσιτίζονται. Σε συνεργασία με το Πρόληψης, λοιπόν, προσφέρουμε 4 χιλιάδες προγεύματα σε 4 χιλιάδες παιδιά καθημερινά.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

«Θα ήθελα ο γιος μου να μπορέσει κάποια στιγμή να καθίσει στο ίδιο τραπέζι με τον εγγονό του Κουφοντίνα»

Ο περιφερειάρχης Στερεάς Ελλάδας μιλάει για τη ζωή του, την περιφέρεια, την τρομοκρατία, τον παππού του Κωνσταντίνο Μητσotάκη...

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Πρέπει να αποδείξουμε ότι εμείς είμαστε διαφορετικοί από αυτούς. Ότι υπερασπιζόμαστε με όλες μας τις δυνάμεις τη δημοκρατία, διασφαλίζοντάς την ακόμα και για αυτούς που την υπονομεύουν.

«ΜΑΣ ΖΗΤΟΥΣΑΝ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΣΑ-ΚΑΛΩΤΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΒΑΛΟΥΜΕ ΧΑΛΙΚΙ»

Στην πράξη, για να παραχθεί το έργο που αναφέρετε, ποιο θεωρείτε νούμερο ένα πρόβλημα; Προφανώς το Α και το Ω είναι τα κονδύλια. Πόσο μάλλον, που έχουν περικοπεί πάνω από 70%. Αν το κεντρικό κράτος είχε κάνει τις περικοπές που έκανε στην αυτοδιοίκηση θα είχαν πρωτογενές πλεόνασμα εδώ και πολλά χρόνια. Απλά τους βόλεψε και έκοψαν από εμάς, αντί να κόψουν από τους εαυτούς τους. Όμως, κακά τα ψέματα, έχουμε μάθει να ζούμε με αυτή την πραγματικότητα, και κάνουμε περισσότερα με λιγότερα. Το νούμερο 1 πρόβλημα για εμάς είναι η γραφειοκρατία. Να σας δώσω ένα παράδειγμα. Εμείς θέλουμε να κάνουμε ένα έργο στην παραλία Τολοφώνος στη Φωκίδα. Είναι μία τουριστική περιοχή και ο μισός παραλιακός δρόμος έχει πέσει στη θάλασσα. Μετά κόπων και βασάνων εξασφαλίσαμε τα χρήματα και είχαμε έτοιμη και τη μελέτη. Είπαμε, λοιπόν, ωραία πάμε να το δημοπρατήσουμε! Μας λένε, όμως, πρέπει να πάρετε περιβαλλοντική αδειοδότηση. Ως εδώ καλά. Αφού την πήραμε αυτή την άδεια, για να ριζούμε χαλίκι στη θάλασσα και να στερεωθεί ο δρόμος, δηλαδή να μην τον πάρουμε στα χέρια σε πέντε χρόνια, ανακαλύψαμε ότι αυτό απαιτεί δύο διαδικασίες: μια για τον αιγιαλό και μια για το θαλάσσιο οικόπεδο. Και η μεν και η δε απαιτούν 6-7 υπουργεία. Μεταξύ των οποίων είναι το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης, και συγκεκριμένα το Γενικό Επιτελείο Ναυτικού. Πατί είναι αιγιαλός και, όπως καταλαβαίνεις, υπάρχει ο κίνδυνος οι Ιταλοί να εισβάλουν στη Φωκίδα (!) Τι άλλο απαιτείται; Η υπογραφή του ίδιου του Τσακαλώτου! Δηλαδή εγώ πρέπει να πάρω τον Τσακαλώτο και να του πω «ξέρω ότι τώρα ασχολείσαι με το Eurogroup και την αξιολόγηση, αλλά βάλε σε παρακαλώ και μία υπογραφή για τα χαλίκια». Είναι αστείο αλλά είναι πολύ σοβαρό. Αντιπροσωπευτικό ενός ευρύτερου προβλήματος που υπάρχει στη χώρα. Ο μεγαλύτερος εχθρός της δημόσιας διοίκησης είναι η «υπογραφή». Στο δημόσιο επικρατεί ένα σύστημα τερατώδες. Παρόλα αυτά, βέβαια, υπάρχουν τρόποι για να κάνεις τη δουλειά σου.

Η «Γέφυρα» που ετοιμάζετε τι είναι και πώς θα βοηθήσει τους πολίτες της περιφέρειάς σας; Πρόκειται για κάτι που δεν έχει ξαναγίνει ποτέ στην Ελλάδα. Στην πραγματικότητα πρόκειται για ένα διευρυμένο κέντρο Αλληλεγγύης, μια Δομή Άμεσης Κοινωνικής Παρέμβασης η οποία θα σχεδιάζει και θα υλοποιεί κοινωνικές δράσεις και θα παρεμβαίνει εκεί που όλοι οι άλλοι φορείς δεν μπορούν. Ξεκινάει να λειτουργεί από τον Σεπτέμβριο και θα έχει σημεία εξυπηρέτησης την έδρα κάθε νομού της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος. Μεταξύ των άλλων, θα ενισχύει οικονομικά φοιτητές που πηγαίνουν και να σπουδάζουν, θα βοηθάει ανθρώπους που δεν μπορούν να πληρώσουν λογαριασμούς ΔΕΚΟ, θα παρέχει πετρέλαιο θέρμανσης σε φτωχά νοικοκυριά ή θα καλύπτει εργοδοτικές εισφορές για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Πατί είναι πρότυπη; Διότι προσελκύει χρήματα από 3 πηγές. Από το ΕΣΠΑ, την ίδια την περιφέρεια και ιδιώτες. Ανεκτίμητη είναι και η προσφορά του Ιδρύματος Νιάρχος. Έτσι η διασφάλιση της συγχρηματοδότησης από ευρωπαϊκούς πόρους, οι οποίοι καλύπτουν όλα τα λειτουργικά κόστη, μας επιτρέπει να διοχετεύσουμε το σύνολο των εισφορών των ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων απευθείας σε συνανθρώπους μας που έχουν ανάγκη. Η λογική είναι ότι ξεκινάμε από κάτω προς τα πάνω εντοπίζοντας πραγματικά κενά.

Για αυτή την αντεστραμμένη πυραμίδα από κάτω προς τα πάνω μιλάτε συχνά, γιατί; Σας δημιουργούν συχνά προβλήματα τα υπουργεία; Το 2017 ολόκληρος ο κόσμος έχει κάνει τη μετάβαση από την εποχή των ιεραρχιών σε αυτή

των δικτύων. Όλος; Όχι όλος! Ένα μικρό γαλατικό χωριό, δηλαδή εμείς στην Ελλάδα, αντιστέκεται. Επιμένουμε σε ένα συγκεντρωτικό, υδροκέφαλο και αναχρονιστικό σύστημα δημόσιας διοίκησης και θεωρούμε πως με τα εργαλεία του 20ού αιώνα θα αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα και τις προκλήσεις του 21ου. Να δώσω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα για να καταλάβετε. Εμείς στην περιφέρεια έχουμε την Πανελλήνια Έκθεση Λαμίας. Έχει πολλές δυνατότητες για τις οποίες μπορούμε να αξιοποιήσουμε ευρωπαϊκά κονδύλια, όπως να κάνουμε εκθέσεις, να δημιουργήσουμε ένα κέντρο επιχειρηματικότητας, εκκολαπτήρια νεοφυών επιχειρήσεων κ.ο.κ. Αυτή την έκθεση την τρέχει το Υπουργείο Ανάπτυξης. Πήγαμε, λοιπόν και είπαμε στον υπουργό, τον κ. Παπαδημητρίου, «κύριε υπουργέ, επειδή στην πραγματική ζωή εσείς δεν μπορείτε να τρέξετε την Έκθεση Λαμίας από την πλατεία Συντάγματος και επειδή επίσης στην πραγματική ζωή μεταξύ των 500 θεμάτων που πρέπει να σας απασχολούν δεν είναι η Έκθεση Λαμίας, μήπως θέλετε να τη δώσετε σε εμάς, κάναμε άλλωστε μία συμμαχία η περιφέρεια, οι δήμοι, τα επιμελητήρια, οι φορείς, να τη διαχειριστούμε;» Και μας το αρνήθηκε. Κάτι παθαίνουν οι υπουργοί. Με το που κάθονται στην καρέκλα τους νομίζουν ότι είναι αιώνιοι και θέλουν να κρατήσουν όλες τις εξουσίες. Δεν καταλαβαίνουν ότι ένα σύστημα δουλεύει πιο σωστά από κάτω προς τα πάνω. Πρέπει, όμως, να γυρίσουμε το κράτος ανάποδα.

Η απορροφητικότητα του ΕΣΠΑ, ένα μόνιμο προβληματικό σημείο, πώς προχωράει; Κλείσαμε το προηγούμενο πρόγραμμα με απορροφητικότητα 107% και το νέο πρόγραμμα φέτος θα κλείσει υπερδιπλασιάζοντας το στόχο που θέτει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Το θέμα όμως δεν είναι αν απορροφάς μόνο τα χρήματα, αλλά και τι τα κάνεις. Το κριτήριο δεν είναι να κερδίζουμε ψήφους αλλά να δημιουργούνται δουλειές. Εμμένουμε σε μεγάλα έργα, όπως π.χ. το νοσοκομείο Χαλκίδας που τελειώνει σύντομα, ενώ βασική μας προτεραιότητα αποτελεί η μόχλευση πόρων. Σε απλά ελληνικά, για κάθε 1 ευρώ που βάζουμε εμείς να βρίσκουμε άλλα 2 από αλλού. Για παράδειγμα, χρηματοδοτούμε μαζί με τη ΔΕΠΑ και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων το δίκτυο του φυσικού αερίου στα αστικά μας κέντρα. Ταυτόχρονα, σε συνεργασία με το Υπουργείο Ανάπτυξης, ετοιμάζουμε ένα πολύ μεγάλο έργο συντήρησης για να διορθώσουμε τα επικίνδυνα σημεία από πλευράς οδικής ασφάλειας και θα πάρουμε τα χρήματα από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας είχατε ανάλογο πρόβλημα με αυτό που εκτυλίχθηκε τελευταία με τους συμβασιούχους; Μιλάμε για ένα ζήτημα απολύτως τεχνητό που δημιούργησε μόνη της η κυβέρνηση. Εβγαλε τα χέρια της και έβγαλε τα μάτια της. Αυθαίρετα παρέτεινε τις συμβάσεις, ενώ ήξερε ότι η απόφασή της θα καταπέσει στο ανώτατο δικαστήριο. Το αποτέλεσμα δεν ήταν μόνο η κοροϊδία στους συμβασιούχους, αλλά ότι τους κράτησαν ομήρους και τους ζητούσαν και πίσω δεδουλευμένα. Έλεος! Θέλω όμως να σταθώ σε κάτι: γιατί πρέπει να ανακατεύεται μία κυβέρνηση στο πώς ένας δήμος θα μαζεύει τα σκουπίδια του; Θα έπρεπε ο κάθε δήμος, ο κάθε δήμαρχος και το κάθε δημοτικό συμβούλιο, να αποφασίσει πώς θα μαζεύει τα σκουπίδια του. Θέλει να το αναθέσει στο δημόσιο; Στον ιδιώτη; Να κάνει ένα μείγμα; Αλλά δεν μπορεί για όλα να αποφασίζει κεντρικά η κυβέρνηση. Τα σκουπίδια δεν έχουν χρώμα, ούτε ιδεολογία. Πρέπει πολύ απλά να μαζευτούν. Και αν οι αυτοδιοικητικοί δεν είμαστε άξιοι να κάνουμε ούτε αυτό, το βασικό, ας πάμε σπίτια μας και ας σπάσουμε επιτέλους αυτό το απόστημα συναλλαγής κυβερνήσεων και τοπικών παραγόντων.

«Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΕΙΧΕ ΧΑΣΕΙ ΤΗΝ ΜΠΑΛΑ ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ»

Θεωρείτε ότι ως κοινωνία δείχνουμε ανοχή στο θέμα της τρομοκρατίας; «Δεν θέλω να καταδικάσω την τρομοκρατία, θέλω να καταδικάσω τα μνημόνια» είπε η Ζωή Κωνσταντοπούλου, η γυναίκα που κατείχε το τρίτο πολιειακό αξίωμα της χώρας. Και ποια είναι αυτή που βάζει την ανθρώπινη ζωή στο ζύγι; Πολύ φοβάμαι πως είμαστε μία βαθιά διαχασμένη χώρα. Τα τελευταία χρόνια παίζεται ένα πολιτικό παιχνίδι: «ή εμείς ή οι άλλοι», ή ακόμη χειρότερα «ή εμείς ή κανείς». Μας κάλυψε ένα τοξικό νέφος. Μας έχει δηλητηριάσει όλους η διχόνοια, η πόλωση, το μίσος. Κάποια στιγμή όμως θα πρέπει να συγχωρέσουμε ο ένας τον άλλον. Να μάθουμε πως ακόμα και αν διαφωνούμε πρέπει να συνυπάρχουμε και να συμβιώσουμε όλοι μαζί. Και ασφαλώς οφείλει το πολιτικό σύστημα να δώσει πρώτο το παράδειγμα. Το ήθος της πολιτικής γίνεται προοπτική ήθος της κοινωνίας. Ας αφήσουμε λοιπόν όλοι τις φωνές, τις κραυγές και τις τζάμπα μαγκιές, και ας αρχίσουμε να μετράμε τα λόγια μας μια, δύο και τρεις φορές. Ειδικά από εμάς τους νεότερους η κοινωνία απαιτεί να κομίσουμε ένα νέο πολιτικό πολιτισμό.

Κάποιοι λένε πως θα ήταν καλύτερα εάν απαγορευόταν η δημοσιοποίηση των μανιφέστων των τρομοκρατών. Ούτε για πλάκα. Σε καμία περίπτωση δεν πιστεύω ότι πρέπει να απαγορευτεί η δημοσιοποίηση. Θα παιζόμαστε το παιχνίδι τους. Πρέπει να αποδείξουμε ότι εμείς είμαστε διαφορετικοί από αυτούς. Ότι υπερασπιζόμαστε με όλες μας τις δυνάμεις τη δημοκρατία, διασφαλίζοντάς την ακόμα και για αυτούς που την υπονομεύουν.

Σας έχει φύγει η οργή; Όχι. Και δεν έχω καμία διάθεση ούτε να ξεχάσω ούτε να συγχωρέσω. Δεν είμαι παπάς. Αυτό που θέλω, και για αυτό αγωνίζομαι, είναι να μην πάω σε άλλη κηδεία θύματος τρομοκρατίας. Οφείλω να κάνω ό,τι μπορώ για να κλείσει ο κύκλος του αίματος. Χωρίς αστερίσκους και ιδεοληπτικά συγχωροχάρτια. Χωρίς να μεν αλλά. Να μη μεταφερθεί στην επόμενη γενιά. Πρέπει να κατανοήσουμε ότι δεν υπάρχουν δεξιά και αριστερά νεκροταφεία. Η δεξιά μάνα δεν πονάει περισσότερο από την αριστερή, ούτε η αριστερή μάνα περισσότερο από τη δεξιά. Είμαστε καταδικασμένοι να ζήσουμε όλοι μαζί. Εμείς και τα παιδιά μας. Και γιατί όχι; Κάποια μέρα ο γιος μου να μπορέσει να κάτσει στο ίδιο τραπέζι με τον εγγονό του Κουφοντίνα. Εγώ δεν μπορώ να το κάνω. Δεν το αντέχω. Έχω ακόμα μέσα μου οργή και μίσος. Μακάρι όμως να το κάνει ο Παύλος. Ελπίζω να του μεταδώσω την αγάπη, όχι το μίσος.

Από τη στάση της κυβέρνησης απέναντι στην τρομοκρατία είσαστε ικανοποιημένος; Ειδικά το πρώτο βήμα η κυβέρνηση είχε χάσει την μπάλα στο θέμα της τρομοκρατίας. Ο νόμος Παρασκευόπουλου για την αποφυλάκιση Ξηρού, αν δεν ήταν για κλάματα, θα ήταν για γέλια. Θέλω να πιστεύω ότι με τον καιρό έχουν αρχίσει να αντιλαμβάνονται την ευθύνη τους. Μακάρι να αφήσουν ελεύθερη την αστυνομία να κάνει τη δουλειά της. Δεν υπάρχει αριστερή και δεξιά τρομοκρατία, υπάρχει τρομοκρατία. Και οφείλουμε να δώσουμε τη μάχη όλοι μαζί. Για να νικήσεις την τρομοκρατία πρέπει να ενώσεις, όχι να διχάσεις.

Ποια συμβουλή σας έδινε ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης; «Να κάνεις μόνο αυτό που αγαπάς». Ήταν πάντα πολύ ξεκάθαρος σε αυτό που σου έλεγε.

Όταν σήμερα τον σκέφτεστε, ποια εικόνα σας έχει μείνει πιο δυνατή στο μυαλό; Το χέρι του στον ώμο μου. Ξέρετε, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης έχει περάσει πια στην ιστορία. Κρίνεται σήμερα και θα κριθεί από γενεές ιστορικών. Για εμάς, όμως, ήταν ο παππούς μας. Άρα κρατάς τις ανθρώπινες στιγμές. **A**

Airbnb

Ανάσα ή πληγή για τον κλάδο του τουρισμού και την πόλη;

Της ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Κάποια στιγμή, λίγο πριν την επίσημη έναρξη του καλοκαιριού, ήταν το trending topic συζήτησης στις παρέες. Όλη η Αθήνα μιλούσε (και εξακολουθεί να μιλάει) για το Airbnb

και πώς αυτό έχει εισβάλει στην καθημερινότητά μας. Πλέον κάθε ένας μας έχει άτομα στον κύκλο του που μισθώνουν είτε ολόκληρο διαμέρισμα, είτε απλά ένα δωμάτιο του σπιτιού τους σε όσους αναζητούν προσωρινό κατάλυμα στη δημοφιλή πλατφόρμα, αλλά και φίλους που ψάχνουν να νοικιάσουν σπίτι σε γειτονιές του κέντρου και αδυνατούν να βρουν κάτι εξαιτίας της πληρότητας στις ανερχόμενες περιοχές της Αθήνας.

Το Airbnb στην Αθήνα ξεκίνησε ως λύση για έξτρα εισόδημα σε μία περίοδο που οι Έλληνες υποφέρουν από τις συνέπειες της οικονομικής ύφεσης. Σύντομα όμως ξέφυγε από αυτό. Έβαλε στο τραπέζι έννοιες όπως η οικονομία διαμοιρασμού (δηλαδή κάθε μοντέλο όπου τις δραστηριότητες διευκολύνουν κυρίως

Μεγάλη έρευνα για την πλατφόρμα ενοικίασης καταλυμάτων και πώς αυτή έχει επηρεάσει τις ζωές των Αθηναίων, την οικονομία και τα τουριστικά επαγγέλματα

ψηφιακές πλατφόρμες, για την προσωρινή χρήση αγαθών ή υπηρεσιών που συχνά παρέχουν ιδιώτες), γέννησε νέα επαγγέλματα και κατά συνέπεια θέσεις εργασίας, κλόνισε τον κλάδο του τουρισμού και φυσικά έφερε και στην Αθήνα το νέο είδος τουρίστα / προσωρινού επισκέπτη που προτιμά τα «cozy», όπως πολλές φορές περιγράφονται στην πλατφόρμα, διαμερίσματα των ντόπιων, από το «απόρρωπο» δωμάτιο ενός ξενοδοχείου. Έναν τουρίστα που θέλει να ζήσει την πόλη σα λοκάλι, χωρίς μεσάζοντες, άρα και πιο οικονομικά.

Αναζητώντας τα αρνητικά και τα θετικά της δημοφιλούς πλατφόρμας μιλήσαμε με τον **Αλέξανδρο Βασιλικό**, πρόεδρο της Ένωσης Ξενοδόχων Αθηνών-Αττικής και πρόεδρο και διευθύνοντα σύμβουλο της AIROTEL, για να διαπιστώσουμε αν όντως η Airbnb είναι μια πληγή για τον κλάδο των ξενοδόχων. Επίσης με τον κύριο **Ιωάννη Ρεβύθη**, πρόεδρο του Συλλόγου Κτηματομεσιτών Αθηνών-Αττικής, για να επιβεβαιώσουμε τα αυξημένα ενοίκια στις ανερχόμενες γειτονιές του ιστορικού κέντρου. Τον Γ., ιδιοκτήτη εταιρίας διαχείρισης καταλυμάτων που υπάγονται σε πλατφόρμες όπως η Airbnb, αλλά και με ανθρώπους

που νοικιάζουν την κατοικία τους μέσω Airbnb, με Αθηναίους που αναζητούν σπίτι στο κέντρο και δυσκολεύονται και τουρίστες που επιλέγουν διαμερίσματα αντί ξενοδοχείου.

Airbnb VS Ξενοδοχείου

Ο πρόεδρος της Ένωσης Ξενοδόχων Αθηνών-Αττικής και Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της AIROTEL **Αλέξανδρος Βασιλικός**, μίλησε για το πώς η Airbnb έχει επηρεάσει όχι μόνο τον κλάδο του, αλλά συνολικά τη ζωή στις γειτονιές της πόλης και φυσικά την οικονομία. Ξεκινήσαμε, βέβαια, συζητώντας για την εικόνα στον τουρισμό το φετινό καλοκαίρι.

«Η εικόνα του τουρισμού είναι θετική. Έχουμε αυξημένο δείκτη στις πτήσεις για Αθήνα σε σχέση με πέρσι και αυτό είναι κάτι πολύ θετικό. Επίσης, μέχρι στιγμής και οι πληρότητες είναι αυξημένες σε σχέση με πέρσι. Αυτή είναι η εικόνα, άρα φαίνεται να είναι μία καλή χρονιά. Από εκεί και πέρα, αυτά τα ποσοτικά στοιχεία δεν μεταφράζονται εξολοκλήρου σε πληρότητες στα ξενοδοχεία, καθώς ένα μεγάλο ποσοστό πλέον φεύγει σε μία άλλη δραστηριότητα, που ονομάζεται οικονομία διαμοιρασμού. Δεν

συμφωνώ με τον όρο. Έχουμε ξεφύγει πλέον από αυτό, βιώνουμε πια μια εμπορική δραστηριότητα άλλου επιπέδου» λέει ο κ. Βασιλικός και η κουβέντα φτάνει πολύ γρήγορα στις πλατφόρμες ενοικίασης καταλυμάτων.

«Οπωσδήποτε είναι μία μορφή καταλυμάτων που έχει βρει μία σημαντική θέση στην αγορά. Η εκτίμηση ωστόσο – αν και δεν έχει καταγραφεί επίσημα – είναι ότι φέτος στην Αθήνα θα αγγίξουμε, ίσως και να ξεπεράσουμε, το 1 ξενοδοχειακό κρεβάτι για 1 μη ξενοδοχειακό κρεβάτι. Πέρσι ήμασταν στο 3 προς 4. Μιλάμε, δηλαδή, για το ίδιο πλήθος. Ωστόσο, αυτή η καινούρια κατηγορία καταλυμάτων έρχεται να τοποθετηθεί σε μία περίοδο που τα πράγματα είναι θετικά. Επειδή όμως στον τουρισμό τα πράγματα δεν είναι πάντα θετικά, κάποια στιγμή θα δούμε πόσο μπορεί να αντέξει η πόλη την οικονομία διαμοιρασμού» τονίζει ο πρόεδρος της ΕΞΑΑ. Αρα οι Αθηναίοι θα αντιμετωπίζουν όλο και περισσότερο πρόβλημα να βρουν διαθέσιμη κατοικία στο κέντρο της πόλης;

«Αυτό είναι κάτι το οποίο το επισημάναμε. Ξεκινήσαμε να πιεζουμε τις εκάστοτε κυβερνήσεις πριν 3 χρόνια, όχι επειδή έχουμε την κρυστάλλινη σφαίρα και προβλέπου-

με το μέλλον, αλλά επειδή πολλοί προορισμοί του εξωτερικού, όπως για παράδειγμα το Βερολίνο, ήδη βίωναν αυτό το πρόβλημα. Δεν ήταν πια τα ενοίκια προσβάσιμα για το μέσο Βερολινέζο και δυστυχώς το ζούμε πια κι εμείς σε περιοχές της Αθήνας όπως η Πλάκα ή το Κουκάκι, που ήταν περιοχές με λογικές τιμές. Παράλληλα με το εισόδημα του Αθηναίου που έχει μειωθεί δραματικά τα τελευταία χρόνια, κάνει τις τιμές των ενοικίων απλησί-αστες.

Σε επίπεδο περιοχών λαμβάνουμε και παράπονα άλλου τύπου. Ένας κάτοικος μιας πολυκατοικίας – είναι πραγματικό παράδειγμα – μου έλεγε ότι «Είμαι ο μόνος μόνιμος κάτοικος της πολυκατοικίας μου και κάθε μέρα έχω 16 διαμερίσματα που κινείται κόσμος που δεν ξέρω ποιος είναι, από πού έρχεται, τι κάνει!». Ένα άλλο ζήτημα είναι τα θέματα ασφαλείας, λόγω έλλειψης προδιαγραφών. Αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει νόμος που να ορίζει αν κάποιος που νοικιάζει το διαμέρισμά του σε μία πλατφόρμα πρέπει να το έχει εξοπλίσει με πυροσβεστήρα, έγκειται στον εκάστοτε ενοικιαστή. Πρέπει να κάνει απολύμανση; Στο ξενοδοχείο υπάρχει νόμος που ορίζει πότε πρέπει να γίνει τι. Εκεί, είναι εντελώς ανεξέλεγκτο και αρκετά επικίνδυνο».

Πώς αντιδρά ο ξενοδοχειακός κλάδος λοιπόν; Πώς θα γίνουν και πάλι τα ξενοδοχεία ελκυστικά για τον τουρίστα;

«Να ξεκαθαρίσουμε το εξής. Οι ξενοδόχοι δεν έχουν πει “Απαγορεύστε οποιαδήποτε πλατφόρμα”. Ναι, οικονομία του διαμοιρασμού, ναι να ανοίξουν θέσεις εργασίας. Δεν μπορεί να λείπουν όμως εντελώς οι κανόνες. Η εξέλιξη στη βιομηχανία μας, και στη φιλοξενία γενικώς, προφανώς συμπεριλαμβάνει τέτοιου τύπου πλατφόρμες. Πρέπει να το λαμβάνουμε σοβαρά υπόψη γιατί αλλάζει και η πελατεία, αυτό που θέλει ο πελάτης. Τα ξενοδοχεία τα οποία κατά πλειοψηφία στην Αθήνα χτίστηκαν τις δεκαετίες του '70 και του '80 δεν είναι απαραίτητο ότι συναντούν τις ανάγκες του σημερινού ταξιδιώτη. Αρα και οι ξενοδόχοι πρέπει να επαναπροσδιορίσουν το προ-ϊόν τους. Ο ξενοδόχος δεν μπορεί να μην μπαίνει στη διαδικασία του να γίνεται πιο ελκυστικός, γιατί πολύ απλά η πληροφορία που υπάρχει σήμερα στο διαδίκτυο για οποιοδήποτε ξενοδοχείο είναι άπειρη. Μπορείς να μπεις σε άπειρα site και να δεις σχόλια για οτιδήποτε μέσα σε ένα ξενοδοχείο, οπουδήποτε και αν βρίσκεται αυτό στον κόσμο. Αυτό φυσικά είναι θετικό για τον καταναλωτή, αλλά ο ξενοδόχος που δεν θα εξελιχθεί, θα μείνει εκ των πραγμάτων εκτός αγοράς. Πάντα υπήρχαν τα Rooms to Let. Το μόνο που επισημαίνουμε και ζητάμε, είναι επειδή έχουμε φτάσει σε μία ποσοτική ισότητα, απλά να υπάρχει μία διαχείριση που να μη δημιουργεί άνισο ανταγωνισμό. Δε γίνεται το ξενοδοχείο να υπάγεται σε μία σειρά νόμων και περιορισμών που δημιουργούν ένα κόστος, και μηδέν προδιαγραφές από την άλλη πλευρά. Από τη μία είναι η δημόσια υγεία. Από την άλλη είναι και το φορολογικό, δεν μπορεί από 1/1/2018 να έχει ψηφιστεί νόμος με τέλος διανυκτέρευσης και να μπαίνει σε μία ξενοδοχειακή εταιρεία (σ.σ. 1 έως 4 ευρώ ανάλογα

ΦΕΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΘΑ ΑΓΓΙΞΟΥΜΕ, ΙΣΩΣ ΚΑΙ ΝΑ ΞΕΠΕΡΑΣΟΥΜΕ, ΤΟ 1 ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΓΙΑ 1 ΜΗ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΟ ΚΡΕΒΑΤΙ. ΠΕΡ-ΣΙ ΗΜΑΣΤΑΝ 3 ΠΡΟΣ 4. ΜΙΛΑΜΕ, ΔΗ-ΛΑΔΗ, ΓΙΑ ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΛΗΘΟΣ.

-Α. Βασιλικός, πρόεδρος της Ένωσης Ξενοδόχων Αθηνών-Αττικής

ΣΕ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΗ, ΟΠΩΣ ΤΟ ΚΟΥΚΑΚΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ, ΤΑ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ, ΤΟ ΘΗΣΕΙΟ, ΤΟΥ ΨΥΡΡΗ, Η ΠΛΑΚΑ, ΠΕΡΙΜΕΝΟΥ-ΜΕ ΑΚΟΜΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΕΝΟΙΚΙΑ.

-Ι. Ρεβύθης, πρόεδρος του Συλλόγου Κτηματομεσιτών Αθηνών-Αττικής

με τα αστέρια της κάθε μονάδας, και μισό ευρώ σε όλα τα ενοικιαζόμενα δωμάτια), αλλά όχι στον ανταγωνιστή. Πρέπει να λάβουμε υπόψη μας και τα χαρακτηριστικά της ελληνικής αγοράς. Προσωπικά λέω ότι ο Αθηναίος που έχει ένα διαμέρισμα και θα φύγει ένα μήνα να πάει στο χωριό του και θέλει να συμπληρώσει το εισόδημά του, να μη φορολογηθεί καθόλου. Αυτό είναι θεμιτό και ένας καινούργιος τρόπος διαχείρισης που πρέπει να υιοθετήσει η κοινωνία μας, και βεβαίως υπάρχει ανάγκη για έξτρα εισόδημα. Αυτή τη στιγμή όμως δεν είναι αυτό το δημοσιονομικό κενό, ο ένας Αθηναίος που βάζει για ένα μήνα το διαμέρισμά του σε μία τέτοια πλατφόρμα. Στην κρίση βρέθηκαν πολλές κατασκευές που έμειναν στα μπετά και τώρα τελείωσαν και δημιουργούνται εταιρείες που χειρίζονται 50 τέτοια, 200. Εκεί πια, όταν μια εταιρεία έχει 200 κρεβάτια, έχει ένα χίλτον. Δεν γίνεται λοιπόν αυτή η εταιρεία να μη φορολογείται, όπως φορολογείται ο αντίστοιχος ξενοδόχος. Εκεί δεν μπορείς να βάλεις το περιτύλιγμα της οικονομίας διαμοιρασμού, μιλάμε πια για μπιζνες».

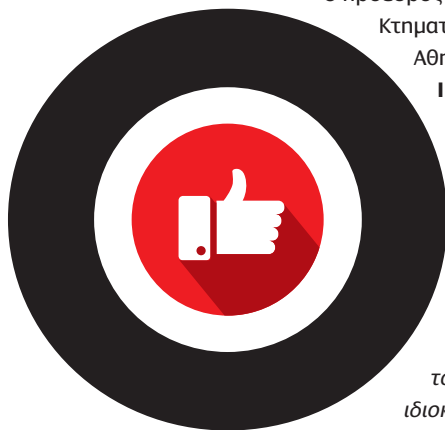
Νέα επαγγέλματα και θέσεις εργασίας

Όταν ο Γ. και η σύζυγός του έχασαν τις δουλειές τους εξαιτίας της οικονομικής κρίσης αποφάσισαν να κάνουν αυτό που έκαναν οι ίδιοι ως ταξιδιώτες, επάγγελμα. Νοικιάζοντας αποκλειστικά διαμερίσματα και όχι δωμάτιο ξενοδοχείου όποτε επέλεξαν να ταξιδέψουν και μισθώνοντας το δικό τους διαμέρισμα όταν έλειπαν εκτός Ελλάδος, γνώριζαν ήδη πώς λειτουργεί η μίσθωση ή η ενοικίαση διαμερισμάτων για ορισμένο χρονικό διάστημα. Συνειδητοποιήσαν ότι τους αρέσει σαν δραστηριότητα και όταν φίλοι και συγγενείς άρχισαν να αφήνουν τα σπίτια τους στην Ελλάδα για να φύγουν στο εξωτερικό, ο Γ. κατάλαβε ότι είναι η στιγμή και ίδρυσε μία εταιρεία διαχείρισης διαμερισμάτων που ανήκουν σε πλατφόρμες ενοικίασης. Η εταιρεία του Γ. δεν δραστηριοποιείται μονάχα στην Αθήνα, αλλά και στα νησιά. «Δώσαμε δουλειές σε φίλους και γνωστούς. Στελεχώσαμε την εταιρεία μας με ανθρώπους που απολύθηκαν στα 45 τους από τις δουλειές τους, από διευθυντικές θέσεις, και έπειτα δεν μπορούσαν να βρουν πουθενά δουλειά».

Ο Γ. πιστεύει στο νέο μοντέλο οικονομίας και στο όφελος που έχει για την ελληνική κοινωνία. «Από τους τουρίστες της Airbnb, το 70% των χρημάτων μπαίνει κατευθείαν στην ελληνική οικονομία και αυτό είναι ένα τεράστιο όφελος για την κοινωνία. Στην Ολλανδία, για παράδειγμα, οι περισσότεροι τουρίστες πάνε μέσω tour operators και τα χρήματα που καταλήγουν στη χώρα είναι ελάχιστα. Καλώς μπήκε η Ελλάδα στο παιχνίδι αυτό. Είναι ένα νέο και ωραίο προϊόν. Όλα τα άλλα είναι αστεία. Υπάρχει χώρος για όλους και για τα ξενοδοχεία και για τις βίλες και για όλα. Εδώ άλλωστε μιλάμε για ένα άλλο είδος τουρίστα ο οποίος δεν θα ερχόταν στη χώρα, αν δεν είχε τη δυνατότητα να μείνει σε διαμέρισμα, είτε για οικονομικούς λόγους ή για λόγους ιδεολογίας. Για όλους υπάρχει ψωμί, απλώς το τουριστικό προϊόν μεγαλώνει».

Συνολικά σε όλη τη χώρα η εταιρεία του διαχειρίζεται 147 καταλύματα, από βίλες μέχρι διαμερίσματα, και όπως λέει τα συγκεκριμένα πληρούν όλες τις απαραίτητες προδιαγραφές. «Φυσικά και τα διαμερίσματα που διαχειριζόμαστε εμείς πληρούν τις προϋποθέσεις. Διαθέτουν πυροσβεστήρα, φαρμακείο και οδηγίες χρήσεως επισκέπτη. Επίσης έχουμε άμεση επικοινωνία με τον πελάτη. Τις προάλλες έτρεχα με κολικό νεφρού μια τουρίστρια στο νοσοκομείο. Άλλωστε οι κριτικές στο διαδίκτυο είναι πλέον ο απόλυτος κριτής για τον τουρισμό. Είναι τόσο σκληρές που έχουν αντικαταστήσει πλέον τα αστέρια και αυτό ισχύει και για τα διαμερίσματα και για τα ξενοδοχεία» διευκρινίζει ο Γ. Όσο για το αν πιστεύει ότι η έξαρση Airbnb, ειδικά στην Αθήνα, θα κάνει το κέντρο απρόσιτο αναφέρει: «Είναι αστέιο αυτό που λένε ότι οι Αθηναίοι δεν μπορούν να μείνουν πλέον στο κέντρο. Αν η πληρότητα είναι στο 50%, βγάζεις ό,τι θα έβγαζες και με ένα κανονικό ενοίκιο. Απλά δεν τα έχουν υπολογίσει καλά».

Airbnb VS Αθηναίων

Ο πρόεδρος του Συλλόγου Κτηματομεσιτών Αθηνών-Αττικής, **Ιωάννης Ρεβύθης**, επιβεβαιώνει τα λεγόμενα του κ. Βασιλικού. «Η υψηλή φορολογία ανάγκασε τους Αθηναίους ιδιοκτήτες να εγκαταλείψουν την κύρια κατοικία τους και να τη νοικιάσουν για ένα χρονικό διάστημα σε μια τέτοια πλατφόρμα. Αυτό είναι κάτι θεμιτό. Χρειάζεται ωστόσο περαιτέρω προσοχή. Οι πελάτες αυτού του είδους βραχυχρόνιας μίσθωσης είναι άγνωστοι, περαστικοί και ενδεχομένως να μη σέβονται τα σπίτια και να τα αφήνουν σε κακή κατάσταση. Επίσης όσοι επιλέγουν να μισθώσουν τα διαμερίσματά τους με αυτό τον τρόπο, πρέπει να είναι πολύ προσεκτικοί με τους ελέγχους της εφορίας, διότι ανά πάσα στιγμή μπορεί να ελεγχθούν. Τα ενοίκια έχουν ανέβει στα μικρά ακίνητα, λόγω της μη διαθεσιμότητας καινούργιων. Σε αυτά δε, ή τα πλήρως ανακαινισμένα, οι τιμές έχουν επίσης εκτοξευθεί.

»Βλέπουμε ακόμα ότι η ζήτηση σε τέτοιες πλατφόρμες βραχυχρόνιας μίσθωσης, επικεντρώνεται σε περιοχές γύρω από την Ακρόπολη, όπως το Κουκάκι και του Μακρυγιάννη, τα Πετράλωνα, το Θησείο, του Ψυρρή, η Πλάκα, συνεπώς περιμένουμε ακόμα μεγαλύτερες αυξήσεις στα ενοίκια στις εν λόγω περιοχές. Τα ενοίκια σε αυτές τις περιοχές στο παρελθόν ήταν πεσμένα καθώς, πολλές από αυτές θεωρούνταν υποβαθμισμένες, τα σπίτια ήταν παλιά και υπήρχαν και πολλά άδεια διαμερίσματα καθώς δεν ενδιέφερε τους ιδιοκτήτες τους να μείνουν στο κέντρο. Φυσικά η κατάσταση έχει επηρεάσει και τον κλάδο μας. Πολλά μεσιτικά γραφεία αποφασίζουν να διαχειριστούν διαμερίσματα που ανήκουν σε αυτές τις πλατφόρμες ενοικίασης, αλλά και αυτοί πρέπει να είναι προσεκτικοί με το νόμο για τη φορολογία».

Σύμφωνα με το νέο άρθρο 39 Α που προστέθηκε στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Ν. 4172/2013) η φορολογική μεταχείριση του εισοδήματος από βραχυχρόνια μίσθωση ακινήτων στο πλαίσιο της οικονο-

μίας διαμοιρασμού προβλέπει τα εξής: τη δημιουργία Ειδικού Μητρώου, τον περιορισμό του αριθμού των ακινήτων ανά ΑΦΜ (δύο ανά φυσικό πρόσωπο), ανώτατο όριο 90 ημέρες μίσθωσης σε εθνικό επίπεδο, και 60 ημέρες στα νησιά κάτω των 10.000 κατοίκων και υπέρβαση του ορίου των ημερών μόνο για μέχρι τη συμπλήρωση 12.000 ευρώ εισοδήματος από μισθώσεις. Ακόμη, το εισόδημα από την εκμίσθωση θα θεωρείται εισόδημα από ακίνητη περιουσία (εφόσον τα ακίνητα εκμισθώνονται επιπλωμένα χωρίς την παροχή οποιασδήποτε υπηρεσίας πλην της παροχής κλινοσκεπασμάτων, σε αντίθετη περίπτωση ορίζεται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα) και θα φορολογείται αναλόγως και η μίσθωση θα απαλλάσσεται από Φ.Π.Α. Σύμφωνα με το άρθρο 40, το εισόδημα από ακίνητη περιουσία φορολογείται σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα: 0 - 12.000 ευρώ: 15%, 12.001 - 35.000 ευρώ: 35%, 35.001 ευρώ και άνω: 45%.

Αναζητώντας σπίτι στο κέντρο της Αθήνας

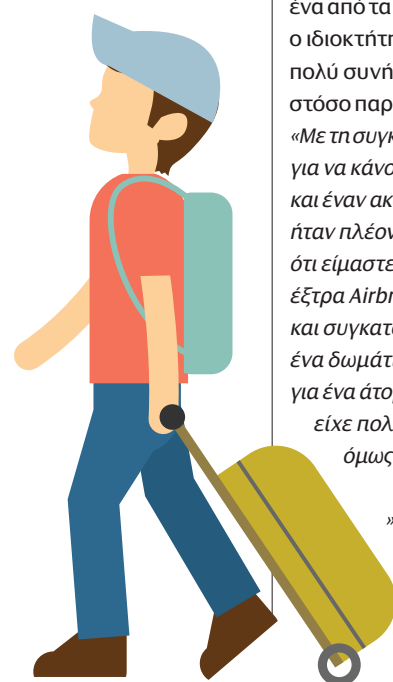
Το 2015, η Airbnb, ανέλυσε τα δεδομένα των ταξιδιωτών και έδωσε στη δημοσιότητα τη λίστα με τις επιλεγμένες γειτονιές ανά τον κόσμο, που έχουν κερδίσει την προτίμηση των πελατών της. Το Κουκάκι βρέθηκε στην πέμπτη θέση του Top16. Όπως σημειώνεται, η γειτονιά που ξεκουράζεται στη σκιά της Ακρόπολης εμφάνισε αύξηση 801% εκείνη τη χρονιά.

Η **Τατιάνα** ξεκίνησε να ψάχνει για σπίτι σε Μακρυγιάννη, Κουκάκι, Πλάκα το καλοκαίρι του 2015. «Εψαχνα κάτι μικρό, για ένα άτομο στην Πλάκα και κοντά στην περιοχή του Μακρυγιάννη. Δεν είδα πολλά σπίτια, γιατί δεν υπήρχαν πολλές αγγελίες. Είχα μιλήσει με ένα μεσίτη και μου είχε πει ότι στην περιοχή δεν νοικιάζουν πολλά σπίτια, γιατί οι ιδιοκτήτες τα δίνουν Airbnb. Σε διάστημα ενός μήνα είδα δύο σπίτια. Ένα δυάρι, σκοτεινό, παλιό, με απαίσια πλακάκια σε κουζίνα και μπάνιο και ένα μπαλκονάκι μια σταλιά που έβλεπε ακάλυπτο, στα €300. Αυτό που μένω τελικά τώρα στον Μακρυγιάννη (ένας φίλος μου αποκαλεί όλο το σπίτι "ο διάδρομος της Τάτης" είναι ένα μικρό δυάρι 30 τ.μ. με ένα δωμάτιο, ένα χολ που το έχω διαμορφώσει σε μίνι σαλονάκι και ένα πολύ ωραίο μεγάλο μπαλκόνι. Ο ιδιοκτήτης ξεκίνησε με €350 και τελικά το έχουμε πάει στα €330. Έχει καλή διαρρύθμιση, αλλά είναι πολυκατοικία του '60 με παλιά κουφώματα που μπάζουν το χειμώνα, παλιά πατζούρια, μωσαϊκό κλπ. Το νοίκιασα γιατί είναι πολύ φωτεινό με πολλά παράθυρα και μπαλκόνι. Από το καλοκαίρι του '16 άρχισα να ψάχνω πάλι, γιατί τα €330 κάθε 1η του μήνα δεν είναι εύκολη υπόθεση. Από τότε δεν έχω δει τίποτα. Σε αγγελίες βγαίνουν κυρίως ισόγεια από €300 και πάνω. Σε περίπτωση που βρεθεί κάτι πιο αξιοπρεπές είναι πάνω από €500» εξομολογείται η Τατιάνα επιβεβαιώνοντας τα λεγόμενα του κ. Ιωάννη Ρεβύθη και όσων Αθηναίων αναζητούν σπίτι στις γειτονιές του ιστορικού κέντρου. «Α, και να προσθέσω ότι πλέον στην πολυκατοικία μου πάρα πολλά διαμερίσματα είναι Airbnb. Τα τελευταία δύο χρόνια καλημερίζομαι στο ασανσέρ με ανθρώπους απ' όλο τον κόσμο» συμπληρώνει.

Το Airbnb ως πηγή εισοδήματος

Ο **Ζ.** εδώ και ένα χρόνο έχει βάλει το διαμέρισμά του στο Γαλάτσι Airbnb και το νοικιάζει από 28 έως 35 ευρώ τη μέρα. Μέσο όρο, το διαθέτει από 8 έως 10 μέρες το μήνα, έτσι του εξασφαλίζει το πολύ 300 ευρώ το μήνα. «Μέχρι στιγμής είναι το ίδιο χειμώνα-καλοκαίρι, ίσως γιατί είναι και λίγο πιο μακριά από το κέντρο. Βγάζει

ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥΡΙΣΤΑ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΕΡΧΟΤΑΝ ΣΤΗ ΧΩΡΑ, ΑΝ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΤΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ΣΕ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ, ΕΙΤΕ ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ Ή ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ

τα έξοδα, ΕΦΚΑ και λίγο από φόρο εισοδήματος. Λίγες φορές έχω ζοριστεί με τη διαχείριση, το ότι πρέπει να είμαι εκεί να παραδώσω τα κλειδιά και να καθαρίσω, άλλωστε όπως σου είπα δεν είναι τόσο πολλές οι μέρες που το νοικιάζω. Εκτός από το να κάνω την καθιερωμένη απολύμανση στο σπίτι, όπως θα την έκανα κι αν έμενα εγώ, και φυσικά να καθαρίσω πριν και μετά από κάθε καλεσμένο, δεν διαθέτει κάτι άλλο το διαμέρισμα, όπως πυροσβεστήρα ή φαρμακείο» εξηγεί ο Ζ. Όσο για το πού μένει σαν ταξιδιώτης, «εννοείται πως και στα ταξίδια μου επιλέγω να βρω κατάλυμα μέσω της Airbnb, το θεωρώ πιο οικονομικό από το ξενοδοχείο και νιώθω επίσης πως δε με περιορίζει».

Ο **Κ.**, που νοικιάζει ένα δωμάτιο του διαμερισμάτος του στο Μετς μέσω Airbnb, δηλώνει σχετικά ευχαριστημένος με το εισόδημα που του εξασφαλίζει, ωστόσο μερικές φορές ταλαιπωρείται από τις υποχρεώσεις και τη συμβίωση με τους τουρίστες. Ως τουρίστας το επιλέγει; «Από τα πιο σημαντικά πράγματα για εμένα είναι ότι δεν χρειάζεται να χρησιμοποιώ τις υπηρεσίες του ξενοδοχείου που χρεώνονται έξτρα (όπως για παράδειγμα το μίνι μπαρ) και μπορώ να πάω στο σούπερ μάρκετ της γειτονιάς, να πάρω ό,τι εγώ χρειάζομαι και να το πιω ή να το φάω στο σπίτι. Με το Airbnb νιώθεις πιο ελεύθερος».

Ο **Θ.** διαθέτει ένα σπίτι στο Κουκάκι και ξεκίνησε να το νοικιάζει μέσω Airbnb πριν από ακριβώς ένα χρόνο. «Ομολογώ ότι ενώ χρησιμοποιώ Airbnb με ευκολία πολλά χρόνια ως τουρίστας και το προμοτάρω, υπήρχε αρχικός δισταγμός στο να κάνω το δικό μου. Το νοικιάζω περίπου 40 ευρώ τη μέρα. Αυτό σημαίνει πως μου αποφέρει 500 ευρώ το μήνα ως εισόδημα. Το έχω 100 ημέρες ελεύθερο για να μείνουν φίλοι και γονείς. Κάνω και καλύτερη τιμή για όποιον το νοικιάσει για πολύ περισσότερο» λέει ο Θ., υπέρμαχος του Airbnb. «Το γεγονός ότι υπάρχει κριτική, διευκολύνει την κατάσταση και επίσης μπορείς να έχεις έναν έλεγχο, ενώ στον ενοικιαστή δεν μπορείς. Όλο αυτό τον καιρό που το νοικιάζω, το μόνο που έχω αντιμετωπίσει είναι μικροκλοπές του τύπου να μου έλειπε ένα σετ μαχαιροπίρουνα. Είμαι φανατικός χρήστης, επιλέγω μόνο Airbnb στα ταξίδια μου γιατί είναι μια διαφορετική εμπειρία σε σχέση με το ψυχρό και κλινικό δωμάτιο ξενοδοχείου. Οι έννοιες, ανοίγω το σπίτι μου, φιλοξενώ, μου αρέσουν γιατί είναι πιο ανθρώπινες» καταλήγει.

Υπάρχουν φυσικά και άλλες περιπτώσεις, όπως αυτή της **Ε.** η οποία νοικιάζει ένα νεοκλασικό διαμέρισμα μαζί με άλλα δύο άτομα στα Εξάρχεια και υπενοικιάζει ένα από τα δωμάτια στην Airbnb, χωρίς να το γνωρίζει ο ιδιοκτήτης του σπιτιού. Η παραπάνω συνθήκη είναι πολύ συνήθης στην Αθήνα και φυσικά παράνομη, ωστόσο παρατηρείται όλο και πιο συχνά. Η **Ε.** αναφέρει: «Με τη συγκάτοκό μου διαλέξαμε μεγάλο σπίτι, ακριβώς για να κάνουμε Airbnb. Βρήκαμε ένα με 4 υπνοδωμάτια και έναν ακόμα συγκάτοκο, ο οποίος όμως όταν το σπίτι ήταν πλέον έτοιμο έφυγε για σεζόν στην Ίο. Δεδομένου ότι είμαστε άνεργες αποφασίσαμε να το κάνουμε φουλ έξτρα Airbnb, έτσι βάλαμε και ένα από τα δωμάτια μας και συγκατοικούσαμε για το καλοκαίρι τουλάχιστον σε ένα δωμάτιο. Το δωμάτιο το έχουμε 23 ευρώ το βράδυ για ένα άτομο, χωρίς το κόστος καθαρισμού. Το χειμώνα είχε πολύ λιγότερη κίνηση αсуζητητή, το καλοκαίρι όμως είμαστε κλεισμένοι συνέχεια.

»Η πρώτη κράτηση μας είχε κατενθουσιάσει. Στο πρώτο ζευγάρι που ήρθε του βγάλαμε βουσσινάδα σπιτική, καφέ και φαγητό. Δεύτερο ζευγάρι ήταν ένας ινδός που εί-

χε σπουδάσει φιλοσοφία και ήταν σκηνοθέτης και η κοπέλα του που ήταν από την Αργεντινή και σπούδαζε αγγλική φιλολογία. Αυτό δεν είναι τίποτα από όσα ακολούθησαν. Κάναμε πραγματικούς φίλους» περιγράφει την Airbnb εμπειρία της η ενθουσιώδης Ε. «Είχαμε μια κράτηση από έναν αρχιτέκτονα που έμεινε με τιμές Airbnb για ενάμιση μήνα. Με τον τύπο πήγαμε μαζί διακοπές στην Ανάφη. Κάναμε αλλαγή χρόνου με ένα μαλαιζιανό αρχιτέκτονα, μεγαλωμένο στην Αυστραλία. Πήγαμε σε πάρτι με μια ισπανίδα οδοντοτεχνικό. Γνωρίσαμε κόσμο που δεν υπήρχε περίπτωση να γνωρίσουμε διαφορετικά».

ΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ: «Είχαμε και αρνητικές εμπειρίες, αλλά πραγματικά ήταν ελάχιστες. Μας βγήκε η πίστη τον πρώτο καιρό που είχαμε τρία δωμάτια. Σαν φουλ τάιμ δουλειά ήταν. Καθημερινό καθαρίσμα, τρία πλυντήρια τρεις φορές τη μέρα, συνεννοήσεις με τον καθένα, υποδοχή, κουβέντα ήθελες δεν ήθελες, πάντα μα πάντα κόσμος στο σπίτι. Όμως, χρωστάμε πάρα πολλά λεφτά στη ΔΕΗ και ήταν υπέροχο πόσο εύκολο ήταν να βγάλουμε λεφτά από Airbnb – και βγάλαμε πολλά. Τους τρεις μήνες του περασμένου καλοκαιριού πρέπει να ήταν κάνα τετραχίλιάρο». Η συγκατοίκος της Ε. αρκείται στο λακωνικό: «Αν δεν ήταν η Airbnb θα έπρεπε να μένω ακόμα με τη μάνα μου».

Νέο είδος τουρίστα;

Ο **Steven**, μεταφραστής με χόμπι τη φωτογραφία, είναι μισός Αμερικάνος - μισός Ολλανδός και ζει στη Βαρκελώνη. Σωστός πολίτης του κόσμου και πολυμήχανος, έχει ζήσει και μερικά χρόνια στην Αθήνα, ως resident DJ σε κλαμπ των Εξαρχείων, μία επίσης αρκετά δημοφιλή περιοχή για Airbnb. Εξαιτίας της φωτογραφίας, ταξιδεύει συχνά και το Airbnb είναι κάτι που επιλέγει για τη διαμονή του στις ευρωπαϊκές (και μη) μητροπόλεις. «Αν επιλέξω να μείνω σε Airbnb είναι κυρίως λόγω διαθεσιμότητας και τιμής. Η αυθεντικότητα είναι επίσης πολύ σημαντική για εμένα. Τα δωμάτια των ξενοδοχείων μοιάζουν μεταξύ τους και γίνονται βαρετά μετά από λίγο. Ωστόσο θυμάμαι να έχω μείνει και σε Airbnb που δεν ήταν τίποτα παραπάνω από ένα διαμέρισμα για βραχυπρόθεσμη διαμονή χωρίς καθόλου ατμόσφαιρα. Σε αυτή την περίπτωση θα προτιμήσω το ξενοδοχείο. Πάντως αν είναι να νοικιάσεις ένα απλό δωμάτιο και όχι διαμέρισμα, φυσικά και συμφέρει σε σχέση με το ξενοδοχείο. Αν νοικιάσεις διαμέρισμα μπορεί να μην έχει τρελή διαφορά στην τιμή, η εμπειρία όμως είναι εντελώς διαφορετική σε σχέση με αυτή του δωματίου ξενοδοχείου».

Στη Βαρκελώνη, άραγε, υπάρχουν τα ίδια ζητήματα με το Airbnb όπως στην Αθήνα; «Η Βαρκελώνη είναι μια ιδιαίτερη περίπτωση εξαιτίας

της τρελής αύξησης στον αριθμό των τουριστών μέσα στα χρόνια. Τις τρεις φορές που ταξίδεψα στη Βαρκελώνη πριν μία δεκαετία, δεν είχα κυριολεκτικά πού να μείνω, όλα τα ξενοδοχεία και τα χόστελ ήταν κλεισμένα. Συνεπώς, χαίρομαι που εξαιτίας του Airbnb περισσότεροι άνθρωποι μπορούν να μείνουν εδώ, αλλά προφανώς υπάρχει ένα όριο στο πόσο άνθρωποι μπορούν να χωρέσουν άνετα σε μία πόλη. Πιστεύω ότι η Airbnb θα έπρεπε να πάρει την πρωτοβουλία (κάτι που προφανώς δεν θα κάνει για οικονομικούς λόγους) και να περιορίσει τον αριθμό των βραδιών που ένας ιδιώτης μπορεί να νοικιάσει το διαμέρισμά του, σε 20 με 30 το χρόνο. Έτσι και έξτρα εισόδημα θα εξασφαλίζουν όταν φεύγουν για διακοπές – και θα έχουν και κάποιον να τους ποτίζει τα φυτά – αλλά και τα διαμερίσματα θα εξακολουθούν να έχουν πραγματικούς μόνιμους ενοίκους τον υπόλοιπο χρόνο. Σε κάποια φάση τα περισσότερα διαμερίσματα στην πολυκατοικία μου ήταν τουριστικά καταλύματα. Χάνεις την ατμόσφαιρα της γειτονιάς και αρχίζεις να ζεις σε ένα λούνα παρκ. Επίσης, δεν έχει νόημα να γνωρίσεις τους γείτονές σου, εφόσον θα μείνουν μόνο μερικές νύχτες».

Η **Alexandra** και ο **Chris** (ΗΠΑ), από την άλλη, πιστεύουν ότι η διαμονή σε Airbnb είναι ο κατάλληλος τρόπος για να εξερευνησεις μια πόλη. «Πρόσφατα επισκεφτήκαμε την Αθήνα και μείναμε σε ένα διαμέρισμα στα Πετράλωνα. Ο ιδιοκτήτης ήταν πολύ καλά οργανωμένος, είχε μέσα στο διαμέρισμα εναλλακτικούς χάρτες της πόλης, χρήσιμα τηλεφώνια και ένα χαρτί με προτάσεις για φαγητό και ποτό όχι μόνο στην περιοχή, αλλά και στο κέντρο. Καταλάβαμε αμέσως ότι τα Πετράλωνα είναι μια ξεχωριστή γειτονιά, μου άρεσε που έχει πολλές γάτες!» λέει ενθουσιασμένη η Alexandra, γραφίστρια, που μαζί με το σύντροφό της μένουν στο Queens. «Το κυριότερο είναι ότι έχεις την ελευθερία να οργανώσεις το ταξίδι σου όπως εσύ θες και φυσικά να περιορίσεις τα έξοδά σου. Είχαμε βρει το τοπικό σούπερ μάρκετ, ένα μικρό μπακάλικο και ένα περίπτερο για να ανεφοδιαζόμαστε. Φάγαμε και έξω, αλλά το πρωινό μας και ένα βραδινό σνακ τα παίρναμε σπίτι. Τη δεύτερη μέρα κιόλας οι μαγαζάτορες μας χαιρετούσαν σαν να μας ξέρουν χρόνια. Πιστεύω λοιπόν ότι η Airbnb είναι ένα σημαντικό λιθαράκι στο σύνολο μιας εναλλακτικής ταξιδιωτικής εμπειρίας». «Επίσης δεν ακούσαμε κάποιο παράπονο από τους Αθηναίους σχετικά με την Airbnb όσο μέναμε εκεί» συμπληρώνει ο Chris.

Ο **Γ.**, που διαθέτει την εταιρεία διαχείρισης καταλυμάτων σε πλατφόρμες όπως η Airbnb, κάποια στιγμή ανέφερε: «Εντάξει, τι νομίζεις ότι είναι το Airbnb; Σε το frozen yogurt είναι. Κάποια στιγμή θα το ξεπεράσουμε και αυτό». Είναι κι αυτό μία άποψη, όμως όσο τέτοιου είδους υπηρεσίες βοηθούν τον πολίτη να αντεπεξέλθει στη φορολογία, του εξασφαλίζουν μία καλύτερη ποιότητα ζωής και ενθαρρύνουν τους τουρίστες να επισκεφτούν τη χώρα μας και να ζήσουν στις πόλεις της και τα νησιά της σαν ντόπιοι, δύσκολα θα ξεπεραστούν σε μία ακόμη μόδα. Όπως με κάθε νέο προϊόν, έτσι και με το Airbnb μάλλον ψάχνουμε ακόμα τον ιδανικό τρόπο να το διαχειριστούμε, σε όποια μεριά της αρένας και αν ανήκουμε. **Α**

Public moments 2017

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΑΝΟΙΧΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ

ΔΗΛΩΣΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΡΑ ΣΤΟ www.publicmoments.gr
ΑΝΕΒΑΣΕ ΤΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΣΟΥ ΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΠΙΘΥΛΙΑ!

ΠΑΡΕ ΜΕΡΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΣΟΥ ΣΥΣΚΕΥΗ

50.000 συμμετοχές | Ο μεγαλύτερος θεατός Φωτογραφίας στην Ελλάδα από το Public Moments Awards
65.000 φωτογραφίες & video | Συνεικρίζοντας την περηνή επιτυχία των Public Moments Awards, του μεγαλύτερου ανοιχτού διαγωνισμού φωτογραφίας στην Ελλάδα, το Public ανακοινώνει την έναρξη του φετινού διαγωνισμού.

Κάθε μέρα, κάθε στιγμή, κάνε κλικ στα καλύτερα στιγμές σου...

Public

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ UNDERGROUND ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΜΥΘΟΣ

**ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΠΑΛΙ»,
ΤΑ ΚΟΛΕΓΙΟΠΑΙΔΑ, ΟΙ
ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ, ΤΑ HARRENINGS
ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ. ΟΙ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ
ΤΟΥ '50 ΚΑΙ ΤΟΥ '60, ΟΠΩΣ
ΤΙΣ ΕΖΗΣΕ Ο ΓΝΩΣΤΟΣ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ.**

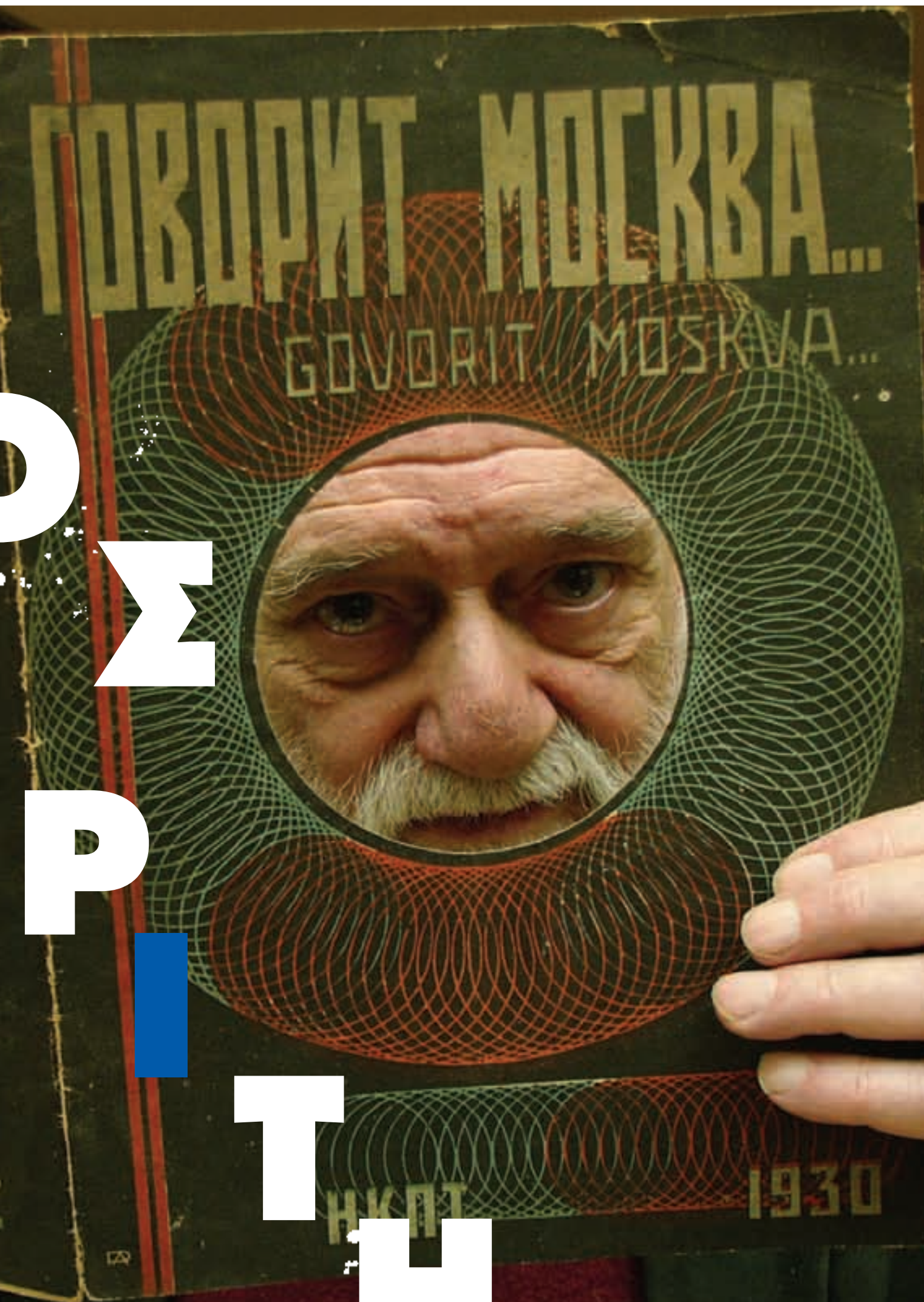
Της ΜΑΡΙΛΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥΛΗ
Φωτό: ΤΑΣΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ

Ένα ανοιξιάτικο απόγευμα φτάνω στο διαμέρισμα της οδού Πατριάρχου Ιωακείμ 21. Η Κατερίνα Βαλαωρίτη με υποδέχεται και με οδηγεί στο γραφείο. Εκεί συναντώ, προσηνή και ευδιάθετο, έναν από τους τελευταίους μύθους της ελληνικής διανόησης. Γύρω του φωτογραφίες, βιβλία και ζωγραφιές συνθέτουν το μωσαϊκόμιασπλούσιασκαίπαραχώδουςζωής. Η αφορμή της συνάντησης είναι μία διδακτορική έρευνα για το αθηναϊκό underground. Στην πραγματικότητα, γίνεται ένα ταξίδι στη σύγχρονη ιστορία. Λαμπερός και χειμαρρώδης, ουσιαστικά μοντέρνος, με μοναδική οξυδέρκεια και αίσθηση του χιούμορ, ο Νάνος Βαλαωρίτης μετατρέπει τη δίωρη συνομιλία μας σε εμπειρία ζωής. Τον ευχαριστώ.

О
Σ
Р
|
Т
Н
Σ

Το 1963 εκδίδετε το περιοδικό «Πάλι», μαζί με τη Μαντώ Αραβαντινού, τον Γιώργο Μακρή, τον Νίκο Στάγκο και τον Κώστα Ταχσή, μεταξύ άλλων. Ποιο ήταν το σκεπτικό πίσω από αυτό το εγχείρημα;

Υπήρχε προϊστορία. Θα σας δώσω ένα αντίτυπο του βιβλίου μου, «Μοντερνισμός, Πρωτοπορία και Πάλι», από τις εκδόσεις Καστανιώτη. Πήρε μάλιστα και το Κρατικό Βραβείο, αναπάντεχα! Σε αυτό υπάρχει αλληλογραφία ανάμεσα σε μένα, τον **Ελύτη** και τον **Εμπειρικό**. Συμφωνούσα με τον Εμπειρικό, αλλά ο Ελύτης ήθελε να έχει τη διεύθυνση με τους δικούς του όρους, οπότε δεν μπορέσαμε να συμφωνήσουμε. Στα τέλη της δεκαετίας του '50 επιχείρησα να το βάλω μπροστά, αλλά το εγκατέλειψα. Με τους φίλους μου βρισκόμασταν στο Brazilian στην οδό Βουκουρεστίου. Ήταν ο **Γιώργος Μακρής**, ο **Αλέξ Σκινάς**, ο **Δημήτρης Ρικάκης**, η **Μαντώ Αραβαντινού**, άλλοι δύο-τρεις και μερικοί της δικής μου γενιάς. Τους πρότεινα να βγάλουμε ένα περιοδικό και έκαναν πίσω. Δίσταζαν ανοήτως. Φοβόντουσαν μήπως γελοιοποιηθούν μέσα από την έκδοση ενός περιοδικού (γελάει). Το άφησα, λοιπόν, μετέωρο, αλλά δεν εγκατέλειψα την ιδέα.

Έτσι ένα απόγευμα στο Κολωνάκι, σε ένα καφενείο, που βρισκόταν στο σημείο όπου είναι σήμερα το Da Capo, συνάντησα δύο παιδιά του Κολεγίου, τον **Τάσο Δενέγρη** και τον **Νίκο Στάγκο**. Μαζί τους ήταν και ο **Δημήτρης Πουλικάκος**, ο οποίος δεν ήταν κολεγίσιος, αλλά φίλος τους. Στην παρέα προστέθηκε και ένας άλλος από το Κολέγιο, ο **Πάνος Κουτρομπούσης**. Τους λέω: «Θέλω να βγάλω ένα περιοδικό. Γράφετε, έτσι; Ενδιαφέρεστε;». Ήταν πολύ πρόθυμοι. Μου έδειξαν και κάποια ενδιαφέροντα κείμενά τους. Προσπάθησα να εξασφαλίσω ένα ποσό από τον Εμπειρικό και θα πλήρωνα έναν τυπογράφο. Ενεργοποιήκαμε όλοι, τρέχαμε δεξιά και αριστερά και μαζέψαμε 11.000 δραχμές. Εν τω μεταξύ συγκεντρώσαμε και την ύλη, που είχε πραγματικό ενδιαφέρον. Εγώ είχα ένα άρθρο για τον Ελληνικό Διαφωτισμό, ο Πουλικάκος παρουσίασε μια πολύ καλή μετάφραση του Lautréamont, ο Στάγκος ένα περίεργο κείμενο σε ύφος Beckett, του οποίου ήταν οπαδός. Ο Δενέγρης είχε ένα δικό του στιλ πολύ ενδιαφέρον, η Μαντώ (Αραβαντινού) δημοσίευσε την αρχή του βιβλίου της «Γραφή Β» και ο Μακρής, ανώνυμα, έγραψε έναν πρόλογο για το σκεπτικό του περιοδικού.

Κάπως έτσι, λοιπόν βγήκε το πρώτο τεύχος του «Πάλι». Όταν μαζεύτηκαν οι σημειώσεις, τυπώθηκε και αρχίσαμε να το διανέμουμε. Κυκλοφόρησε στο Brazilian, όπου αυτοί που δεν είχαν συμπεριληφθεί στο τεύχος, κάποιοι ποιητές και ποιήτριες, ήταν ξινισμένοι, ιδίως με τις ανώνυμες σημειώσεις μου για τους συνεργάτες στο πίσω μέρος περιοδικού. Μου έκαναν διάφορες κριτικές, ιδίως, οι αντίπαλοι. Ο Ελύτης και ο Γκάτσος, που σύχναζαν εκεί, έμαθα ότι είπαν «Τόσα χρόνια στο Παρίσι και αυτό ήταν το αποτέλεσμα;» (γελάει). Ήταν, βλέπεις, ένα underground έντυπο, δεν ήταν πολυτελές, σαν αυτά που έβγαίναν

στο Παρίσι. Τα μέσα μας ήταν πενιχρά και ο τυπογράφος μας, τον καθοδηγούσα όσο μπορούσα, δεν είχε μεγάλη γραφική ικανότητα. Έτσι ξεκίνησε, λοιπόν, η ιστορία του «Πάλι», το 1963, τότε που πήρε το Νόμπελ ο Σεφέρης και γεννήθηκε η κόρη μου η Ζωή.

Το δεύτερο τεύχος πήρε πολύ χρόνο και βγήκε διπλό. Το εξώφυλλο το πρότεινε ο Λεωνίδας Χρηστάκης, τότε ήταν κάπως φίλος μας και επρόκειτο για ένα σχέδιο με σκορπιό της γυναίκας μου, της αμερικανίδας ζωγράφου, Mary Wilson. Το συγκεκριμένο σχέδιο δεν ήταν σπουδαίο, το δεύτερο όμως σχέδιο το πήρα από ένα παλιό βιβλίο με περίεργες εικόνες. Αυτό βοήθησε τελικά να έρθουν και άλλοι συνεργάτες. Ο Σκινάς είχε τεράστια συνεισφορά στο τεύχος με τον Υπερλεξισμό του. Εφνύρε τον Υπερλεξιστή ήρωα Δούγια και κάλυψε ένα μεγάλο μέρος του περιοδικού. Αν θέλεις, θα σου δείξω μια συνολική έκδοση που βγάλαμε στη μεταπολίτευση και η οποία εξαντλήθηκε αμέσως. (Σηκώνεται και φέρνει το βιβλίο). Είναι σπάνιο, ανεύρετο. Το ψάχνουν όλοι και δεν το βρίσκουν. (Ξανακάθεται και ξεφυλλίζει το βιβλίο. Μου δείχνει μια φωτογραφία του αμερικανού κωμικού Tom Hardy.) Υπάρχουν πολλές εισαγωγές. Εδώ είναι η δική μου του 1975.

Μετά έκανε εισαγωγή και ο **Ταχτοής**, ο οποίος ήταν γλυκόπικρος. Μας έκανε και πόλεμο, παρόλο που ήταν μαζί μας, πολύ φίλος μας και είχε το ίδιο πνεύμα ανταρσίας προς το κατεστημένο. Αλλά είχε τις δικές του προγραφές, ως πεζογράφος πια. Είχε βγάλει το «*Τρίτο στεφάνι*». Εγώ δημοσίευσα, όμως, το πρώτο του διήγημα. Και εκείνος μας προκαλούσε και μας έλεγε άχρηστους! (γελάει). Μετά έρχεται και ο Κουτρομπούσης με ένα κείμενό του. (Μου δείχνει το σχέδιο της γυναίκας του για το δεύτερο τεύχος.) Βρήκα στη Γαλλία ένα καταπληκτικό κείμενο με τον τίτλο «J'ai Sept Cent Ans» (Είμαι Εφτακοσίων Ετών), ενός Γάλλου, γραμμένο τον δέκατο όγδοο αιώνα. Μεταφράστηκε στα ελληνικά την ίδια εποχή (1797) από έναν **Στέφανο Δημητριάδη**. (Μου δείχνει τη μετάφραση.)

Είναι εντυπωσιακό το γλωσσικό ύφος. Μοιάζει πολύ με το σημερινό.

Μα αυτή η εποχή είναι φοβερά αδικημένη. Όταν ανεξαρτητοποιήθηκε η Ελλάδα, ήρθαν όλοι οι υπερσυντηρητικοί λόγιοι και μας κόλλησαν τη λόγια καθαρεύουσα. Αυτή όμως ήταν η τρέχουσα γλώσσα της εποχής. Την μεταχειρίζονταν όλοι και οι έμποροι και οι καλλιτέχνες. Η «*Χαλιμά*» μεταφράστηκε σε αυτή τη γλώσσα. (Διαβάζει ένα μικρό απόσπασμα από τη μετάφραση του κειμένου «Είμαι Εφτακοσίων Ετών»): «*Ήταν σχεδόν μεσάνυχτα, όταν, βεβαρυμένος από τους στοχασμούς που έκανα εις την οδυνηρά κατάσταση των ανθρώπων, απεφάσισα να κοιμηθώ*». Ήταν η γλώσσα του Διαφωτισμού, αλλά η εκκλησία και οι υπερσυντηρητικοί έφεραν την καθαρεύουσα. Αυτό το κομματάκι έχει αξία μανιφέστου!

Δημοσιεύσαμε, επίσης, μια εξαιρετική μετάφραση της «*Πέτρας του Ήλιου*» του Octavio Paz, από τον Μακρή. Μέχρι τότε ο Paz ήταν άγνωστος στην Ελλάδα. Εδώ είναι η μετάφραση από τον Πουλικάκο του ποιήματος «*Αλήθεια*», ενός μαύρου ποιητή και φίλου μου, του Ted Joans. (Διαβάζει): «*Αν τύχει και δεις έναν άνθρωπο να κατεβαίνει ένα δρόμο κατάμεστο μιλώντας δυνατά στον εαυτό του μην τρέξεις μακριά του, τρέξε κοντά του γιατί είναι ποιητής. Δεν έχεις τίποτα να φοβηθείς από τον ποιητή παρά μόνο την αλήθεια*». Κυκλοφορεί και στο Facebook. Να και η μετάφραση του Lautréamont του Πουλικάκου, εξαιρετική, σε πολύ ωραία γλώσσα. Είναι εκπληκτικό! Καλύτερη από του Ελύτη και του Εγγονόπουλου! Είχε πολύ ταλέντο, αλλά δυστυχώς τα παράτησε και πήγε στο rock.

Όταν αναλάμβανε επιμέλεια ο Ταχτοής ήταν πολύ εγωκεντρικός, δεν διόρθωνε ποτέ τα λάθη, μόνο τα δικά του. Εγώ, όμως, του έκανα διορθώσεις και τον τιμώρησα (γελάει). Και εδώ είναι το ποίημα «*Να βγω από τη θάλασσα*» της **Εύας Μυλωνά**, σε πολύ ωραίο

στιλ. Κάπως έτσι, λοιπόν, ξεκίνησε η περιπέτεια ενός περιοδικού με κολλάζ και διάφορα σχέδια.

Το αναγνωστικό κοινό και ο τύπος της εποχής πώς υποδέχθηκαν το «Πάλι»;

Ο κόσμος με μεγάλο ενθουσιασμό, ιδίως γιατί συνέπεσε λίγο αργότερα η δικτατορία και έγινε καταζητούμενο. Οι κριτικοί, όμως, έγιναν έξω φρενών! Ιδίως ο **Σαββίδης**. Τους έκανα όλους εκθρούς μου! Ήταν δηλαδή εκθροί μου, απλά εκδηλώθηκαν. Μια μέρα ο **Σεφέρης** με είδε στο δρόμο και μου είπε: «*Πολύ ωραίο το περιοδικό. Μπράβο*» και έκανε μια συνδρομή των διακοσίων δραχμών. Του άρεσε πολύ. Η μόνη κριτική που έκανε ήταν ότι επιμένω στον ακαδημαϊκό υπερρεαλισμό. Του απάντησα ότι ο υπερρεαλισμός, όπως και ο αγγλοσαξονικός μοντερνισμός, στον οποίο ανήκε και ο Σεφέρης, έχει μια όψη ακαδημαϊκή. Η ατμόσφαιρα του αγγλοσαξονικού μοντερνισμού έγινε πολύ γρήγορα ακαδημαϊκή. Το έντυπο, λοιπόν, ήταν επαναστατικό. Λίγο πριν το πραξικόπημα με επισκέφθηκαν κάποιοι από τον ΔΟΛ για να το εξαγοράσουν. Μου ζήτησαν έναν κατάλογο εκατό βιβλίων. Τα περισσότερα τα έβγαλε ο «Ερμής». Ήταν τα βιβλία του Διαφωτισμού, όπως του Ρήγα Φεραίου, του Καταρτζή, που είχα βρει τριγυρνώντας τις βιβλιοθήκες και παλαιαπωλεία της Αθήνας, γιατί ήταν ανεύρετα. Τη σειρά στον ΔΟΛ τη διπύθνε ο **Αγγέλου**, ο οποίος ήταν νεοελληνιστής και τους σύστησα τα βιβλία. Ακολούθησαν το πνεύμα μου, έκαναν ό,τι τους είπα, αλλά δεν ανέφεραν ποτέ ότι εγώ τους έδωσα τον κατάλογο. Αν δεν τους είχα δώσει τα βιβλία, δεν ξέρω αν θα είχαν ακολουθήσει το ίδιο πνεύμα. Και ο Αγγέλου ήταν κατάλληλος νεοελληνιστής και είχε κάνει καλή δουλειά, είχε βγάλει πολλά ενδιαφέροντα βιβλία, αλλά το ένα τρίτο από αυτά το είχα δώσει εγώ. Πα να καταλάβεις, δηλαδή, τους μηχανισμούς της ελληνικής γραμματείας.

Την ίδια εποχή με άξονα το «Πάλι» δημιουργείται η ελληνική underground σκηνή, που επιθυμούσε την υπέρβαση των αισθητικών, πνευματικών και πολιτικών οριοθετήσεων. Θέλετε να μιλήσετε για τους ανθρώπους και τις δράσεις που συνιστούσαν αυτό το ιδιότυπο ρεύμα;

Καταρχάς είχα γνωρίσει στην Ελλάδα και το Παρίσι τους beat ποιητές, οι οποίοι ήταν φίλοι μου. Ο **Ginsberg**, ο **Lamantia**, ο **Ferlinghetti**, ο **Lorse**. Αυτούς παρουσίασα για πρώτη φορά στην Ελλάδα με το «Πάλι». Αυτό το κίνημα το ανακάλυψα από την Ελλάδα – στο Παρίσι είχα γνωρίσει τον Ginsberg και είχα διαβάσει το ποίημά του «*Howl*» (Ουρλιαχτό). Είδα μια αλλαγή τόνων και γλώσσας στην αμερικανική ποίηση, μακριά από το ακαδημαϊκό κατεστημένο το μετα-Eliot και μετα-Round. Ήταν μια ζωντανή γλώσσα, πολύ κοντά στον προφορικό λόγο και την καθημερινή ομιλία και αυτό επηρέασε και τη δική μου παραγωγή. Αν και εμείς δεν είχαμε τα ίδια προβλήματα με τους Αμερικάνους.

Εμείς στην Ελλάδα είχαμε ένα κατεστημένο, που διαμορφώνεται κάθε φορά διαφορετικά. Ξαναέρχεται, δεν εξαφανίζεται αλλά με άλλο τρόπο. Ο μοντερνισμός του **Σεφέρη** και του **Ελύτη** των «*Νέων Γραμμάτων*», το μυθιστόρημα «*Ερόικα*» του **Κοσμά Πολίτη**, που δημοσιεύθηκε στα «*Νέα Γράμματα*», ήταν επαναστατικά κείμενα για την εποχή. Έδειχναν μια νέα κατεύθυνση και στην ποίηση και στην πεζογραφία. Τα «*Νέα Γράμματα*» δημιουργήθηκαν πριν από τον πόλεμο και κυκλοφόρησαν, νομίζω, δύο τεύχη και μετά. Εκεί δημοσίευσα τα πρώτα ποιήματα στα δεκαοκτώ μου. Μετά ανέλαβε ο Σεφέρης, την κατεύθυνση της «*Αγγλοελληνικής Επιθεώρησης*» διπύθνε ο **Κατσιμπαλής** και την παρέδωσε στον **Σαββίδη**. Λίγο μετά ο Σαββίδης ανέλαβε όλη την πολιτική γύρω από τον Σεφέρη.

Στο περίφημο τεύχος για τον Σεφέρη δεν συμπεριέλαβε το μεγαλύτερο μέρος των συνεργατών των

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΣ, ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΝΑΙ ΥΒΡΙΔΙΑ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΕ ΞΕΝΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΗΣ. ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ ΚΑΤΩΤΕΡΟΤΗΤΑΣ, ΠΟΥ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΡΑΔΕΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑΣ!

«*Νέων Γραμμάτων*», τον **Γκάτσο**, τον Ελύτη, τον Πολίτη, εμένα και άλλους. Έγινε μια επανάσταση του παλατιού, την οποία οργάνωσε ο Σαββίδης, φέρνοντας δικούς του φίλους, όπως τον **Σινόπουλο**, που δεν είχαν σχέση με τα «*Νέα Γράμματα*», ήταν πολύ κατοπινότεροι. Έγινε, λοιπόν, ένα ρήγμα που συνεχίστηκε στα επόμενα χρόνια. Ξεκινώντας από το «*Πάλι*» μέχρι τις «*Συντέλειες*» που έβγαλα αργότερα. Στην πρώτη «*Συντέλεια*» το 1987 και στη δεύτερη το 2006, ενόσω ζούσε και ο συνεργάτης μου ο **Ανδρέας Παγουλάτος**, συνεχίσαμε το πνεύμα του «*Πάλι*». Ο Ελύτης τελικά συνεργάστηκε μαζί μας, επειδή είχαμε εκδότη και πολυτελή εμφάνιση (γελάει).

Τελικά εμπλακίκατε με το underground; Θεωρείται ότι το «Πάλι» άσκησε μεγάλη επιρροή σε αυτή τη σκηνή;

Εγώ δεν αναγνωρίζω ότι υπάρχει το underground. Το ελληνικό underground είναι ένας μύθος. Τη νέα λογοτεχνία των beat εμείς τη φέραμε, όχι αυτοί. Ήταν κάτι παρεούλες με τον **Σίμο** και κάτι ψευδοπαρξιακούς. Μεταξύ άλλων και ο **Λεωνίδας Χρηστάκης**, ο οποίος έκανε πολεμική και έγραφε κακίες για τους πάντες και τα πάντα. Κακολογούσε και έβριζε συνέχεια. Αυτό δεν είναι underground, είναι ένα μίζερο πράγμα, που δεν είχε καμία ουσιαστική επιρροή στα κατοπινά πράγματα. Εμείς παρουσιάζαμε καινούρια πράγματα και δημιουργικές αναλύσεις.

Αυτούς όλους τους γνώρισα στην Αθήνα, όταν γύρισα από την Αγγλία. Δεν ήταν τίποτα. Οι δικοί μου φίλοι ήταν αυθεντικοί καλλιτέχνες, όπως ο **Takis**, ο **Μίνως Αργυράκης**. Αυτοί άλλαξαν την πορεία της καλλιτεχνικής ζωής. Οι άλλοι ήταν ανύπαρκτοι. Το μόνο που έκαναν ήταν να τρέχουν στην Ύδρα, στις Σπέτσες με τις παρέες τους και να κάνουν διακοπές. Απλώς περνούσαν καλά. Τα πρώτα happenings τα κάναμε εμείς. Ήταν σοβαρά happenings, οργανωμένα, όπως αυτά του **Bob Wilson** ή του **Allan Kaprow** στην Αμερική. Καμία σχέση με τις σαχλαμάρες που έκαναν αυτοί. Υπήρχε ένα πολύ διαφορετικό θέατρο παραστάσεων και στο San Fransisco, όπου συμμετείχα και αλλού. Καμία σχέση με όσα γίνονταν στην Αθήνα.

Εσείς διοργανώσατε happenings στην Αθήνα;

Είχα διοργανώσει μια ανάγνωση λετριστικών ποιημάτων στην Πλάκα, αλλά δεν ήταν κάτι σημαντικό. Δεν συνιστούσαν ένα σημαντικό γεγονός για να πεις ότι άσκησαν κάποια επιρροή. Αυτά τα λένε οι ίδιοι, για να κάνουν τους σπουδαίους και να πουν ότι έκαναν κάτι πριν από το «*Πάλι*». Μάλιστα η **Μορφία Μάλλη** στο βιβλίο της για τη γενιά του '70 αναφέρεται σε αυτούς κάπως υπερβολικά. Γράφει ότι ήταν μια σκηνή, όπως οι hippies στην Αμερική. Τίποτα δεν ήταν. Κάτι παρεούλες χωρίς σημασία. Το «*Πάλι*» προκάλεσε αντιδράσεις στο κατεστημένο, γιατί πήγε κατευθείαν και έκοψε τον συντηρητικό μοντερνισμό, δεν τον ακύρωσε με κανέναν τρόπο, αλλά τον είδε ανανεωτικά, χωρίς τυφλή μίμηση.

Στη μεταπολίτευση αυτοί, κυρίως ο **Πουλικάκος** και ο **Κουτρομπουός**, για τα λεφτά διεκδικούσαν και έλεγαν στον εκδότη της συλλογικής έκδοσης του «*Πάλι*», που σου έδειξα προηγουμένως, ότι είχαν παίξει ρόλο. Γιατί ο Πουλικάκος είχε βάλει το όνομά του στο πρώτο τεύχος, το οποίο του είπα να το βάλει εγώ, για να μη βάλω το δικό μου. Δεν είχε καμία πρωτοβουλία, ήταν απλώς ένας συνεργάτης. Έγινε μεγάλη μάχη. Ήρθε και ο **Ταχτοής** και διεκδικούσε και αυτός λεφτά. Φέραμε και τον δικηγόρο, τον **Λουκουρέζο**, για να υπογράψουμε τη συμφωνία και να μοιραστούμε τα λεφτά. Μου έλεγαν «γιατί δεν θέλεις να μοιραστείς λεφτά, αφού είσαι πλούσιος». Εγώ πλούσιος; (γελάει). Τέτοια άκουγα!

Ξέρεις, τα πρώτα χρόνια στην Αγγλία και τη Γαλλία ήμουν τελείως μποέμ. Είχα τόλη και ζούσα χωρίς μέσα. Όταν με έδιωξαν από την Πρεσβεία στην Αγγλία, έκανα δουλειές του ποδαριού. Ασχολιόμουν

με τα documentaires, έκανα μεταφράσεις και ό,τι έστελνε η μητέρα μου. Εκείνο τον καιρό δεν είχαμε εισοδήματα. Είχα πουλήσει και μια διαμαντένια broche (καρφίτσα) και για ένα χρόνο ζούσα με αυτά τα χρήματα. Τα τελευταία χρόνια στην Αγγλία ήμουν απένταρος, δεν είχα ούτε για εισιτήριο λεωφορείου. Έζησα περιπετειώδη ζωή, αλλά επιβίωσα, γιατί είχα την ικανότητα να δημιουργώ φίλιες. Και τα άρθρα μου, οι μεταφράσεις μου, μπορώ να πω ότι είχαν μια επιρροή στους Άγγλους.

Πιστεύετε ότι το «Πάλι» άσκησε επιρροή στην κατοπινή πολιτιστική ζωή της Ελλάδας;

Το «*Πάλι*» άσκησε στο κοινό μεγάλη επιρροή. Αφού και σήμερα έρχονται άνθρωποι, μεγάλοι, 70, 80 ετών και μου λένε «*Εμείς γνωριστήκαμε από το "Πάλι"!*». Είναι τρελό! (γελάει) Ήταν μια επαναστατική πράξη εναντίον της κοινωνίας της εποχής, η οποία ήταν άθλια. Η αθλιότητα αυτή είχε ξεκινήσει από τον εμφύλιο και συνεχίστηκε πολλά χρόνια, παρά το σύντομο διάλειμμα με τον **Γεώργιο Παπανδρέου** και την Ένωση Κέντρου. Η κοινωνία δεν μπόρεσε να αντισταθεί στις πιέσεις των Αγγλοαμερικανών. Οι Άγγλοι και οι Αμερικανοί είχαν μια παράνοια απέναντι στον κομμουνισμό! Πίστευαν ότι αν επικρατούσε η ΕΔΑ υπό τον Γεώργιο Παπανδρέου θα γινόμασταν κομμουνιστές! Μα με τον Γεώργιο Παπανδρέου κομμουνιστές; Δεν γνώριζαν τα πράγματα στην Ελλάδα. Ο Παπανδρέου ήταν γνωστός αντικομμουνιστής. Έλεγα σε φίλους μου Αμερικανούς και δημοσιογράφους σε μεγάλες εφημερίδες: «*Τρελαθήκατε; Αποκλείεται να γίνει η Ελλάδα κομμουνιστική χώρα μετά τον εμφύλιο*». Και είχαν επηρεαστεί, μάλιστα, και άλλοι φίλοι μου, όπως ο **Darell**, ο **Κατσιμπαλής**, με την ίδια πάντα δικαιολογία και έλεγαν τα ίδια. Έβλεπαν τον Παπανδρέου σαν ένα ρώσο σοσιαλιστή που άνοιγε δρόμο στους μπολσεβίκους! Τέτοια νοοτροπία! Δεν υπήρχε περίπτωση στην Ελλάδα του '60 να γίνει κάτι τέτοιο.

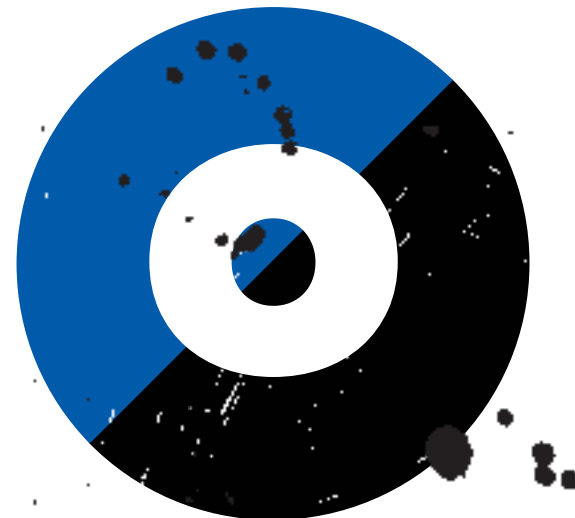
Ποιες ήταν οι δικές σας επιρροές, κύριε Βαλαωρίτη; Πώς διαμορφώσατε την ιδεολογική σας συγκρότηση;

Κοίταξε, η γενιά η δική μου από δεκατεσσάρων ετών διάβαζε μαρξιστικά κείμενα, κρυφά από τον Μεταξά. Ήταν απαγορευμένα αυτά, αν μας έπιαναν θα μας πήγαιναν μέσα. Ήμασταν ομάδες και ο Μεταξάς μάς είχε στρατιωτικοποιήσει. Είχε δημιουργήσει τη νεολαία του. Εμείς όμως ήμασταν εντελώς εναντίον. Αυτά τα βιβλία κυκλοφορούσαν και είχαμε δημιουργήσει ομάδες κολεγίουπαιδών και άλλων παιδιών και συζητούσαμε. Το πρώτο πράγμα που έβλεπα ήταν η κοινωνική αδικία. Οι κοινωνίες μας ήταν άδικες. Οι πολύ πλούσιοι και οι πολύ φτωχοί. Οι εργάτες ήταν, ουσιαστικά, δούλοι. Όταν ξεκίνησε η αντίσταση με την άφιξη των εξόριστων κομμουνιστών, η ομάδα μας δεν ενώθηκε, αμέσως, μαζί τους. Είχαμε σοβαρές αντιρρήσεις, γιατί υπήρχαν και τροτσκιστές ανάμεσά τους. Βέβαια και ανάμεσα στους φίλους μας στο Κολέγιο υπήρχαν πολλοί τροτσκιστές. Δεν εμπιστευόμασταν τους σταλινιστές του ΚΚΕ, ως κατάλληλους να οδηγήσουν την αντίσταση, και είχαμε δίκιο.

Υπήρχε μεγάλη αντίθεση ανάμεσα στους σταλινιστές και τους τροτσκιστές. Η διαφορά είναι πολύ γνωστή. Από τη μια έχουμε τη θεωρία του Στάλιν για το σοσιαλισμό και από την άλλη τη θεωρία της παγκόσμιας επανάστασης του Τρότσκι. Η διαφορά υπήρχε, δηλαδή, σε θεωρητικό επίπεδο. Η καταδίωξη, όμως, του Στάλιν στους τροτσκιστές ήταν αδιστακτη, πάρα πολύ σκληρή. Τους δολοφονούσαν κτλ. Τα ίδια έκαναν κι οι δικοί μας. Ήρθε μια μέρα ένας εργάτης από μια οργάνωση του ΚΚΕ, την ΟΓΠΑ και μας είπε: «*Εκτελέσαμε δυο-τρεις προδότες*».

Οι προδότες ήταν τροτσκιστές. Γιατί αυτοί, το ΕΑΜ δηλαδή, δεν έκαναν μια δημοκρατική επανάσταση, όπως θέλουν να λένε. Πήγαιναν για την εξουσία. Δυστυχώς ο δογματισμός δεν έχει εκλείψει από την

Ελλάδα. Είμαστε μια ανώμαλη κοινωνία και πνευματικά και από άποψη κοινωνικής διάρθρωσης. Δεν είμαστε, ακριβώς, αστική κοινωνία, αλλά μετα-αγροτική και μετα-αλιευτική. Δεν είχαμε εκβιομηχάνιση για να γίνουμε αστική κοινωνία, όπως στη δυτική Ευρώπη. Οι πιο πλούσιοι ήταν πάντα οι βαποράδες. Αυτοί έδιωξαν τον τόνο στην αστική τάξη.

Οι Ωνάσπδες, οι Νιάρχοι. Στο Κολέγιο είχαμε συμμαθητές τους Κουμάνταρους. Πάμπλουτοι, με έδρες στην Αγγλία και τη Γαλλία. Ήταν συμπαθητικά, καλά παιδιά. Δεν μπορούσαμε να τα κατηγορήσουμε για ταξικότητα. Αλλά οι γονείς τους είχαν μια εντελώς διαφορετική νοοτροπία απέναντί μας.

Μέσα, λοιπόν, σε μια ανώμαλη κοινωνία, με πραξικοπήματα κτλ. δεν μπορείς να έχεις ξεκάθαρες ιδεολογικές αντιλήψεις, όπως συμβαίνει με τις συντηρητικές κοινωνίες, που είναι ξεκάθαρες οι θέσεις τους. Εδώ όλα συμπλέκονται. Και αυτό το βλέπει κανείς και στους καλλιτέχνες. Έχουμε πάρα πολλούς αριστούς καλλιτέχνες και ανάμεσα στους πρώτους ήταν ο **Ρίτσος**, που πάντα κυμαινόταν ανάμεσα στο μοντερνισμό και το δογματισμό του ΚΚΕ. Δεν μπορούσε να ξεχωρίσει ποτέ το ένα από το άλλο, αλλά δεν μπορούσε να τον κατηγορήσει για δογματισμό, γιατί είχε τη μεγάλη ικανότητα στα ποιήματά του να παρουσιάζει μια μετα-αποικιακή χώρα, όπως η Ελλάδα. Ήταν ο μόνος στην εποχή του που το έκανε. Δεν έκανε τόσο πολλή προπαγάνδα, πέρα από ελάχιστα ποιήματα.

Για αυτό λέω ότι οι θέσεις μας δεν ήταν ποτέ ξεκάθαρες. Για παράδειγμα, στη Γαλλία ο εκδότης του περιοδικού «*Digraphe*» –έβγαλε, μάλιστα και ένα τεύχος για την Ελλάδα– δεν ήθελε να με δημοσιεύσει και με διέγραψε, γιατί ήταν τροτσκιστής και την τελευταία φάση του περιοδικού είχαν αναλάβει οι φίλοι του **Aragon**. Ξεκάθαρα πράγματα. Την περίοδο της χούντας εγώ έπρεπε να στηρίξω και τον Ρίτσο. Και έγραψα ένα άρθρο για ένα μεγάλο συμπόσιο, όπου μιλούσα για την υβριδία ιδεολογία της μετα-αποικιακής Ελλάδας στην ποίηση του Ρίτσου. Ήταν μεγάλη ανάλυση. Το έκανα, πρώτα-πρώτα, γιατί ήταν ένας πολύ συμπαθής άνθρωπος, τον είχα γνωρίσει. Και είναι γεγονός ότι, σύμφωνα με μαρτυρίες, στη Μακρόνησο, ήταν ο μόνος που δεν ήταν ούτε δογματικός, ούτε κατέρριπτε. Στον **Άρη Αλεξάνδρου**, επειδή ήταν πιο κοντά στους αναρχικούς, οι άλλοι δεν του μιλούσαν και ο μόνος που επικοινωνούσε μαζί του ήταν ο Ρίτσος. Η κοινωνία μας, επειδή είναι υβριδία και είναι ανοιχτή σε ξένες επιρροές, δεν έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό της. Υπάρχει ένα σύμπλεγμα κατωτερότητας, που στους Ελληναράδες γίνεται σύμπλεγμα ανωτερότητας! (γελάει)

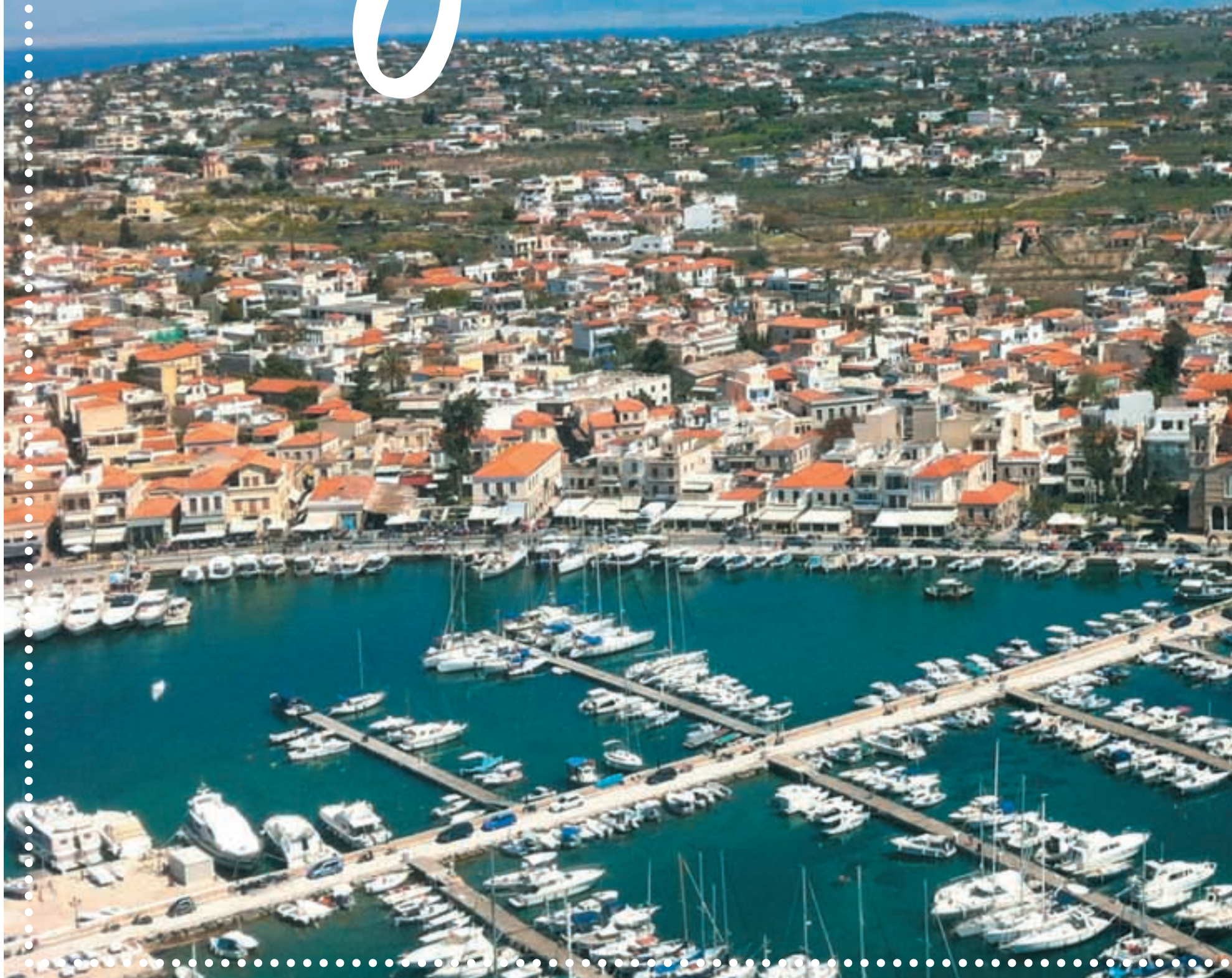
Σας ευχαριστώ πολύ.

Και εγώ. **A**

Η συνέντευξη δόθηκε στη Μαρίλη Σταυρούλη, στο πλαίσιο πρωτογενούς έρευνας για τη διδακτορική διατριβή που εκπονεί στο τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, με υποτροφία του ΙΚΥ.

Ταξίδι στην Αίγινα

της ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ ΦΩΤΟ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

Μια ανάσα από την Αθήνα, η Αίγινα θα σε γοητεύσει.
Με τις εξοχές της, την αρχοντιά της, τα μνημεία της,
τη φιλοξενία των κατοίκων της.

MANITAS
TABEPNA

Φάρος, Αίγινα
Τηλ. 2297022245
www.omanitas.gr
f t Manitas Aegina

7 Spirou Rodi - Christou Lida | t: 2297500755 | fb: Freyja Aegina

Το Ξενοδοχείο **ΔΑΝΑΗ** είναι Β' κατηγορίας και βρίσκεται περίπου 1 χλμ. από το κέντρο της πόλης. Διαθέτει 54 δωμάτια, τα περισσότερα με θέα τη θάλασσα. Η πιο κοντινή παραλία απέχει 50 μ. Διατίθεται και για εκδηλώσεις. Το Ξενοδοχείο **ΚΑΤΕΡΙΝΑ**, Β' κατηγορίας, βρίσκεται στο κέντρο της Αγίας Μαρίας. Διαθέτει 34 δωμάτια και απέχει από την παραλία 300 μ. Και τα δύο Ξενοδοχεία διαθέτουν πιάνα και snack bar, ενώ στο ΔΑΝΑΗ λειτουργεί εστιατόριο μεσημέρι και βράδυ.

Η Αίγινα έχει ό,τι σηκώνει ο οργανισμός σου...

Ο Μανόλης Δεληγιαννάκης γράφει για τη δική του Αίγινα

Δεν είμαι γεννημένος στην Αίγινα (όπως την αποκαλούν οι ντόπιοι) αλλά έρχομαι «άπειρα» χρόνια, και τα τελευταία είκοσι σχεδόν κάθε Παρασκευή για το ΣΚ (Παρασκευάς κατά τους ντόπιους). Βλέπετε, η Αίγινα δεν τυλίγεται στα πλαστικά για να ξεχειμωνιάσει, λειτουργεί όλο το χρόνο.

Πρωτοήρθα στα τέλη της δεκαετίας του '50. Στη Σουβάλα τα χρόνια εκείνα ερχόμαστε από τον Πειραιά με καϊκια, Ευαγγελίστρια, Αη-Γιώργης, Σαρωνικός. Η Σουβάλα δεν είχε ρεύμα, ούτε νερό, είχε λίγα σπίτια, 2-3 ταβέρνες, και πολύ άπλα για τα παιδιά... Τα καλοκαίρια ήταν αξέχαστα και περνάγαμε υπέροχα, παρότι δεν είχαμε και πολλές επιλογές. Όταν νύχτωνε είχαμε Τεπάζ για παρτάκι στην παραλία και όλη την άνεση για αστρονομικές παρατηρήσεις, η φωτορύπανση γαρ ήταν μηδενική.

Τώρα η Αίγινα άλλαξε, και μπορεί βέβαια να έχει μερικές χιλιάδες σπίτια παραπάνω, αλλά έχει και πολλά πράγματα παραπάνω να κάνει... και συγκεκριμένα έχει ό,τι σηκώνει ο οργανισμός σου...

Αξιοθέατα κάμποσα, η Αφαία, η Κολόνα, το Αρχαιολογικό Μουσείο, το μουσείο του Καπράλου, το Ελάνιο, οι φυλακές, εγώ προτιμώ την Παλιόχωρα.

Εξορμήσεις, η Μονή, το μοναστήρι της Χρυσολέντισσας, οι Πόρτες, το Ανιτσαίο, εγώ προτιμώ τον Ελαιώνα.

Μικρά χωριά, η Παχιοράχη, η Πέρδικα, το

λιμανάκι της Σουβάλας και βέβαια η πόλη της Αίγινας.

Για μπάνιο, αν ψάχνετε έρημη, ατέλειωτη κυκλαδίτικη παραλία, χάσατε. Αν αρκείστε όμως σε μικρές παραλίες ή σε βραχάκια χωρίς κόσμο αλλά με πεντακάθαρα νερά, όπως προτιμώ εγώ, θα σας καλύψουμε.

Για φαγητό άπειρες οι επιλογές, από «βρώμικα» μέχρι εθνικές κουζίνες και γκουρμεδιές, εγώ ομολογώ ότι είμαι πατροπαράδοτος έως συντηρητικός, έτσι προτιμώ για όλο το χρόνο Κόκκορα στην Κυψέλη, Βατζούλια στον Ασύματο και Αργύρη στον Μεσαγρό και βέβαια Όστρια στον Μαραθώνα για το καλοκαίρι.

Από μπαράκια, τα Περδικιώτικα είναι σταθερή αξία ενώ το Σβέλο Κουνέλι παίζει τη μουσική που μ' αρέσει.

Πολιτιστικά όλο το χρόνο, θεατρικές παραστάσεις, συναυλίες, συνέδρια... ενώ το καλοκαίρι απίστευτο το Διεθνές Μουσικό Φεστιβάλ που διοργανώνει η Ντόρα Μπακοπούλου, και τα τρία, ναι τρία, θερινά σινεμά.

Σε όλη την Ελλάδα τα καλοκαίρια γίνονται γιορτές και Φεστιβάλ, από τη γιορτή της κάρπης μέχρι τα φεστιβάλ κομματικών νεολαιών, στην Αίγινα τι θα γινόταν; Σωστά μαντέψατε το Φεστιβάλ Φιστικιού ή αλλιώς Fistikí Fest.

* Ο Μ.Δ. είναι εκδότης των εκδ. Δίαυλος

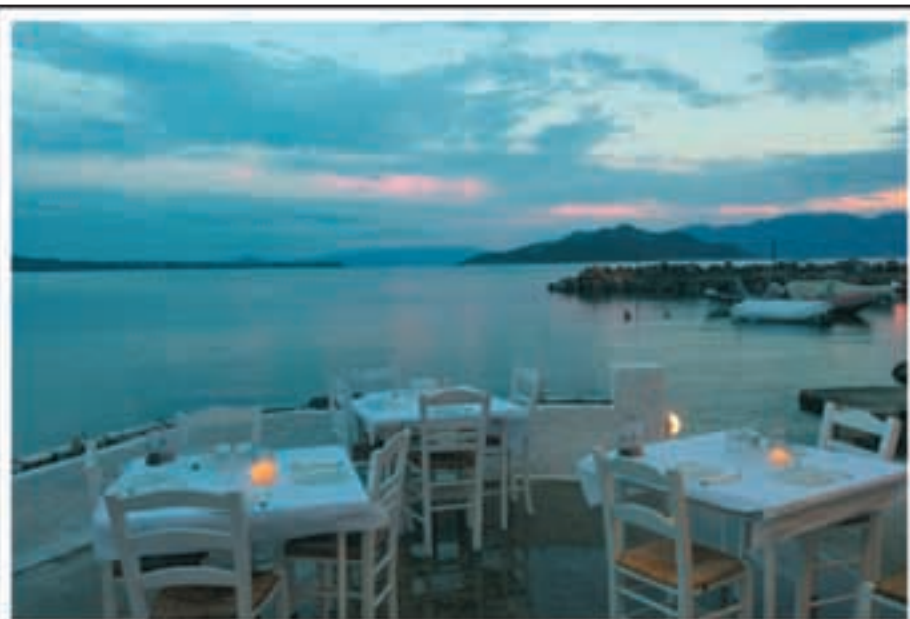

P. Irifoti 34, Aegina town - T. 22970 24255

Sea you
 AEGINA

Αιάκου & Σπύρου Ρόδη, Αίγινα
 2297-028628
 fb: Sea you Aegina - concept store

το Αξιβαδάκι
 Θαλασσινά

Λιμανάκι Βροχείων Αίγινα
 Vrochia Beach, Aegina
 ☎ +30 22970 24001
 ✉ axivadakithalassina@yahoo.com
 📍 Αξιβαδάκι

ΑΙΓΙΝΙΤΙΣΣΑ
 ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ

☎ +30 22970 61546 Αίγινα ✉ aiginitissarestaurant@yahoo.com 📍 Αιγινήτισσα ψαροταβέρνα

Πού να κολυμπήσεις

Μέσα στην πόλη θα βρεις τις παραλίες **Αύρα, Παναγίτσα** και την περιήρημη **Κολώνα**, όπου θα περάσεις από τον αρχαιολογικό χώρο για να βρεθείς σε μια ακρογιαλιά με πεύκα που φτάνουν μέχρι τη θάλασσα. Λίγο πιο κάτω θα βρεις το **Προσπύρο** για σκιά κάτω από τα αλμυρικά και δροσερά βουτιές. Ένα βήμα από τη Χώρα, στο δρόμο προς Πέρδικα, είναι ο **Άγιος Βασίλης**. Παρακάτω βρίσκονται ο πρώτος και ο δεύτερος **Μαραθώνας**. Η **Πέρδικα**, με παραλία ιδανική για όσους αγαπάνε τα βράγια και τις βουτιές. Οι οικισμοί **Αγία Μαρίνα** και **Σουβάλα** έχουν επίσης τις οργανωμένες παραλίες τους, ενώ σταθερές επιλογές είναι οι: **Κλήμα, Κλειδί, Μουριώπη** και **Σαρπιάς**. Πιο απόμερες η **Βαγιά** και η παραλία στον **Τούρλο** –αμμώδης, πράσινα νερά–, ενώ από τις πιο όμορφες θεωρούνται οι **Πόρτες** στο ομώνυμο ψαροχώρι. Οι πιο κοσμοπολίτικες είναι η **Αιγινήτσα** –κόσμος, χορός, μουσική και υπέροχα κοκτέιλ– και το **Bocampo** (με beach bar, ξαπλώστρες κ.λπ.), δίπλα στη Β' Μαραθώνα.

Πού να φας

Στην πόλη: Στον Φάρο θα βρεις και το διάσημο **Μάνιτα στο Κύμα** (2297022245) για να απολαύσεις μαγειρευτά, θαλασσινά και της ώρας με θέα το μικρό γραφικό λιμανάκι. Στα must το κοτόπουλο Μάνιτας μαριναρισμένο σε μουσική σου και η ρεβυθάδα φούρνου. Ο **Μπάμπης** στην Ακτή Τότη Χατζή 7 (2297023594), ο οποίος μαζεύει και επώνυμο κόσμο, με πολύ καλή ελληνική κουζίνα, πάνω στην παραλία της Παναγίτσας, με εντυπωσιακά φωτισμένους φοίνικες, τραπέζια πάνω στο κύμα, ανοιχτός από τις 9 το πρωί. Φανταστικά το λιγκουίνι με θαλασσινά και τα κολοκυθάκια γεμιστά με γαρίδες. Μέσα στην πόλη και το **Κουτούκι του Βαγγελάρα** (Χρ. Λαδά 8, 2297024256), μια ψισταριά –σουβλατζίδικο, που ανοίγει από τις 12 το μεσημέρι με φρέσκα κρέατα καθημερινά. Το **Αχιβάδακι** (Λιμανάκι Βροχείων, 2297024001), ένα υπέροχο μεζεδοπωλείο θαλασσινών, με πιάτα όπως κροκέ-

Η παραγορά: Πάντα έχει κόσμο, ντόπιοι και ξένοι ψωνίζουν ή τρώνε φρέσκα ψάρια εκεί. Όλοι έχουν τον «δικό τους», που «έχει το δικό του καϊκι και πάντα μου δίνει το πιο φρέσκο». Ψωνίζεις και πας κατευθείαν πίσω στο Γελαδάκι να στο ψήσουν.

Λιμάνι Πέρδικας
2297-061233
www.nontasfishrestaurant.gr

Aegina Maris
BEACH BAR

Πέρδικα
2297-061839
fb: Aegina Maris Beach Bar

τες μπακαλιάρου, μελιτζάνα σαγανάκι, ποικιλίες με αλίπαστα, ούζου ή μπίρας. Σημείο αναφοράς στην κατηγορία των bar-restaurant και η **Αυλή** (Π. Ηρειώτη 17, 2297026438), από τα πιο γνωστά στέκια του νησιού την τελευταία εικοσαετία με πολλές γευστικές επιλογές, ανοιχτά μέχρι αργά το βράδυ για καφέ, ποτό και φαγητό. Λίγο πιο κάτω το **Κάππος Έτσι** (Π. Ηρειώτη 9, 2297027219) με ιδιαίτερες γεύσεις και υπέροχα πιάτα με φιστίκι Αιγίνης. Αν θες κάτι σε σουβλάκι, στα **Τενεκεδάκια** (2297028944) θα βρεις το πιο νόστιμο πιτόγυρο του νησιού. Στο **Faidwnix House of Mam** (2297026000) θα χορτάσεις τις λιγούρες σου μετά το ξενύχτι με λαχταριστά σάντουιτς και απολαυστικές χειροποίητες σος. Στην παραλία της Αιγινήτισσας, στην ψαροταβέρνα **Αιγινήτσα** (2297061546), με φρέσκα ψάρια, θαλασσινά και όστρακα και πολύ επώνυμο κόσμο. Να δοκιμάσεις μύδια τηγανητά με σκορδαλιά φιστικιού, λιγκουίνι και ριζότα θαλασσινών, γαύρο μαρινάτο που τον φτιάχνουν οι ίδιοι, σαγανάκι θαλασσινών με παρμεζάνα, αλμύρα, σταμναγκάθι.

Στη Σουβάλα θα βρεις το **Namaste** (2297054210), ένα all day coffee bar & cocktail lounge, με θέα στο γαλάζιο του Αργοσαρωνικού. Στο **Svelto Kouneli** (694 4690180) θα βρεις λίγα τραπέζια σε μια πολύ ωραία και ήσυχη αυλή, κλασικά αλλά και ιδιαίτερα πιάτα και αρωματικά κρασιά να συνοδέψεις το δείπνο σου.

Στην Κυψέλη: Το **Στέκι της Κυψέλης** (2297023706) εγγυάται ένα από τα καλύτερα σουβλάκια που έχεις δοκιμάσει σε μια φανταστική αυλή την οποία έχει φτιάξει εξ ολοκλήρου με τα κεράκια του ο ιδιοκτήτης Γιώργος. Στον Μαραθώνα: Ο **Όστρια** (2297027682), με παράδοση άνω των 20 ετών, με σπιτικά μαγειρευτά, φρέσκα ψάρια, χωριάτικες πίτες, πεντανόστιμη φάβα και σαλάτες με λαχανικά από τον κήπο των ιδιοκτητών.

Στην Πέρδικα: Ο **Νόντας** (2297061233), με ιστορία από το 1936, είναι εξπέρ στις παραδοσιακές γεύσεις και στο ολόφρεσκο ψάρι και ο **Μίλτος** (2297061051) με χταποδάκι, καραβιδόψιχα, κολοκυθάκι τηγανητό, φρέσκο ψάρι. Στο **Μικρό Καφέ** θα απολαύσεις ωραιότατο πρωινό με θέα θάλασσα.

Πού να διασκεδάσεις

Εξαιρετικό το all day στέκι **Νήσος** (Λ. Δημοκρατίας 11, 2297500210) στο λιμάνι ανοιχτό από νωρίς το πρωί μέχρι αργά το βράδυ, με πλούσια πρωινά, μεσογειακή κουζίνα από τις 12 το μεσημέρι, ενημερωμένη λίστα κρασιών και κοκτέιλ. Να θυμάσαι ότι κάθε Τετάρτη διοργανώνει μεξικάνικη βραδιά με μεξικάνικη κουζίνα (burritos, tacos, fajitas κ.λπ.), κρασιά από τη Χιλή, Margaritas, μουσική και ντεκόρ εμπνευσμένα από τη χώρα της Κεντρικής Αμερικής. Με μουσικές house από τον Off Radio και DJ set κάθε Παρασκευή και Σάββατο, σε ένα χώρο που ανανεώνεται συνεχώς.

Για γλυκό («φιστικάτο», «φιστικίνι», αμυγδαλωτό) στο παλιότερο ζαχαροπλαστείο του νησιού και all time classic **Αϊδάκειον** (2297022249). Στο τέλος της παραλίας το **Inn On The Beach** (Ακτή Τότη Χατζή 1, 6947205283) που βρίσκεται σε ένα από τα πιο όμορφα σημεία του νησιού, café beach bar με μεγάλη ξύλινη βεράντα, απίστευτα κοκτέιλ. Στο λιμάνι, το bar **Ρέμβη** (Λ. Δημοκρατίας 51, 2297028605) για πρωινό, το μεσημέρι για φαγητό και το βράδυ για μουσική και χορό. Το cocktail-bar **Βαρτάν** (Π. Ηρειώτη 16, 6946701331) είναι στέκι από τα πιο αγαπημένα του νεανικού κοινού. Στην ίδια οδό θα βρεις και το cocktail bar **Barrera** (6985864879), ανοιχτό από το απόγευμα έως αργά το βράδυ. Για jazz, funk και soul μουσικές υπάρχουν τα αγαπημένα του νησιού **Περδικιώτικα** (Αφαίρας 38), bar-restaurant με στίλ και όμορφο, «κρυφό» κήπο. Το **Ellinikon Vintage** (Καποδίστρια Ιωάννη 7, 6936111213) για ελληνικά μέχρι πρωί. Στην παραλία της Αίγινας βρίσκεται και το **Caps Love** (2297029418), ένα café bar σε ένα ανακαινισμένο παλιό σπίτι με μια πολύ όμορφη αυλή, για καφέ και ποτό παρέα με πολύ συχνά καλλιτεχνικά events. Το **Πάντα Ρει** (2297022317, 6944651699) με υπέροχα μπέργκερ, μακαρονάδες και συχνά live και η γνωστή αθηναϊκή **Παγωτομανία** (2297500520).

Στην Πέρδικα, το **Aegina Maris** (2297061839),

ένα πολύ όμορφο beach bar με ξαπλώστρες και πουφ, σε έναν ήρεμο κολπίσκο, μακριά από τον θόρυβο του κεντρικού δρόμου, με πολύ μεγάλο parking. Ανοιχτό από τις 9 το πρωί, για καφέ, σνακ, πίτσα, μακαρονάκια, πιάτα της ώρας, cocktail, ποτά, βάφλες, με χαλαρή μουσική. Υπάρχει παιδότοπος για τους μικρούς μας φίλους, ενώ ο χώρος προσφέρεται και για εκδηλώσεις. Παραλία Αιγινήτισσας: Το πασίγνωστο **Aeginitissa beach & cocktail bar** (2297061082) με τα καλύτερα κοκτέιλ, ποτά με φρέσκα φρούτα, αλλά και burgers και μαγειρευτά.

Πού να μείνεις

Στη Χώρα, ένα χλμ. από το κέντρο το **Hotel Danae** (2297022424, www.danaehotel.gr), με 54 δωμάτια και θέα θάλασσα, πισίνα, snack bar και εστιατόριο. Η παραλία απέχει μόλις 50 μέτρα! Στις **Fistikies** (2297023783, fistikieshotel.gr), ενοικιαζόμενα –πλήρως εξοπλισμένα– διαμερίσματα με όλα τα κομμάτια. Λίγα μέτρα από το κέντρο της πόλης είναι η **Ραστώνη** (Στρ. Πετρίτη 31, 2297027039, www.rastoni.gr), με 12 πολυτελή θεματικά διαμερίσματα. Στην Πέρδικα: Στα **Antzi Studios** (2297061446 www.antzistudios.gr), έξι λεπτά από την παραλία, με πισίνα και όμορφα διακοσμημένα δωμάτια. Στα **Perdica Suites** (2297061101, www.perdikasuites.gr) λίγα μέτρα από το λιμάνι, με μεγάλα πολυτελή διαμερίσματα. Στην Αγία Μαρίνα ξεχωρίζει το ξενοδοχείο **Κατερίνα** (2297032075, www.katerinahotel.gr) με 34 δωμάτια, πισίνα και snack bar, 300 μ. από τη θάλασσα. Στη Σουβάλα: Το Hotel **Xanthippi** (2297052201, www.xanthippihotel.gr) με 25 δωμάτια που όλα έχουν θέα, εξοπλισμένη κουζίνα και μεγάλη αυλή. Στον Μαραθώνα: Ενοικιαζόμενα δωμάτια: **Ostria** (2297027677, www.aeginaostria.gr). Μια ανάσα από τη θάλασσα, περιποιημένα και φιλόξενα.

Τι να ψωνίσεις

Στο **Sea you** (Αιάκου & Σπύρου Ρόδη, Αίγινα, 2297028628, fb: Sea you Aegina – concept store) μπορείς να βρεις πρωτότυπες, μοναδικές, σοφιστικές επιλογές, με διαφορετική αισθητική κυρίως από Έλληνες αλλά και ξένους δημιουργούς. Ρούχα, παπούτσια, αξεσουάρ, αρώματα, κεριά, κοσμήματα... όλα κάτω από την ίδια στέγη.

Στην **Ηλιαχτίνα** (Π. Ηρειώτη 34, 2297024255), η Τίνα Κοτσώνη και ο Ευθύμης Στεργιούλας δίνουν δημιουργικές εκδοχές στο σφυρηλάτο χειροποίητο κόσμημα. Η δουλειά τους διατίθεται σε επώνυμα καταστήματα στην Ελλάδα, αλλά και στο εξωτερικό. Μαζί τους εκθέτουν τα κοσμήματά τους πολλοί δημιουργοί, σε τιμές πραγματικά εξαιρετικές.

Στην ανανεωμένη **Freyja** (Χρ. Λαδά 7, 2297500755) θα βρεις χειροποίητα κοσμήματα που φτιάχνουν μαμά και κόρη, δικές τους χειροποίητες τσάντες με βελονάκι αλλά και δερμάτινα χειροποίητα παπούτσια με το δικό τους brandname, κεραμικά «Τρεις Γραμμές» σε αποκλειστικότητα για το νησί και τα πιο μοντέρνα ρούχα, παπούτσια, τσάντες και beachwear. Με επιλεγμένα κομμάτια ρούχων (Milla, ΚΟΡΗ, See the sea, I sea handmade clothes, Ckontona, Pcp, Kivos), μαγιό (Chic mess, Pretty me) αλλά και τσάντες και παπούτσια (Frnc, Vice versa The white brand, Amazonas) και πολλά ακόμα μοναδικά brands, δεν θα ξέρεις τι να πρωτοδιαλέξεις.

Στο όμορφο λιμάνι της Αίγινας κάτω από το λιμεναρχείο θα βρεις την **Αρζαντιέρα** (Αιάκου 2, 2297500818, www.arzantiera.gr), σε ένα κατάλυτο κατάστημα το οποίο φιλοξενεί μεγάλη συλλογή από χειροποίητες εικαστικές δημιουργίες, που φιλοδοξούν να ομορφύνουν τη ζωή μας. Σε αυτόν τον ιδιαίτερο χώρο φιλοξενούνται ακόμα pop art διακοσμητικά και χρυσικά αντικείμενα, κοσμήματα, κεραμικά, κατασκευές, ζωγραφική και μικρογλυπτά γνωστών δημιουργών.

Ακόμα, για κάθε είδους γραφικές τέχνες, εκτυπώσεις, τυπωμένα σε μπλουζάκι κλπ οι ειδικοί του **Yellow Fish design** (Λεωφ. Κυψέλης, 2297028001) θα μετατρέψουν τις ιδέες σου σε εικόνα με φαντασία και επαγγελματισμό. **A**

Αρζαντιέρα

ΑΙΓΙΝΑ ΚΙΜΩΠΟΣ

εικαστικός χώρος • εναλλακτικό κόσμο

Λιακού 2, παραλία Αίγινας 180 10
 τηλ.: 22975 00818
 www.arzantierra.gr

Pimento

Δεν είναι gingerbeer, δεν είναι gingerale, είναι μια κατηγορία από μόνο του και λέγεται Pimento! Με τζιντζερ, τόνικ, τσίλι, μια μικρή ποσότητα ρίγανης και εσπεριδοειδών σε ξαφνιάζει με την πρωτότυπη και δυνατή γεύση του, ενώ έχει λάβει πολλά διεθνή βραβεία, μεταξύ των οποίων και το Great Taste Award 2010. Πίνεται αυστηρά παγωμένο όλες τις ώρες, έχει μόλις 75 θερμίδες και είναι ιδανικό για αυτούς που δεν πίνουν αλκοόλ. Το Pimento είναι ένα αναψυκτικό χωρίς αλκοόλ, αλλά δυνατότερο από αλκοόλ.

ΤΑΒΕΡΝΑ
Οστρία
 ΑΙΓΙΝΑ

Μαραθώνα Αίγινα
 2297-27682
 2297-026738
 ostriaeg@atenet.gr

νήσος
 cafe - restaurant - bar

MEXICAN CUISINE

EVERY WEDNESDAY

Παραλία Αίγινας - reserve a table at 2297 500210

Να ανακράξεις νασντράβιε καθώς το όραμα του Πολάκη για μεγάλη και ισχυρή Γκρικосоβιетία γίνεται πράξη εδώ στα βόρεια: ο Θερμαϊκός με το τοξικό πλαγκτόν σε συνδυασμό με την μπόχα που αναδύεται από τα φουγάρα της δυτικής Θεσσαλονίκης, συν φυσικά τον μολυσματικό αγωγό του Δενδροποτάμου, που 20 χρόνια τώρα εκβάλλει στη θάλασσα ποτίζοντάς την με «ποικιλία» δηλητηρίων, κηρύσσουν κυριολεκτικά την πόλη σε... κατάσταση Τσερνόμπιλ. Το καλοκαίρι του 2017 το βόρειο άστυ ζέχνει μυρωδιές και εικόνες τριτοκοσμικές.

Κι οι αρμόδιοι να παίζουν πινγκ πονγκ με τις ευθύνες, όμως σαν από μηχανής Θεός ο Ιβάν Σαββίδης, σαν Αϊ-Γιώργης που θα σκοτώσει το τέρας, βάζει τα λεφτά ώστε ο κόλπος να καθαρίσει. Δεσμεύεται. Ώστε να ξαναβγούν πάλι οι ινσταγκράμερ τα απογεύματα στη Νέα Παραλία, προκειμένου να αναρτούν το ίδιο βουκολικό κάδρο: Τον ήλιο να γέρνει πάνω από τους γερανοί του λιμανιού, πόλη δηλαδή ξανά σε φάση χίλια λάικ, ψαράδες να αλιεύουν βρομόψαρα και νύφες να κάνουν πρόβα φωτογραφική, μιας και λιαν συντόμως τελείται το ιερό μυστήριο. Μπατιρόσπορα, γιόγκι με τα χαλάκια τους να ασκούνται στα ομμυ και τις ασκήσεις εσωτερικής πρεμίας, λατερνατζήδες κι επιδείξεις μόδας στον Κήπο του Νερού!

Όμως η ζωή δεν σταματά. Και μερικούς δρόμους πάνω από τη Λεωφόρο Νίκης, που σωστό θα ήταν να μετονομαστεί σε Λεωφόρο Οικολογικής Ήττας με δι' ευχών των Μποχιών Αγίων και Αργύπνιας γωνία, μπας και σωθούμε από τη βρόμα, η ζωή συνεχίζει να κυλά σε τέμπο θερινό.

Θεσσαλονίκη, καλοκαίρι 2017 είναι...

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

➤ Na είναι Δευτέρα και να την κοπανάς για μια «γρήγορη» στην Επανομή, στον **Ποταμό**. Τις καθημερινές είναι μια κάποια λύση.

➤ Γιαούρτι παγωμένο με πραλίνα σοκολάτα στον πεζόδρομο **Αγίας Θεοδώρας** στο FYC. 2,5 ευρώ, χορταστικό, δεν παχαίνει, ομορφαίνει, τιπ: είναι πιο ωραίο αν το φας στο καθιστό.

➤ Na είναι Τρίτη και στο παπούτσι σου το πάνινο να έχει ακόμα πετραδάκια από την πλαζ του **Maori**, το καλύτερο μπιτς μπαρ του ποδιού. Πήγες το σαββατοκύριακο, σε είδα. Γενικώς τρίτο πόδι μόνο λέει, ένα και δύο αφόρητα πηγμένα.

➤ Ασπρόμαυρα τρόπικα και με σχέδια κοκοφοίνικα μάο πουκαμισάκια στα 4 ευρώ από το **outlet της Εγνατίας**, ένα τσικ από τα έργα του μετρό της Αγίας Σοφίας.

➤ Η πίσινα του **Nikopolis**: μεγάλη και σίγουρη, πεντακάθαρη και εξωτική, βουτάς και δεν κάνεις το σταυρό σου.

➤ Το τραγούδι «*This Town*» των **Ta Toy Boy**, μπάντα νέα είσοδος, ήχος πούρος ίντι κιθαριστικός, στα φωνητικά ο Πώργος ex Liebe και 5 Star Hotel aka υπέροχο λέω, κονγκρατσιουλέισα.

➤ Τετάρτη απόγευμα να ψωνίζεις πιπεριές, μελιτζάνες και κολοκυθάκια από του **Καζαντζιδή** στο Μοδιάνο, καβάντζα για το ΣΚ, που θα τα φας τηγανητά με σάλτσα στην Καλλικράτεια, εκεί που πάντα θα μυρίζει λαϊκό καλοκαίρι τέρμα φουλ παραδοσιακό.

➤ Η γκαλερίστρια **Lola Nikolaou** να ποζάρει δίπλα σε χταπόδια και κορίτσια που λιάζονται κάτω από ουρανούς, λίγο πριν ξαφνικά πιάσει μια τροπική βροχή. Μας σάπισε φέτος by the way αυτό το μετεό mix and match.

➤ Φάβα Φενεού με κάπαρη γιαχνί, χούμους με μαυροκούκι, ψητές πιτούλες και πατάτες τηγανητές κομμένες στο χέρι. Στο **By the Cook** της Σκρα, στο κέντρο. Αλλά και τάρτα με κολοκυθάκια, φέτα και μυρωδικά αντικριστά με μπρουσκέτες Δομοκού, καπνιστό ψαρονέφρι αρωματισμένο με πορτοκάλι, υπογραφή Σπύρος Απταλίδης. Αγροτική κουζίνα εν μέσω κοκλάζοντος αστικού θέρους.

➤ Η κραυγή-προτροπή: πάμε για ένα απερολάκι στο **L' Autre** της Γρηγορίου Παλαμά. Τα κορίτσια ξέρουν κι η απερόλια αφεντιά μου, που έχει κάνει ντοκτορά στην απερολοσύνη, απερολοφωνεί δοξαστικά περί της τέχνης των.

➤ Ένα κοκτέιλ από τα χέρια του **Τέλη Παπαδόπουλου**. Άκου: άσε τον να το εμπνευστεί αυτός, είναι ο σοαλίν νίντζα του μπαρτέντινγκ, η ψυχή των Soulshakers Crew, ο παγκόσμιος πρωταθλητής κάποτε και νυν εκπαιδευτής των «πληρωμάτων» όλου του πλανήτη. Επιμελήθηκε προσφάτως και την κάρτα του Costa Navarino, οπότε νιώθεις γιατί λέω άσε τον να σε ψυχολογήσει αυτός. Το θέμα είναι βέβαια πού σολάρει κάθε βράδυ ο il dino, οπότε να τον κάνεις φίλο στο fb να ενημερώνεσαι!

➤ Na κοιμάσαι βράδυ Πέμπτης στην Άνω Πόλη και να ονειρεύεσαι τη **Θάσο**. Σιγά την απόσταση: μιάμιση ώρα μέχρι την Κεραμωτή Χρυσούπολης και συν μισή για να πιάσεις με το φέρι τον Λιμένα. Και να ξυπνάς χάρμα Παρασκευής και να της λες «έχω μια ιδέα».

➤ Η ταράτσα του **Urania**. «Προσκυνηματικός» τουρισμός ειδικά όταν ο I-Kee κι ο Chris Tek διοργανώνουν τα Savannah πάρτι. Φεγγαράδες, ντισκοδιαμάντια πειραγμένα, γεια σου Χρήστο Πορτοκάλου. (σου πάει το μουστάκι!!!)

➤ Κρέμα Μαδαγασκάρης, σοκολάτα κι από πάνω καραμελωμένα αμύγδαλα. Γαρνίρεις και με γλυκό κεράσι και «κεράσει» ένα, μιας και τα ελληνικά του εί-

ναι σπασμένα, Ιταλός είναι ο άνθρωπος! Ο Φράνκο. «Μιλάει» με τα παγωτά του όμως τα χειροποίητα, τα home made, στη Σβώλου. Στο **Gelati e Amore**, το μικρό παγωτένιο παλάτι, που έστησε ο Φλωρεντίνος δόγης και περνά για επίσκεψη όλη η πόλη. Αλλά όλη η πόλη, κυριολεκτικά.

➤ **Body mist Naturalium** μάνγκο για το σώμα και αφρόλουτρο γίγας, πολύ γίγας στο σχήμα του πεύκου Pino Silvestre. Από το Honpos, σαν τότε που ήσουν δώδεκα κι η θεία σου σε μπιανιόριζε και μετά σε ράντιζε, για να «μοσοβολάει το παιδί».

➤ Σινεμά με θέα. Στο **Μέγαρο**. Άπλα νυχτερινός ορίζοντας στην οροφή του κτιρίου M2. Κάνει curating και διαλέγει ρεπερτόριο το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, θέαμα μοναδικό και στο πανί αλλά και στη νύχτα πίσω όπως διανύει τις ώρες φωτοσκεπής από τις λάμπες των πλοίων και των φτερών των αεροπλάνων που τροχοδρομούν στο «Μακεδονία».

► Το λόμπι του **Μακεδονία** –ανακαινισμένου– Παλάς. Τι έκανε ο Ιβάν; Να σου πω εγώ, μπα, αποκλείεται να είναι σκέτο αιρκοντίσιον, μια ρωσική παγωμένη στέπα μπορεί να έκρυψε από κάτω και γι' αυτό «αρκτικάρει» τόσο μπόμπα το μικροκλίμα.

► Φουτουριστικό ροζ υπό την ευλογία ενός άγγελου, νέον φώτα, πολύ χιπ, πολύ talk of the SKG town, ωραία, αβίαστα, ακομπλεξάριστα παρτάκια υπό ήχους «μετακλπτών» ντίτζις (κανένας πια δεν τους λέει djs, ξεκόλλα), δυνατή λίστα αλκοολούχων αφηρημάτων και ορίστε το **Uberντουζ**. Παιχνιδιάρη «σήμανση»: στην αμερικάν αργκό θα πει φασοματάκι στα γρήγορα, στα ελληνικά ντουζάκι δροσιστικό, στα γαλλικά douze θα πει δώδεκα (εγώ, εσύ κι άλλοι δέκα φίλοι σου μαζί), στα βερολινέζικα υπεράνω, τρέχα γύρευε κοινώς και κυριολεκτικά: Δαναΐδων και Σφέτσιου, πέριξ Βαλαωρίτου.

► Σουαρέ σε κήπους φίλων στον **Χορτιάτη**. Που έχει πάντα δροσιά –5, όταν κάτω η Θεσσαλονίκη καψώνεται.

► Τα κεφτεδάκια με φέτα τριμμένη του σεφ Γιαννακάρα στο υπαίθριο του «**Plaisir**» της Αριστοτέλους. Θέλεις να απαγάγεις τον Παννακάρα κι όλο το θέρος να σου φτιάχνει γεμιστά, μπριάμ, Παννακάρα να σολάρει κι ό,τι θέλει. Μέθεξη.

► Ο ζωγράφος **Νίκος Τσιαπάρας** να ταΐζει καρπούζι με το κεράκι του ένα από τα «κορίτσια» - πίνακες, που πλέον κάθε καλοκαίρι κοσμούν την μπάρα του Bau's στο Ναβαρίνο. Την ίδια στιγμή που ο συνάδελφος του Νίκος Κρυωνίδης σπάει τα νεύρα των ψηφιακών φίλων του αναρτώντας εικόνες από την Καλλιράχη Θάσου, όπου μετακομίζει για αγρανάπαυση έως τον Σεπτέμβη.

► Οι **Πέτρα Καργιώτη** και **Κλαούντια Έγγερς** στην

Να κοιτάς τα υπέροχα σουβέρ του **Estrella** με τον Σούπερμαν και τη Γουόντερ Γούμαν. Ίσως οι μόνοι ήρωες που απέμειναν σε αυτή την πόλη, μαζί με τον σουρεαλιστή Κώστα Καπετανάκη! Παρεμπιπτόντως, καλές δουλειές και στα Χανιά, αγόρι μου. Καιρός ήταν να estrelloποιηθεί και η Κρήτη.

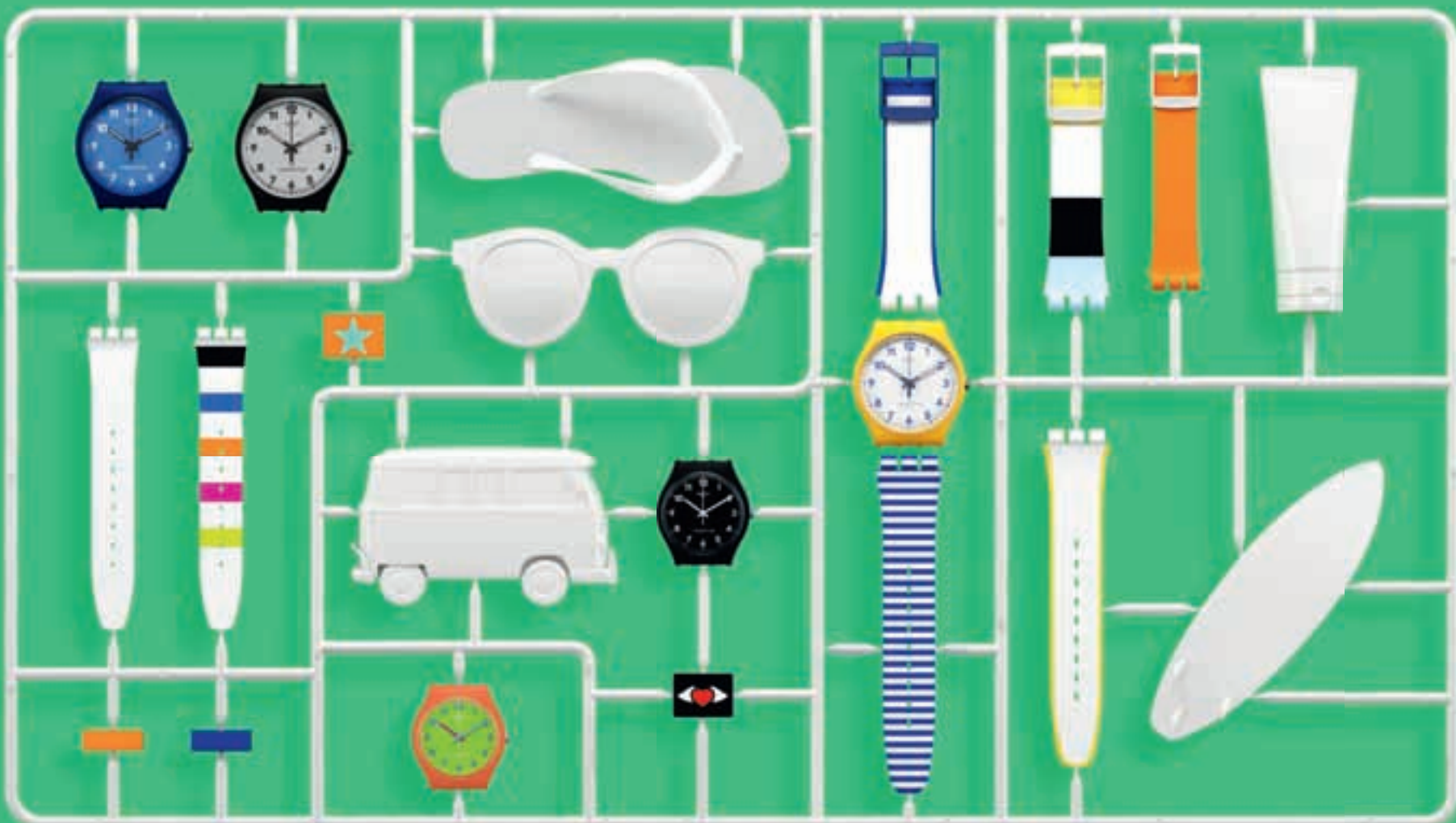

απογευματινή εκπομπή της κυριακάτικης επιστροφής του Ράδιο Θεσσαλονίκη, να καλούν τους ακροατές να «διαφωτίσουν» για την κίνηση στο φανάρι της Νικήτης ή με πόση ταχύτητα πάει στου «Τσάνταλη». Και να βγαίνουν οι «πικραμένοι» και να δίνουν πόνο, γιατί η μποτίλια θα χαλαρώσει κατά τα μεσάνυχτα. Κουράγιο, Θεσσαλονικόπουλα, σαν της Χαλκιδικής δεν έχει...

► Ταλαίπωροι σκασμένοι από το νταλαούρι γαμπροί και φλογισμένες από την κάψα νύφες να περιμένουν την ώρα του «κρεμάσματος» στη **Μονή Βλατάδων** της Άνω Πόλης. Ή την Αγία Σοφία την νταουντανιάρη, μα και τον Αι-Δημήτρη τον πυρικάουστο. Ενώπιον πεθερικών και φίλων στα όρια της πλίσσης και της θερμότητας αποπληξίας. Υπαρξιακό ερώτημα: γιατί οι άνθρωποι παντρεύονται το καλοκαίρι; Πιθανή απάντηση: ώστε εκτός από αυτούς, να την πληρώσουν κι όλοι οι άλλοι! Όμως πρέπει να πας... **A**

Style

Επιμέλεια:
TANIA ΔΕΛΗ

Φτιάχνοντας το δικό σου, προσωπικό ρολόι Swatch

▶ **Μόλις έφτασε το νέο SwatchXYou. Το δοκίμασε;**

Από την εποχή που εμφανίστηκε η Swatch, το παιχνίδι είναι μέσα στη φιλοσοφία της. Από τα σχέδια των ρολογιών της μέχρι τις συσκευασίες, μέχρι τους καλλιτέχνες με τους οποίους συνεργάζεται, όλα δείχνουν χιούμορ, φαντασία και θετική διάθεση. Για φέτος το καλοκαίρι, η Swatch προχωράει ένα βήμα πιο μπροστά και ζητάει από τους ίδιους τους πελάτες της να δημιουργήσουν το δικό τους ρο-

λόι, απόλυτα επάνω στο δικό τους γούστο και στυλ. Ένα προσωπικό ρολόι ή ένα τέλειο δώρο. Η νέα κυκλοφορία ονομάζεται SwatchXYou και είναι ένα do-it-yourself ρολόι που περιμένει τους πελάτες στα καταστήματα της Swatch. Πρόκειται για ένα κιτ επάνω στο οποίο δοκιμάζεις τα διάφορα σχήματα, σχέδια και χρωμάτων συναρμολογούμενα εξαρτήματα του ρολογιού. Χρώματα και σχέδια pop, καλοκαιρινά, κόκκινα, μπλε, ριγέ, πράσινο μεντόλ, γαλάζια καρό, ακό-

μα και θεματικά θηλάκια με τούρτες ή φτερωτές καρδιές κ.ά. Διαλέγεις μέγεθος κάσας Gent ή New Gent, διαλέγεις χρώμα και μετά αρχίζεις τους συνδυασμούς μέχρι να πετύχεις αυτό που σου αρέσει. Ο υπάλληλος σου συναρμολογεί το τελικό σου, προσωπικό σχέδιο και είσαι έτοιμος. Ήδη στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έχουν αρχίσει και κυκλοφορούν οι συνδυασμοί του καθένα, με tag [#swatchXme](#). Ψάξτε το.

- MAPIZA MANTZIOY

→ Gent: €55
New Gent: €75

BIC Soleil για ολοκληρωμένη περιποίηση

Μεταξένια πόδια, υπέροχες μασχάλες, άψογο μπικνί, με το πιο απαλό, βαθύ και άνετο ξύρισμα που προσφέρουν τα BIC Soleil ξυραφάκια 3 και 4 λεπίδων. Μπες και στο ολοκαίνουριο site των γυναικείων ξυριστικών BIC www.bicbeautyrazors.gr, μάθε ακόμα περισσότερα για τα προϊόντα και ανακάλυψε tips για την ολοκληρωμένη περιποίηση!

Ακαδημαϊκή έδρα ιδρύει το Ταμείο Ερευνών της AXA

Η ίδρυση της 1ης ελληνικής ακαδημαϊκής έδρας στην Επigenετική - Επigenιδιωματική, από το Ταμείο Ερευνών της ασφαλιστικής AXA, ανακοινώθηκε σε εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στη Γαλλική Πρεσβεία Αθηνών (10/7). Πρόκειται για επιχορήγηση δωδεκαετούς ακαδημαϊκής έρευνας ύψους €1.200.000, με την ακαδημαϊκή έδρα να ιδρύεται στο Ινστιτούτο Μοριακής Βιολογίας και Βιοτεχνολογίας του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Έρευνας, στο Ηράκλειο Κρήτης.

HONDOS CENTER

Γυναικείο άρωμα Signorina by Salvatore Ferragamo

TEZENIS

Μπικνί διπλής όψης, €14,90 το πάνω και €9,90 το κάτω

ATOZGREEK.COM

Τσαντάκι AtoZ €49

HUSH PUPPIES

Δερμάτινα σανδάλια

ADIDAS

Ολοκαίνουριο Adidas Swift €119,95 (Ερμού 50, Αθήνα, 2103233501)

KASHISH ATHENS

Έθνικ μεταλλικό κολιέ €21 (Σιλανίωνος 4, Αθήνα, 2103475055, fb: Kashish Athens)

ΕΚΠΤΩΣΗ €10 UBERX!
Κατέβασε τώρα την εφαρμογή, βάλε κωδικό ATHENSVOICE και κέρδισε €10 έκπτωση στην πρώτη σου UberX διαδρομή! (Ισχύει για νέους χρήστες της εφαρμογής και μόνο για την υπηρεσία UberX.)

TIME CENTER

Ρολόι με μπλε δερμάτινο λουράκι €229

DIMITRIADIS ACTION STORES

Σκίαστρο παραλίας 3 ατόμων, CAMPING + by TERRA, SEASIDE II, €49,50 (Λ. Δεκελείας 23, Ν. Χαλκηδόνα, 2102525783)

CLYDE GUY

Ο καλλιτεχνικός διευθυντής της Καμεράτας Γιώργος Πέτρος δηλώνει ενθουσιασμένος. Ο συμφωνικός ήχος της Καμεράτας θα ακουστεί για πρώτη φορά στην Επίδαυρο, στην παράσταση «Ειρήνη» του Αριστοφάνη, που ανεβάζει το Εθνικό Θέατρο.

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Μπορείτε να μας δώσετε μια μικρή γεύση από την «Ειρήνη»; Η «Ειρήνη», ίσως η ωραιότερη και πιο επίκαιρη από τις σωζόμενες κωμωδίες του Αριστοφάνη, είναι η πρώτη συνεργασία της Καμεράτας με το Εθνικό Θέατρο, αλλά και για εμένα είναι η αιτία να βρεθώ για πρώτη φορά στην ορχήστρα του ιερού χώρου της Επίδαυρου. Η παρουσίαση της σε μουσικοθεατρική μορφή είναι μια πρωτοβουλία του Στάθη Λιβαθινού με τον οποίο είχαμε ήδη συνεργαστεί στο παρελθόν – κατά τη γνώμη μου είναι ένα μεγάλο καινοτόμο βήμα, από πολλές απόψεις: Καταρχήν είναι η υπέροχη μουσική του Νίκου Κυπουργού, που φλερτάρει με τις συμβάσεις της όπερας, του μιούζικαλ, αλλά και της λαϊκής και της δημοτικής μουσικής. Μια σύνθεση γεμάτη χιούμορ, αναφορές/κολάζ αλλά και μοναδικές στιγμές συγκίνησης. Νομίζω

ότι το έργο, σε αυτή του τη μορφή, θα μείνει ως παρακαταθήκη για τις επόμενες γενιές. Η ύπαρξη καλλιτεχνών όπως ο σπουδαίος βαρύτονος **Τάσης Χριστογιαννόπουλος** στο ρόλο του Ερμή, αλλά και ο πολυτάλαντος **Τζήμης Πανούσης** που με το πνεύμα του και το καυστικό του χιούμορ δίνει νέα διάσταση στο ρόλο του Τρυγαίου, αποκαλύπτοντας και μια ευαίσθητη μουσική πτυχή του ταλέντου του. Ο «χορός» από εξαιρετικούς ηθοποιούς/τραγουδιστές που ξεπερνούν τον εαυτό τους και κατορθώνουν το «αδύνατο» μέσα από την καθοδήγηση της χορογράφου **Σεσίλ Μικρούτσικου** και του σκηνοθέτη **Κωνσταντίνου Αρβανιτάκη**. Επίσης η καταλυτική παρουσία του συμφωνικού ήχου της **Καμεράτας** στο χώρο της Επίδαυρου, που συνδέει με συναρπαστικό τρόπο τα παραπάνω στοιχεία.

Όταν η Καμεράτα συνάντησε τον Αριστοφάνη

Πώς συνομιλεί με το σήμερα το κείμενο της παράστασης; Πρώτα απ' όλα αξίζει ένα μεγάλο μπράβο στον **Δημοσθένη Παπαμάρκο**, τον υπερταλαντούχο αυτό νέο συγγραφέα που ανέλαβε το λιμπρέτο της «Ειρήνης». Είναι καταπληκτικό και το πώς κατορθώνει να δίνει μια υπέροχη ποιητική διάσταση ακόμα και στη σκατολογία του Αριστοφάνη. Η ελεύθερη αυτή μεταφορά, σε συνδυασμό με τη μουσική δραματουργία του **Νίκου Κυπουργού**, αποτελούν τον συνδετικό κρίκο του τότε με το σήμερα. Άλλωστε δεν έχουν αλλάξει και πολλά στη μικρή μας χώρα. Είναι συγκλονιστικό να συνειδητοποιεί κανείς πόσο «Ελληνάρες» ήμασταν και είμαστε. Ο Αριστοφάνης τα είπε όλα...

Έχετε εξασφαλίσει πως... δεν θα υπάρχει κατά τη διάρκεια της παράστασης κάποια μουσική

παρέμβαση από τον Τζίμη Πανούση; Να είστε σίγουροι ότι θα φροντίσουμε να υπάρχει.

Ποια ήταν η πιο επιτυχημένη συναυλία της Καμεράτας μέχρι σήμερα και ποια αυτή που αγαπήσατε περισσότερο; Είναι δύσκολο να θυμηθώ την «πιο» επιτυχημένη εμφάνιση της ορχήστρας. Ωστόσο υπήρξαν στιγμές που θα μας μείνουν αξέχαστες: Ο ενθουσιασμός του κοινού μετά από τον «Αλέξανδρο» του Χέντελ στις Βερσαλλίες, το «όρθιο» Ηρώδειο μετά το «Kiss me Kate» του Cole Porter, το «Efharisto poly» κάποιας γερμανόφωνης κυρίας μετά από την εμφάνισή μας στο Φεστιβάλ του Σάλτσμπουργκ στην περίφημη αίθουσα του Mozarteum, το τραγούδι του κόσμου μετά το «Άξιον εστί» στο Μέγαρο Μουσικής, ο πανζουρλισμός για την Καμεράτα στην υπόκληση της ορχήστρας. Πολύ συγκινητικές στιγμές...

Πώς πραγματοποιήθηκε η διεύθυνση της καλλιτεχνικής ταυτότητας της Καμεράτας σε ένα ευρύτερο από το κλασικό ρεπερτόριο; Ο χαρακτήρας της Καμεράτα είναι κυρίως τα πολλά της πρόσωπα. Και επιπλέον, η ιδιαίτερη αγάπη του συνόλου (αλλά και η δική μου) στο μουσικό θέατρο σε όλες τις μορφές του (όπερα, οπερέτα, μιούζικαλ κτλ). Επίσης η εξειδίκευση του συνόλου στην ερμηνεία έργων του 18ου ή των αρχών του 19 αι. με όργανα εποχής καθιστούν την Καμεράτα-Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής ως ένα σύνολο μοναδικής ταυτότητας στη χώρα μας. Η Καμεράτα είχε επίσης την τύχη να συνεργαστεί με τους σημαντικότερους δισκογραφικούς κολοσσούς της εποχής μας όπως η Decca και η Deutsche Gramophone.

INFO

21 & 22/7, Αρχαίο
Θέατρο Επιδαύρου.
«Ειρήνη» του Αρι-
στοφάνη. Μουσική-
Ενορχήστρωση: Νίκος
Κυπουργός. Μουσική
διεύθυνση: Γιώργος
Πέτρου. Λιμπρέτο: Δη-
μοσθένης Παπαμάρκος.
Σκηνοθεσία: Κωνστα-
ντίνος Αρβανιτάκης.
Χορογραφία: Σεσίλ
Μικρούτσικου

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη
τη συνέντευξη
στο site

Γ

ΓΕΥΣΗ

ROOF GARDEN ΜΕ ΘΕΑΜΑΤΙΚΟ POOL BAR ΚΑΙ ΕΝΑ Ε-DELI ΜΕ ΝΟΣΤΙΜΙΕΣ ΑΠ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ...

Ταράτσα πολυτελείας και εκλεκτές γεύσεις

Το ιδανικό για τον Ιούλιο (και Αύγουστο...) είναι να είσαι αραχτός σε παραλία με το κύμα να χτυπάει απαλά στο ένα σου πόδι και το άλλο σου πόδι να κουνιέται, ξαπλωτουάρ, σε ραχαλιδικούς ρυθμούς καλοκαιρινού beach bar. Αυτό είναι το ιδανικό για τη ζωή του ανθρώπου γενικότερα, αλλά για καλοκαίρι (ειδικά) είναι ό,τι καλύτερο. Έκανα παρουσίαση καινούργιου βιβλίου μου στην Καβάλα, στο υπέροχο σημείο της παλιάς πόλης που λέγεται **Παλιά Μουσική**, κι έβλεπα στο κοινό μαυρισμένες πρώην συμμαθήτριες και κατραμάτους συμμαθητές: όταν ζεις σε παραθαλάσσιο μέρος της Ελλάδας, τα καλοκαίρια δεν πιστεύεις στην τύχη σου. Αν και ξέρω άτομα που ζούνε στη Γλυφάδα της Αθήνας απέναντι από την πλαζ και δεν πηγαίνουν ποτέ στη θάλασσα – όπως και Καβαλιώτες που την βαριούνται, την έχουνε μπροστά στα πόδια τους και σπκνώνουν τους ώμους, «μπα, δεν είναι τίποτε σπουδαίο, μια παραλία με άμμο, οκέι, με γαλάζια αστραφτερή θάλασσα, εντάξει, με ξαπλώστρες και ομπρέλες, ωωωωω, πώς κάνεις έτσι, με αμμουδερό λευκό πυθμένα που γυαλίζει στον ήλιο, σιγά τα αυγά».

Πάμε παρακάτω. Όταν δεν παίζει θάλασσα, το εναλλακτικό είναι ταράτσα με θέα (το φεγγάρι σε όλες τις καλοκαιρινές του φάσεις). Αν η ταράτσα έχει πισίνα, είσαι κοντά στο θεό. Αν η πισίνα έχει μπαρ, είσαι ακόμα πιο δίπλα του – στην παραλία θα ήσουν θεός κανονικά, αλλά ας μην τα θέλουμε όλα δικά μας.

Πήγαμε στο «**St' astra pool bar & bbq restaurant**» στην ταράτσα του ξενοδοχείου «**Park Radisson Blu**», στην πολύπαθη Αλεξάνδρας. Η οποία ψήνεται το καλοκαίρι, αχνίζει όταν την ανεβοκατεβαίνεις, αν αρπάζει λίγη δροσιά από το επίσης πολύπαθο πάρκο στη βάση της, ούτε που της φαίνεται. Το ξενοδοχείο Παρκ όμως παραμένει κομψό και δροσερό, με το ακόμα πιο δροσερό «**St astra pool bar**» που συμπληρώνεται από «**& barbeque restaurant**»: όχι μόνον εξωτικά κοκτέιλ πλάι στη μεγάλη λαμπερή πισίνα της (πώς αλλιώς να την πούμε); ταράτσας, αλλά και ψητά, σουβλάκια, πανσέτες, ψαρικά, λαχανικά... όλα όσα περιμένει κανείς από μια προχωρημένη, εκλεπτυσμένη ψησταριά (= καλοψημένα, ερμ, ψητά) με την επιπλέον πινακίδα που βάζει ο σεφ του καλού ξενοδοχείου.

Το να αποκαλείς «ταράτσα» ένα roof garden αθνηαϊκού ξενοδοχείου είναι λίγο ύβρις – έχουμε συνδυάσει τη λέξη με απλωμένα σώβρακα, σκάφες, πλυσταριά και πλαστικούς κουβάδες ξασπισμένους από τον αθνηαϊκό ήλιο... αλλά όπως και να το κάνουμε πρόκειται για κομψές ταράτσες χωρίς όλα όσα έχουμε συνδυάσει με την κακομοίρα τη λέξη «ταράτσα». Κι από το roof garden του «**Park Radisson Blu**» βλέ-

πεις την Ακρόπολη στο πιάτο σου, τον ουρανό με αστέρια ατελείωτα, το φεγγάρι που μοιάζει χάρτινο, την πόλη πορτοκαλιά και αόριστα ή οριστικά γοητευτικά από ψηλά...

Μεγάλη ανακάλυψη του Ιουλίου κατά τα άλλα ήταν το «**Filofron**», ένα «*site με προϊόντα γεύσης, ένα πλήρες ηλεκτρονικό κατάστημα-τρόπος ζωής*» όπως αυτο-περιγράφεται. Η κυρία που το δημιούργησε λέει ότι κουβαλούσε πάντα στη βαλίτσα της προϊόντα από διάφορα μέρη της Ελλάδας, ενθουσιασμένη όταν τα ανακάλυπτε – και επειδή το ίδιο κάνω κι εγώ, ταυτίστηκα αμέσως με την κεντρική ιδέα της επιχείρησης. Κουβαλάω τραχανάδες, τυριά, σάλτσες, μoustάρδες, μαρμελάδες και κουλουράκια από όπου πηγαίνω, λες και γυρίζω στην έρημο. Δεν μπορώ να κάνω αλλιώς, όταν μου λένε π.χ. ότι το τάδε μέρος έχει καλό μέλι, πρέπει οπωσδήποτε να τοιμήσω ένα βαζάκι για το σπίτι. Οπότε, ναι. Την καταλαβαίνω απόλυτα τη «**Φιλόφρων**», που σημαίνει «*ευγενικός, περιποιητικός*» στα Αρχαία Ελληνικά.

Τι μπορεί να βρεις κανείς στο site «**Filofron**»; Το θέμα είναι τι ΔΕΝ μπορεί να βρει – έχουν τα πάντα, από chutney παντζάρι-πορτοκαλί μέχρι καυτερούς τραχανάδες, μαρμελάδες με κρασί και σύκο, αλάτι Μεσολογίου καπνισμένο σε ξύλο οξιάς (μα την Παναγία σας λέω, και υπέροχο), μέλι βαλανιδιάς, αποξηραμένα μανιτάρια Μετεώρων, ζυμαρικά με κολοκύθα και τζίντερ, δημητριακά με φαγόπυρο, κινόα με ταξίνι... σταματάω εδώ, πήρατε μια ιδέα ή πολλές.

Τέλος, αν ενδιαφέρεστε για ανταλλαγές βιβλίων (σου δίνω ένα, μου δίνεις ένα που δεν έχω διαβάσει) κι είστε στην Αθήνα και βαριέστε/δεν έχετε λεφτά... το βιβλιοπωλείο «**Σταθμός**» στο Μοναστηράκι έχει υιοθετήσει αυτό το ωραίο σύστημα. Διαλέγεις ένα αδιάβαστο βιβλίο και το ανταλλάσσεις με ένα διαβασμένο, με την ελπίδα ότι θα βρεθείς σε ξαπλώστρα σε ζεστή άμμο πλάι στη θάλασσα και θα το διαβάσεις κι αυτό μια ωραία καλοκαιρινή μέρα... **Α**

**ΖΩΝΤΑΝΟΣ
ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ**
Της ΜΑΝΙΝΑΣ
ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

**St astra pool bar
& bbq restaurant,**
ξενοδοχείο Park
Radisson Blu,
Α. Αλεξάνδρας
10, 2108238420,
2108216300

Filofron,
ηλεκτρονικό κατά-
στημα με προϊόντα
γεύσης, Νόφρονος
29, 2114082303,
www.filofron.com

«**Σταθμός**», Ασπι-
γος 4, 2112138894,
www.stathmosbooks.gr

Μ

ΜΟΥΣΙΚΗ

Τι μου θύμισες τώρα...

Η μουσική ως μηχανή του χρόνου

Παρθενογένεση

δεν υπάρχει στη μουσική αλλά υπάρχει δημιουργικότητα, η προσπάθεια δηλαδή και –κυρίως– η επιθυμία να διατυπώσει κάποιος την προσωπική του άποψη για κάτι που είναι ήδη δεδομένο. Πολλοί το δοκιμάζουν, λίγοι το κατορθώνουν αποτελεσματικά.

**VARIOUS
ARTISTS**

Του ΜΑΚΗ
ΜΗΛΑΤΟΥ

το τι ήταν κάποτε mainstream στην Αγγλία (και όχι μόνο) και τι είναι τώρα.

Hoops - Routines

Το κουαρτέτο από

την Indiana κάνει ντεμπούτο με ένα δίσκο που θα ήθελε να έχει γεννηθεί στην dream-pop δεκαετία του '80 και κατά προτίμηση στην Αγγλία. Όπως πάντα όμως, οι επίγονοι είναι κάπως χειρότεροι από το πρωτότυπο, άσε που έχουν περάσει και 30 χρόνια από τότε και φαίνεται και κάπως ντεμοντέ. Βέβαια τώρα οι «ειδικοί» το λένε psych-folk αλλά αυτό δεν αλλάζει τα πράγματα. Και με την ευκαιρία... Αυτή την «τάση» με πολλά αμερικάνικα γκρουπ που θέλουν να παίξουν κάτι «αγγλικό» με 3-4 δεκαετίες καθυστέρηση, λίγο σε ΡανΤανΠλαν μου κάνει.

Reverend Peyton's Big Damn Band - Front Porch Sessions

Σκηνή από ταινία που θα μπορούσε να έχει κάνει ο Robert Redford με μουσικό σύμβουλο τον T Bone Burnett: Μετά από μία σκληρή ημέρα ένας αμερικάνος εργάτης από την ευρύτερη περιοχή του Nashville κάθεται στη βεράντα του και τραγουδάει. Έχει πολύ καλή φωνή, προσωπική άποψη για το πώς πρέπει να είναι αυτός ο ήχος, ξέρει κιθάρα και παλιά country/blues τραγούδια που παραπέμπουν σε μία Αμερική που χάνεται. Εδώ η «big damn band» των δύο επιπλέον μουσικών που τον συνοδεύουν έχει ελάχιστη συμμετοχή κι έτσι περισσότερο μοιάζει με ένα προσωπικό άλμπουμ με έντονα χαρακτηριστικά που δύσκολα ξεχνάς.

The Buttertones - Gravedigging

Η παρέα από το Hollywood θέλει να δηλώσει άποψη για το serf και το garage αλλά δεν είναι και πολύ ξεκάθαρο τι θέλει να πει. Όταν μένει πιστή στις νόρμες του είδους όλα δουλεύουν ρολόι, όταν πάει να το πειράξει το πράγμα, τότε αρχίζει και ρετάρει...

Stone Foundation - Street Rituals

Η μεγάλη αγγλική παράδοση στην «γαλανομάτα σόουλ» βρίσκεται εδώ αξίους συνεχιστές. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο που στον 4ο δίσκο της πολυμελούς μπάντας συμμετέχει ο Paul Weller (καθώς και οι William Bell και Bettye Lavette) ενώ κάνει και την παραγωγή, ξαναζώντας μαζί τους τις εποχές των Style Council. Υποδειγματική αναπαράσταση της φόρμας του είδους, οι Hall & Oates, οι Average White Band, ο Steve Winwood, οι Eurhythmics θα τους κοιτάζουν με συμπάθεια, ο δίσκος κυλάει τόσο ευχάριστα όσο μια βραδιά σε αγγλική παμπ με μπίρες, φλερτ και υποσχέσεις για τη συνέχεια...

Sleaford Mods - English Tapes

Αισθητικά ο δίσκος λειτουργεί σαν μηχανή του χρόνου για ένα διακτινισμό στα μετα-πανκ 70s. Το ντουέτο από το Nottingham έχει κατορθώσει μέσα σε μία δεκαετία δράσης να ξαναδώσει χρώμα στο εγκαταλελειμμένο αγγλικό εργοστάσιο του post-punk και του new wave με έντονο πολιτικό/κοινωνικό πρόσημο. Δωρικό ύφος, απλές μελωδίες, αγγλικός σαρκασμός και ερμηνεία που έχει κάτι από Mark E. Smith, Ian Dury και Shaun Ryder, συγκροτούν ένα σύνολο που ξύνει πληγές για

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

ΝΙΚΟΣ ΠΟΡΤΟΚΑΛΟΓΛΟΥ

Ο τραγουδοποιός πατάει restart και μας λέει τις ιστορίες πίσω από τα 14 τραγούδια της νέας του δισκογραφικής δουλειάς «Εισιτήριο»

Επιμέλεια: ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

27 χρόνια μετά το πρώτο του προσωπικό άλμπουμ «Φωνές», ο Νίκος Πορτοκάλογλου έχει έτοιμο το νέο του δίσκο «Εισιτήριο» πραγματοποιώντας τη νέα του περιπλάνηση και μαζί μια επανεκκίνηση με νέο ήχο και το νέο του γκρουπ «Ευγενείς αλήτες». Πιάνο, τρομπέτα, βιολί, γιουκαλίλι, κλαρίνο, ακορντεόν, γκάνιτα χρωματίζουν την παλέτα. Αλλάζοντας βιβλίο και όχι απλώς σελίδα. Το καλοκαιρινό του συναυλιακό ταξίδι Restart έχει ήδη ξεκινήσει, τα πρώτα δείγματα από το «Εισιτήριο» αυτό έχουν ήδη ακουστεί και ο Νίκος μάς εξιστορεί από την αρχή μέχρι το τέλος track by track τη νέα αυτή διαδρομή...

ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

Το χειρότερο τελικά, με τα πολιτικά και οικονομικά μας προβλήματα, είναι πως με κάνουν να ξεχνώ πως:
Έχω κλείσει εισιτήριο/ να χαθώ/ μέσ' του κόσμου το μυστήριο

ΤΡΑΒΑ ΤΗ ΣΚΑΝΔΑΛΗ

Αν κάτι πάει στραβά στη ζωή σου, στη σχέση σου, στη δουλειά σου, στη χώρα σου, τότε ξέρεις τη λύση:
Τράβα τη σκανδάλη/ κάνε μου ζημιά/ πάντα φταίνε οι άλλοι/ για τη συμφορά

ΜΑΖΙ

Ο λόγος περί χρόνου, φθοράς και αγάπης:
Στον καιρό μαζί/ στο θεό μαζί/ στο βυθό μαζί/ στον αηρό μαζί

ΠΟΤΕ ΘΑ ΣΕ ΔΩ

Γκάνιτες και ηλεκτρικές κιθάρες σε παιχνίδια διονυσιακά και ντουέτο με ένα νέο, φωτεινό κορίτσι, την Αγάπη Διαγγελάκη.
Πες μου πότε θα σε δω/ πες μου πότε θα σε ξαναδώ/ δεν κοιμάμαι, δεν ξεχνώ/ τ' όνομα σου το μικρό

ΑΝ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΡΩΤΟΥΣΣ

Ακλόνητες βεβαιότητες, παράλληλοι μονόλογοι, απογοήτευση, μοναξιά:
Ίσως να σου 'λεγα πολλά/ αν μια φορά ρωτούσσε

ΠΕΣ ΜΟΥ ΓΙΑΤΡΕ

Είτε είμαι μικροαστός, είτε τρομοκράτης, είτε υπερπατριώτης η ερώτηση είναι ίδια:
Πες μου γιατρέ/ θα σπκωθώ ποτέ/ πες μου γιατρέ

ΕΙΜΑΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΣΟΥ

Ακούγεται λίγο εγωιστικό... και μάλλον είναι:
*Κι έχουν όλα χαθεί/ κι είσαι μόνος σου
Κι έχουν όλοι κρυφτεί/ μόνο εγώ είμαι εκεί/ κι είμαι ο δρόμος σου*

ΜΗΝ ΤΑ ΠΑΡΑΤΑΣ

Το έγγραφο πριν χρόνια για το γιο μου που έμπαινε στην εφηβεία: *Και κάθε μέρα λίγο λίγο ν' αλλάζεις/ να μεγαλώνεις, να με ξαφνιάζεις/ κι όλο σε σένα πιο πολύ να μοιάζεις/ κι ας φοβάσαι, κι ας τρομάζεις*

ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΚΙ ΑΥΤΟ

Ήταν μια κραυγή ενάντια στον διχασμό, αλλά κατηγορήθηκε ότι δικιάζω. Μετά από 2 χρόνια λοιπόν, επιμένω:
Νικητές και νικημένοι/ όλοι χάσαμε μαζί

Ο ΚΗΠΟΣ ΣΟΥ

Γραμμένο στο ανοιξιάτικο, ανθισμένο Πήλιο. Ευεξία, ευγνωμοσύνη κι ένα κρυφό παράπονο για τη μούσα που παίζει μόνιμα κρυφτό μαζί μου:
Μα εσύ ποτέ δε βγαίνεις/ πάντα κρυμμένη μένεις/ μέσ' στα νερά του κήπου σου

Ο ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΗΣ

Space ζειμπέκικο. Μήνυμα από μυστικό διαστημικό κέντρο κάπου στο Αιγαίο:

Είμ' ένας αστροναύτης/ στη γη παγιδευμένος/ το κρυφό ταξίδι μου/ σε σένα περιμένω

ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Το πάρτι που ονειρεύομαι από τα θρανία της εφηβείας μου, εξελίσσεται στου ουρανού το πανηγύρι που χωράει όλους τους ήρωές μου:
*Ρίχνει ο Λέων μια πενιά/ στου Τσιτσάνη τα παλιά...
παίζει ο Ζάππα μπαγαλάμ/ κι ο Ζαμπέτας τραγουδά...*

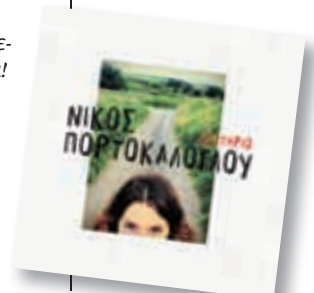
Η ΠΡΩΤΗ ΜΑΣ ΠΑΤΡΙΔΑ

Φινάλε και απολογισμός με το βαθύ αίσθημα πως είμαστε όλοι μετανάστες:
*Σ' αυτή τη γη/ περαστικοί και ξένοι...
Κι όλο γυρνάμε στην πρώτη μας πατρίδα/ και περπατάμε μέσ' στην ερημιά*

ΧΩΡΙΣ ΑΜΟΡΤΙΣΕΡ 2017

Επίλογος - 20 χρόνια μετά, μια νέα διασκευή με τους «Ευγενείς αλήτες». Γιατί ακόμα:
Δεν είν' η δόξα/ δεν είναι τα λεφτά/ είναι του δρόμου η χαρά!

Το άλμπουμ «Εισιτήριο» κυκλοφορεί σε CD και ψηφιακά από τη Feelgood Records. Θα ταξιδέψει μαζί με το Νίκο Πορτοκάλογλου σε ολόκληρη την Ελλάδα.

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

Αόρατος επισκέπτης

(CONTRATIEMPO) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Όριο Πάουλο

ΠΑΙΖΟΥΝ: Μάριο Κάσας, Μπάρμπαρα Λένι, Άνα Βάγκενερ, Χοσέ Κορονάδο

Μια κορυφαία δικηγόρος με ειδικότητά της την υπεράσπιση κατηγορούμενων σε αντίξοες συνθήκες αναλαμβάνει τη δύσκολη υπόθεση του παντρεμένου επιχειρηματία Αντριάν Ντόρια ο οποίος κατηγορείται για τη δολοφονία της ερωμένης του. Ο Ντόρια βρέθηκε σε δωμάτιο ξενοδοχείου με το σώμα της νεκρής δίπλας του και όλα τα αποδεικτικά στοιχεία είναι εναντίον του.

Μεγάλοι μάστορες του θρίλερ σε όλα τα παρακλάδια του (αστυνομικό, ψυχολογικό, μεταφυσικό) αποδεικνύονται εσχάτως οι ισπανοί σκηνοθέτες. Ο Όριο Πάουλο φάνηκε πριν από τέσσερα χρόνια με το ατμοσφαιρικό «Σώμα» του ότι δεν έχει... όριο στη σκηνοθετική του ματιά πάνω στο χιτοσκοκικό φαινέσθαι και είναι. Όπως και σε κείνη την ταινία, ο «Αόρατος επισκέπτης» του προσφέρει μερικές δυνατές συγκινήσεις και ανατροπές σε μια πλοκή διανθισμένη από στοιχεία που δεν μπορείς να κατατάξεις εύκολα και συνεχώς αλλάζει στρατόπεδο –μεταξύ αλήθειας και ψέματος– η προέλευσή τους. Το γεγονός πως ο Αντριάν ξυπνάει σε ένα δωμάτιο ξενοδοχείου, κλειδωμένο από μέσα, με το νεκρό σώμα της ερωμένης στο πλευρό του, δεν αμφισβητείται. Εκείνο που αμφισβητείται είναι αν λέει την αλήθεια ισχυριζόμενος ότι ο δολοφόνος πριν σκοτώσει την άτυχη γυναίκα ήταν κρυμμένος στο δωμάτιο αλλά με κάποιο μαγικό τρόπο εξαφανίστηκε μετά από το έγκλημα. Το παιχνίδι με το χρόνο (ο κατηγορούμενος και η δικηγόρος του έχουν μόλις τρεις ώρες για να ανακαλύψουν τον τρόπο δράσης του δολοφόνου), οι ηθικές και ψυχολογικές παρενέργειες ενός άτυχου συμβάντος, ο παράγοντας τύχη (στο τελευταίο ραντεβού του ζευγαριού ένας αθώος σκοτώνεται όταν το αυτοκίνητό του συγκρούεται με εκείνο των παράνομων εραστών), το πείσμα των γονιών του εξαφανισμένου νεαρού να ανακαλύψουν τι πραγματικά συνέβη, η ταξική πάλη μέσα από τις διαμετρικά αντίθετες ζωές των εμπλεκόμενων στην υπόθεση και, κυρίως, ο σαφής υπαινιγμός του σκηνοθέτη για το τίμημα κάποιων επιλογών μας, αποτελούν ακαταμάχητα όπλα μιας επιδέξιας αφήγησης. Ο «Αόρατος επισκέπτης» χωρίς να είναι ένα σπουδαίο θρίλερ καταφέρνει να κρατά την αγωνία και την ένταση στο ζενίθ, προσφέροντας ένα εκπληκτικό κοκτέιλ από προδοσίες, θανατηφόρα πάθη, φόνους, εκδίκηση και εγκλήματα που εκτός της φυσικής παρουσίας τους δηλώνουν με έμφαση τον κοινωνικοπολιτικό χαρακτήρα τους. Δείτε μόνο τι συμβολίζει το ζευγάρι των εραστών και θα καταλάβετε τι εννοούμε.

«Δεν θέλεις να τα χάσεις όλα, έτσι δεν είναι;»
(«Αόρατος επισκέπτης»)

Overdrive *

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αντόνιο Νεγκρέ ΠΑΙΖΟΥΝ: Σκοτ Ίστυουντ, Φρέντι Θορν, Σάιμον Αμπκαριάν, Κλέμενς Σικ, Άνα Ντε Άρμας, Γκάια Βάις

Δύο αδέρφια-μαστόρια στις κλοπές πολυτελών αυτοκινήτων ταξιδεύουν στη νότια Γαλλία για νέες μπίζνες και καταλήγουν στο στόχαστρο ντόπιου μαφιόζου, που θέλει να εκδικηθεί τον αντίπαλό του.

Εμπρός στο δρόμο που... γκάζωσαν τα «Fast and the furious»! Κι αν στο διάσημο franchise με τον Βιν Ντίζελ και τον «Rock» το χιούμορ είναι βασικό καύσιμο της πλοκής, εδώ η σοβαροφάνεια περισσεύει. Οι πλακίτσες είναι μάλλον νηπιακής φάσης, ο υιός Ίστυουντ (φτυστός ο πατέρας του) είναι ωραίος αλλά χωρίς επαφή με το σπορ του νηθοποιού και ευτυχώς που υπάρχουν οι Φεράρι και η Μασσαλία που με τα φυσικά κάλλη τους μαγεύουν το θεατή! Οι λάτρεις των γκαζιών θα περάσουν μια χαρά πάντως.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!
Κατέβασε τώρα την εφαρμογή, βάλε κωδικό ATHENSVOICE και κέρδισε €10 έκπτωση στην πρώτη σου UberX διαδρομή! (Ισχύει για νέους χρήστες της εφαρμογής και μόνο για την υπηρεσία UberX.)

JUST THE FACTS

Αόρατος Επισκέπτης ***
Ισπανική επέλαση

Overdrive *
Ανθυπο-Fast and the furious

Έρωτες & Φιλίες **
Γράμμα από την Τζέιν Όστιν

M.A.T. Μονάδα Αποδόμησης Τάξης * ½
Ο «Αρχιτσιγκούνης» Ντάνι Μπουρ σε ρόλο MAT-ατζή

Οι ασύλληπτες διακοπές του Λουί ντε Φινές ** *
Γελάστε γιατί χανόμαστε

Και μαζί και χώρια
Οι γαλλικές κωμωδίες πάνε δυο-δυο

- * ΑΔΙΑΦΟΡΗ
- ** ΜΕΤΡΙΑ
- *** ΚΑΛΗ
- **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
- ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☞ Ένοχες απολαύσεις

ΑΚΟΜΗ

>>> Σε άλλη μια γαλλική κωμωδία με τίτλο «**Και μαζί και χώρια**» (*Sous le même toit*) σε σκηνοθεσία Ντομινίκ Φαρουτζιά και πρωταγωνιστές τους Ζιλ Λελούς, Λουίζ Μπουργκούα, Μανού Παγιέ, Μαριλού Μπερίλ, το θέμα είναι το διαζύγιο. Η Ντελφίν και ο Ιβάν παίρνουν διαζύγιο παρότι η οικονομική κατάσταση του τελευταίου δεν του επιτρέπει να βρει νέο σπίτι. Όμως θυμάται ότι του ανήκει το 20% του διαμερίσματος της γυναίκας του και η συγκατοίκηση με το ζόρι ξεκινά. >>> Το κωμικό ρεσιτάλ του Λουί ντε Φινές στις «**Ασύλληπτες διακοπές του Λουί ντε Φινές**» (**), μία από τις μεγαλύτερες εμπορικές επιτυχίες του, εγγυάται αρκετό γέλιο αν και δεν είναι ισάξιο του απολαυστικού «Ραβίνου» του.

Έρωτες & Φιλίες (LOVE & FRIENDSHIP) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γουίτ Στίλμαν ΠΑΙΖΟΥΝ: Κέιτ Μπέικινσεϊλ, Στίβεν Φράι, Κλόε Σεβινί, Χαβιέ Σαμουέλ

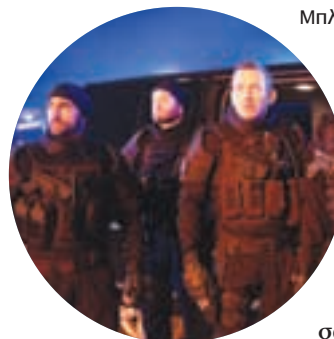

Στη Βρετανία του 18ου αιώνα, η χήρα Λαίδη Σούζαν Βέρνον εγκαθίσταται στην έπαυλη των πεθερικών της, μέχρι να καταλαγιάσουν οι κακές γλώσσες για τις ερωτικές της περιπέτειες. Εκεί αποφασίζει να βρει σύζυγο, τόσο για την ίδια όσο και για την κόρη της.

Το 1998 οι Κέιτ Μπέικινσεϊλ και Κλόε Σεβινί μοιράζαν εγκεφαλικά στους «Ρυθμούς της ντίσκο» (ξανά σε σκηνοθεσία Γουίτ Στίλμαν εκείνο το φιλμ), όμως εδώ κινούνται σε άλλους πιο κόσμιους ρυθμούς, μεταξύ δαντέλας και καθωσπρεπισμού. Φυσικά δεν απουσιάζουν το φλεγματώδες πνεύμα και οι βιτριολικοί διάλογοι ελέω Όστιν (το σενάριο είναι βασισμένο στη «Lady Jane» της συγγραφέως), αλλά η κοπιαστική προσπάθεια του σκηνοθέτη να κάνει ένα φιλμ διαφορετικό από τις προηγούμενες κινηματογραφικές διασκευές έργων της Όστιν αφήνει μια στυφή γεύση. Επιπλέον δεν είναι λίγες οι φορές που η βαρεμάρα καιροφυλακτεί πίσω από κάποιες σκηνές.

Μ.Α.Τ. Μονάδα Αποδόμησης Τάξης (RAID DINGUE) *½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντάνι Μπουν ΠΑΙΖΟΥΝ: Ντάνι Μπουν, Αλις Πολ, Μισέλ Μπλαν, Ιβάν Ατάλ, Σαμπίν Αζεμά

Το όνειρο της Τζο είναι να «μπει» στις ειδικές δυνάμεις. Παρά τις προσπάθειές της, όμως, συνεχώς αποτυγχάνει λόγω της αγαρμποσύνης της. Το όνειρό της θα πραγματοποιηθεί όταν ασκηθούν πιέσεις από τον υπουργό, που τυχαίνει να είναι ο... πατέρας της.

Ο Ντάνι Μπουν («Είναι τρελοί αυτοί οι βόρειοι») σατιρίζει το νεποτισμό και τα παράγωγά του σε μια κωμωδία διαχρονική, ρεαλιστική και οικουμενική. Η εικόνα της παραδομένης στην αναξιοκρατία και την πολιτική διαφθορά Γαλλίας, έχει άμεση εφαρμογή και αλλού. Κάθε σύγκριση ή ομοιότητα με την ελληνική πραγματικότητα είναι άστοχη και αφελής, καθώς στη χώρα μας ο νεποτισμός είναι άγνωστη λέξη. Εδώ ακριβώς γελάμε...

RIVER PARTY

ΣΤΟ ΝΕΣΤΟΡΙΟ. ΣΤΑΘΕΡΗ ΑΞΙΑ.

Ο Πάνος Σουρούνης μιλάει για το «πιο ζωνρό ποτάμι του Αυγούστου»

Για 5 μέρες, από 3 έως 7 Αυγούστου, πλιόλουστοι άνθρωποι συναυλιάζονται δίπλα στο ποτάμι. Στις 4 σκηνές του Φεστιβάλ θα βρεθεί σύσσωμη η εγχώρια σκηνή: Θανάσης Παπακωνσταντίνου, Σωκράτης Μάλαμας, Γιάννης Αγγελάκας, Αλκίνοος Ιωαννίδης, Κωστής Μαραβέγιας, Γιάννης Χαρούλης και 30+ ακόμη ονόματα.

Ζητήσαμε από το διευθυντή προγράμματος του **River Party Radio** (και παραγωγό του Μέντα 88 FM) **Πάνο Σουρούνη** να μας βάλει στο κλίμα...

>> Το River Party μπορείς να το ζήσεις σαν ένα φεστιβάλ μουσικής ή μπορεί απλά να καταλάβεις γιατί πραγματικά πρόκειται και να βουτηξεις στο ποτάμι του.

>> Ένα φεστιβάλ γιορτής της ζωής και της αγάπης όλων μας για τη μουσική. Πέρσι ήταν η πρώτη χρονιά που είχα τη χαρά και την τιμή να στήσω το πρόγραμμα του ραδιοφώνου του River. Αυτή τη δεύτερη χρονιά, που πάω για τον ίδιο λόγο, έχω διπλάσια χαρά και ανυπομονησία. Το River Party Radio θα σας φέρνει κοντά με όσα θα συμβούν και φέτος στο πιο ζωνρό ποτάμι του Αυγούστου.

>> Όλα ξεκινάνε με χαμογελαστά αγουροξυπνημένα πρόσωπα να σε καλημερίζουν σε μια ακόμα μέρα γιορτής.

>> Οι 4 σκηνές

του Φεστιβάλ από το πρωί ξεκινούν ήδη να στήνονται πηκτικά για να υποδεχθούν τους καλλιτέχνες της βραδιάς.

>> Μέχρι τότε βουτιές στο ποτάμι. Επιτραπέζια και άλλες αθλητικές δραστηριότητες εξελίσσονται, κάποιες μπροστά στα μάτια σου και κάποιες κρυμμένες σε αυτό το ατελείωτο τοπίο.

>> Το απόγευμα θα ακουστούν οι πρώτοι ήχοι από την σκηνή «της ζούγκλας». Το πάρτι έχει ήδη ξεκινήσει...

>> Στη σκηνή του Δάσους και σε αυτήν του Ποταμιού συχνά θα αναρωτιέστε το πώς θα περάσει ένας χρόνος μέχρι να ξαναβρεθείτε στο Νεστόριο.

>> Λίγο πριν τελειώσει η κάθε μέρα καταλαβαίνεις ότι καμία γιορτή δεν μπορεί να μείνει αξέχαστη, αν όσοι συμμετέχουν δεν ξέρουν πώς να γιορτάσουν με την ψυχή τους. Στο ποτάμι όλοι ξέρουν το μυστικό.

>> Τα λέμε σε λίγες μέρες στο Νεστόριο. **Ain't no party like River Party.**

INFO River Party | Νεστόριο Καστοριάς 3-7/8, www.riverparty.org
5μερο εισιτήριο: €55 (έως τέλος Ιουλίου)
– συμπεριλαμβάνει το δικαίωμα κατασκήνωσης. River Tent: €95.

Προπώληση: <https://www.viva.gr/tickets/festival/38-river-party/>, Public, Seven Spots, Reload, Media Markt

BIBΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ
ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Ο Βαγγέλης Γιαννίσης ήρθε για να σε παρασύρει στον «Χορό των νεκρών»

Η πιο ενδιαφέρουσα νεανική φωνή του ελληνικού νουάρ εξομολογείται στην Α.Υ.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

Με αθόρυβο, μεθοδικό τρόπο σκαρφαλώνει την κλίμακα των αξιών του ελληνικού αστυνομικού μυθιστορήματος. Δεν βιάζεται, δεν καίγεται, αρκείται στο να δουλεύει με σταθερό ρυθμό και να δίνει πολύτιμες ενέσεις φρεσκάδας στη λογοτεχνία του σασπένς. Ο Βαγγέλης Γιαννίσης ξέρει να παίρνει ρίσκα και είναι σαφές ότι το διασκεδάζει. Στο νέο του βιβλίο, «Ο χορός των νεκρών» (εκδόσεις Διόπτρα), ο επιθεωρητής Άντερς Οικονομίδης καταδύεται στις πιο σκοτεινές γωνιές του Έρεμπρο για να περιπλανηθεί στην άγρια πλευρά της Σκανδιναβίας που δεν περιλαμβάνουν οι τουριστικοί οδηγοί. Ένα κύκλωμα παιδόφιλων και το ανθρωποκνηνητό του επιθεωρητή με τον τρομερότερο εχθρό του συνθέτουν το σκηνικό του τρίτου καταγιστικού θρίλερ του συγγραφέα που ζει μεταξύ Ελλάδας, Σουηδίας και ΗΠΑ. Ο δημιουργός της σειράς που σπάει ρεκόρ αναγνωσιμότητας, μίλησε στην Athens Voice.

Οι διαθέσεις σας γίνονται σαφείς από την εισαγωγή: Ο υπόκοσμος του Έρεμπρο επιστρέφει, ακόμη πιο ωμός και νοσηρός. Περίφημα νέα για τους αναγνώστες σας! Πώς ήταν όμως η εμπειρία για εσάς; Πονεμένη ιστορία! Μπορώ να πω με βεβαιότητα πως ήταν το πιο δύσκο-

λο από τα τρία βιβλία για να γραφτεί – και λόγω της θεματολογίας, αλλά και επειδή έψαχνα να βρω την ιδανική φόρμουλα παρουσιάσής της. «Κάθε σκηνή ενός εγκλήματος ήταν σαν ένα μικρό παιδί το οποίο θέλει απελπισμένα να περπατήσει στον γονιό του πως κάτι κακό του συνέβη».

Ποια η θέση του συγγραφέα σε αυτό το μύθο; Είναι ο γονιός; Είναι το μικρό παιδί; Είναι εκείνος που θα βρει τα λόγια; Είναι εκείνος που θα κρατήσει το χέρι του γονιού, του ερευνητή, δηλαδή, όσο εκείνος ερευνά τη σκηνή. Θα του δώσει κουράγιο να ακούσει με προσοχή την ιστορία της σκηνής (η οποία, όσο μπαρουτοκαπνισμένος κι αν είναι ο ερευνητής, πάντοτε του προκαλεί σοκ, είναι μία διαρκής υπενθύμιση της άσχημης πλευράς της ανθρωπότητας) και στο τέλος θα βρει τα λόγια να την περιγράψει.

Μιλώντας για ενσαρκώσεις του απόλυτου κακού, τίποτα δεν μπορεί να το περιγράψει ακριβέστερα από την παιδοφιλία. Να υποθέσω ότι δεν ήταν ανώδυνη η συγγραφή του μυθιστορημάτος σας. Γιατί διαλέξατε το θέμα; Προσπάθησα να μιλήσω με σεβασμό για τα θύματα και να αφαιρέσω εντελώς τα «περιττά καρυκεύματα», τον παράγοντα του σοκ που αρκετές φορές χρησιμοποιείται στα αστυνομικά μυθιστορήματα, γιατί στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν ήταν αναγκαία η χρήση του. Και μόνο η αναφορά της λέξης παιδοφιλία σφίγγει το στομάχι. Το θέμα προέκυψε από «σπόντα». Ήδη προτού γραφτεί ο σκελετός της ιστορίας, ήξερα πως ήθελα να γράψω ένα βιβλίο, στο οποίο κεντρικό μοτίβο θα είχε η σύγκρουση του Άντερς με έναν ανταγωνιστή ισάξιο, ο οποίος είναι ικανός να τον καταστρέψει. Δημιουργώντας το παρελθόν του Σαμαήλ, προέκυψε και η χρήση της παιδοφιλίας στις αναφορές του βιβλίου.

Τι σας υποδηλώνει η στενή επαφή σας με την ειδησεογραφία του εγκλήματος; Έχει γίνει βαναυσότερος ο κόσμος μας παρά την

ανθρώπινη πρόοδο; Παραμένουμε αδυσώπητοι ή μήπως είναι η δημοσιότητα εκείνη που μεγεθύνει το κακό; Στατιστικά, το βίαιο έγκλημα μειώνεται σταθερά τις τελευταίες δεκαετίες σε αρκετές χώρες. Παρόλα αυτά, ο κόσμος συντηρεί την ψευδαίσθηση πως πριν από τριάντα-σαράντα χρόνια κοιμόταν με τις πόρτες ξεκλειδωτές, ενώ σήμερα ένας βιαστής, ή ένας δολοφόνος παραμονεύει σε κάθε γωνία, επειδή τότε δεν υπήρχε η πληροφόρηση που υπάρχει σήμερα. Και, κύριο χαρακτηριστικό της τωρινής πληροφόρησης, είναι η ταχύτητά της. Πριν τριάντα χρόνια ο κόσμος μάθαινε ότι προλάβαινε να φτάσει στην αιθουσα σύνταξης, προτού εκτυπωθεί η εφημερίδα. Σήμερα, η ροή των ειδήσεων είναι διαρκής, δημιουργώντας μία αίσθηση ανασφάλειας στον κόσμο.

Πρωταγωνιστώντας για τρίτη φορά στο έργο σας, ο Άντερς Οικονομίδης είναι ένας άνδρας με βαρύ βιογραφικό. Με μαχαίριές που επουλώνονται αλλά μνήμες που δεν σβήνουν, με κρίσεις πανικού, με δυσκολία να αφήσει ελεύθερο τον εαυτό του να νιώσει, πέρα από την περιστασιακή παρηγοριά στην αγκαλιά της Λίσμπεθ. Πού το πάει ο επιθεωρητής; Στον «Χορό» είναι η αλήθεια ότι μαζεύεται μεγάλο φορτίο στους ώμους του, μεγαλύτερο συγκριτικά με τα προηγούμενα βιβλία. Έχει τσαλακωθεί αρκετά, σε σύγκριση με τον Άντερς του Μίσους. Εδώ, ωστόσο, για πρώτη φορά συνειδητοποιεί πως κάτι δεν πάει καλά και ότι ίσως να μην μπορεί να το αντιμετωπίσει μόνος του. Το αν θα ζητήσει βοήθεια ή θα συνεχίσει την πρακτική του κεφαλιού στην άμμο θα φανεί στο τέταρτο βιβλίο.

Στο τόσο απαραίτητο σύμπαν των δεύτερων παισιώνεται από μια ολόκληρη ερευνητική

ομάδα με τις δικές της ιδιαιτερότητες. Πόσο κοντά βρίσκεστε στους ήρωές σας; Είναι διπλά σας, συνομιλείτε τακτικά μαζί τους; Τους αγαπώ όλους, ανεξαιρέτως του ρόλου τους. Μπορεί, άλλωστε, σε ένα βιβλίο να μας τραβεί περισσότερο ο κυρίως χαρακτήρας, αλλά τελικά, οι δυνατοί βηταρολάδες είναι αυτοί που μας κρατούν στο σύμπαν ενός βιβλίου. Στην επόμενη ιστορία του Άντερς, δύο από αυτούς, η Σέλιμα Μοντίν και ο Μπόζινταρ Τζατζάνοβιτς, θα πάρουν μεγαλύτερο χώρο κινήσεων.

Τι κάνει καλό ένα αστυνομικό; Γιατί ορισμένοι πετυχαίνουν εκεί που τόσο άλλοι αποτυγχάνουν; Παίζουν ρόλο πολλοί παράγοντες και αρκετοί από αυτούς βρίσκονται εκτός του βιβλίου. Οι αναγνωστικές τάσεις, για παράδειγμα. Υπήρχαν καλά βιβλία και καλοί συγγραφείς προτού το αστυνομικό μπει

στις βιτρίνες των βιβλιοπωλείων, ωστόσο δεν λάμβαναν την αναγνώριση που πιθανόν τους άξιζε – και ίσως αυτό να μη συνέβαινε ποτέ, αν δεν είχαμε το φαινόμενο Μιλένιουμ. Σε ό,τι έχει να κάνει με το βιβλίο, ωστόσο, πιστεύω πως είναι σημαντικό ο συγγραφέας να τηρήσει την υπόσχεση που έχει δώσει στον αναγνώστη: θα σου παρουσιάσω ένα αίνιγμα. Θα κρύψω στοιχεία κάτω από το χαλί. Θα σου δώσω την

ευκαιρία να το λύσεις και θα κάνω ό,τι μπορώ για να περάσεις καλά.

Η Σουηδία αλλάζει, μαζί με την Ευρώπη, μαζί με τα θέματα που διαπραγματεύεστε στο έργο σας. Τι μας αποκαλύπτουν για τη φύση του κόσμου μας οι ιστορίες του Άντερς Οικονομίδη; Σίγουρα δεν μπορώ να αφήσω απ' έξω τις εξελίξεις. Το έγκλημα, άλλωστε, τοποθετείται μέσα στην κοινωνία, δεν γίνεται σε ένα δωμάτιο αποστειωμένο. Και οι ήρωες ζουν στον κόσμο μας. Μέχρι και το 2001 (και την επίθεση στο Παγκόσμιο Κέντρο Εμπορίου) ζούσαμε σε έναν κόσμο, ο οποίος είχε φτάσει, σύμφωνα με τον Φουκουγιάμα, στο τέλος της ιστορίας του. Η πραγματικότητα αυτή κλονίστηκε απότομα. Και στα τρία βιβλία βλέπουμε έναν κόσμο ο οποίος προσπαθεί να ξαναβρεί την ταυτότητά του και ήρωες οι οποίοι προσπαθούν να διαχειριστούν τις απότομες αλλαγές που συντελούνται καθημερινά.

Τρία μυθιστορήματα σε διάστημα τριών ετών δεν είναι καθόλου κακός απολογισμός. Είναι ζήτημα αφοσίωσης; Πείσματος; Ταλέντου; Βρίσκετε απολαυστικό ή επίμοχθο το γράψιμο; Η συγγραφή είναι πρωτίστως ζήτημα αφοσίωσης και σκληρής δουλειάς. Το όποιο ταλέντο δεν αρκεί για την ολοκλήρωση του βιβλίου. Είμαι σίγουρος πως υπάρχουν ανάμεσά μας εξαιρετικά ταλαντούχα άτομα, τα οποία δεν έχουν ολοκληρώσει κάποιο έργο τους επειδή δεν είχαν την επιμονή και την πειθαρχία να καθίσουν δύο, πέντε, οκτώ ώρες την ημέρα μπροστά στον υπολογιστή και να γράψουν. Σίγουρα, το γράψιμο δεν είναι εύκολο. Και δεν είναι απολαυστικό όλες τις ώρες. Προσωπικά, όμως, το απολαμβάνω με όλες του τις δυσκολίες.

Ποιος θα θέλατε να υποδυθεί τον Άντερς Οικονομίδη σε μια ενδεχόμενη τηλεοπτική μεταφορά του από το HBO; Πιστεύω ιδανικός θα ήταν ο Eric Bana. Έχει μία «ήρεμη τρέλα» στο μάτι, η οποία μου αρέσει πολύ. **A**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΓΡΑ
ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2017

<p>CARYL FÉREY ΚΟΝΔΩΡ</p>	<p>PATRICIA HIGHSMITH Η ΚΡΑΥΓΗ ΤΗΣ ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑΣ</p>	<p>ANTOINE CHAIGNAS ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΣΗ</p>	<p>TOFIG NATHAN ΣΑΡΑΚΑΜΠΟ</p>
<p>JOHN MAYNARD KEYNES ΔΥΟ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ</p>	<p>ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΥΦΑΝΤΗΣ ΤΟ ΞΙΚΟΜΑΝΙΑ ΔΙ' ΗΡΩΙΝΗΣ</p>	<p>ΞΥΠΝΗΜΑΤΑ OLIVER SACKS</p>	

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΟ **ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ ΑΓΡΑΣ** – ΖΩΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 99 – ΛΟΦΟΣ ΣΤΡΕΦΗ – ΤΗΛ.: 210 7011461

Η παράδοση ερωτική ποίηση της Μυρσίνης Λαμπρινής

Προτείνουμε στην κ. κριτικό να γυρίσει στις κριτικές της, γιατί η ποίηση δεν είναι το φόρτε της

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ

Όταν έφτασε στο μέιλ μου η διεύθυνση <http://erotas61.blogspot.gr> την επισκέφτηκα, διάβασα τα κρεμασμένα ποιήματα και σκέφτηκα: «Αφού έχω αποφασίσει να παρουσιάζω βιβλία στην εφημερίδα αυτή, ok, μπορεί να μου τύχουν και περιέργα φρούτα».

Σπεύδω να εξηγηθώ για να μην παρεξηγηθώ. Στο πολύ απλής δομής μπλογκ υπάρχουν αποκλειστικά τα εξής στοιχεία:

Ο τίτλος: «Σε ψάχνει ο έρωτας»

Ο υπότιτλος: «Ερωτικά στικάκια από τη Μυρσίνη Λαμπρινή»

Ένα απλό βιογραφικό: «Η Μυρσίνη Λαμπρινή σπούδασε φιλολογία στην Αθήνα και λογοτεχνική κριτική στο Παρίσι. Εργάστηκε ως κριτικός λογοτεχνίας σε εφημερίδες και περιοδικά ενώ συμμετείχε σε επιτροπές λογοτεχνικών βραβείων. Σήμερα διδάσκει σε σεμινάρια δημιουργικής γραφής»

37 έντιμα ποιήματα (36 τετράστιχα κι ένα οκτάστιχο), αλφαβητισμένα κατά τον τίτλο.

Το γιατί μια έγκριτη και γνωστή κριτικός, όπως η κ. Λαμπρινή («Τραμ», «Ιστός», «Βιβλιοθήκη» της «Ελευθεροτυπίας», «Διαβάζω», «Η Λέξη», «Χάρτης» κ.λπ.) αποφάσισε να παρουσιάσει αυτά τα ποιημάτια, είναι μυστήριο. Γιατί όχι μόνο δεν διατηρούν το καλό της όνομα στο λογοτεχνικό σινάφι, αλλά μάλλον το αμαυρώνουν – ίσως και τελειωτικά. Αν πάλι είναι κάποιο είδος φιλολογικού αστείου, τότε συμπαθάτε με, ίσως να είναι το είδος του χιούμορ που δεν με αγγίζει.

Δεν γράφω χολερικά, πιστέψτε με. Και μπαίνω αμέσως στο ψητό, παρουσιάζοντας τα πάμπολλα προβλήματα που εμφανίζουν τα «στικάκια» της, όπως η ίδια τα ονομάζει.

Α. Σχεδόν όλα είναι γραμμένα από αντρική σκοπιά. Παράδειγμα: «Απιστία: Δεν πα να έχεις και δεσμό / να είσαι παντρεμένη / έλα να φύγουμε μαζί / να 'μαστε ευτυχισμένοι». Εκτός κι αν πρόκειται για λεσβία (η πιάτσα δε μαρτυράει κάτι τέτοιο), είναι στοιχείο τουλάχιστον παράδοξο.

Β. Σε αρκετές περιπτώσεις, παρατηρώ καραμπινάτη λογοκλοπή. Ιδού ένα από τα κλεμμένα: «Αμαρτία: Αν είναι η αγάπη αμαρτία / θα βγω να το φωνάξω με λατρεία / θα βγω να το φωνάξω να το πω / πως είμαι αμαρτωλή που σ' αγαπώ». Πρόκειται για το ρεφρέν γνωστού τραγουδιού των Πλέσσα - Λυμπερόπουλου (1974), με την Τζένη Βάνου. Από πού κι ως πού το παρουσιάζει η κ. Μυρσίνη για δικό της; Και δεν είναι το μόνο. Το ίδιο ισχύει για το «Απόψε κάνεις μπαμ» του Τοϊτσάνη ή την αδέσποτη «Παξιμαδοκλέφτρα».

Γ. Συνδυασμό αντρικής σκοπιάς και λογοκλοπής έχουμε στο «Ερωτικό, Και ήταν τα στήθη σου / άσπρα σαν τα γάλατα / και συ μου έλεγες / γαργάλα τα». Εδώ έχουμε το στικάκι που δήθεν είχε γράψει ο «αποστάτης» του 1965 Νόβας. Είναι δυνατό η ποιήτρια να φανταστεί ότι δεν θα το θυμόταν κανείς σήμερα;

Δ. Ενώ η έγκριτη κριτικός μια ζωή παρουσίαζε –ως γνωστόν– Νοβάλις, αδερφούς Μαν, Σταντάλ, Πάουντ, Τζόις και άλλους

σπουδαίους συγγραφείς, εδώ μας αποκαλύπτονται άλλες τάσεις, σαφώς αντιπνευματικές. Παραδείγματα: «Απεργία: Μου είπες ότι άλλο σεξ / κήρυξες απεργία / Κοέλιο και Λένα Μαντά / τό 'ριξες στα βιβλία». Είναι αλήθεια, βέβαια, ότι αναφέρεται ένας σημαντικός Παπωνέζος συγγραφέας, αλλά με τρόπο που αδικείται: «Φωτιά και ταραχή: Είσαι φωτιά και ταραχή / είσαι σα χιροσίμα / για χάρη σου αυτοκτόνησε / ο Γιούκιο Μισίμα». Παρά τον Μισίμα, μάλλον σα στίχοι σκυλοτραγουδιού μοιάζουν. Το ίδιο συμβαίνει και στο ποιημάτι «Οι νευρικοί εραστής», του οποίου ο τίτλος απηχεί μεν ελληνική απόδοση περίφημης ταινίας του Γούντι Άλεν, αλλά το περιεχόμενο είναι άθλιο. Εξάλλου, το χαμηλό επίπεδο της δημιουργού φαίνεται και από την (έστω ρετρό) τηλεμανία που τη διέπει: «Πρόβα νυφικού: Έκανες πρόβα νυφικού/χωρίς να με ρωτήσεις / κι εγώ μόλις το έμαθα σου ζήτησα εξηγήσεις». Αχαράκτήριο.

Ε. Ακόμα χειρότεροι είναι άλλοι στίχοι ιαπωνικής έμπνευσης. Αίφνης, «Ο Παπωνέζος: Σε είδε ο Παπωνέζος / που σου 'κανε ψηστήρι / με άλλον να φιλιέσαι / κι έκανε χαρακίρι». Και στο καπάκι το επίσης ανεκδιήγητο: «Ο Παπωνέζος πάλι: Σε είδε ο Παπωνέζος / που τον ελέγαν Όκε / και έντεχνα και λαϊκά / να λες στο καράκε». Αναρωτιέται κανείς τι κομίζουν εις την Τέχνην στικάκια σαν αυτά.

ΣΤ. Τραγικός συνδυασμός αναμνήσεων ψευδοδημοτικού τραγουδιού και σύγχρονου, λαϊκότροπου (και καλά...) σεξισμού είναι το ποιημάτι «Η μυλωνού: Καβάλα παν στην εκκλησιά / καβάλα προσκυνάνε / και μόλις δουν τη μυλωνού / την αχλαδιά κουάνε». Σκέπη φρίκη. Δημοτικοφανές είναι και το εντελώς απαράδεκτο «Κοκόνια: Έλα λοιπόν κοκόνια μου / να γίνουμε ζευγάρι / χαρά να δούνε οι γονείς / τα σόγια κι οι κουμπάρου». Άλλο δημοτικόζιον, με παρομοίωση εντελώς άκυρη, είναι το εξής: «Όπως πετάνε τα πουλιά / από κλαρί σε βάτο / έτσι ξεχνώ τον πόνο μου / πίνοντας άσπρο πάτο».

Ζ. Η ποιήτρια ίσως να νομίζει ότι σώζεται με ολίγη από πολιτικολογία «Θυσία: Ας είσαι και χρυσή αυγή / ας είσαι κι ανταρσία / εγώ σε ερωτεύτηκα / και γίνομαι θυσία» ή θρησκεία «Η Παναγία: Σαν βλέπω τη φιγούρα σου / καταμεσής του δρόμου / θυμάμαι και την Παναγιά και κάνω το σταυρό μου».

Η. Να μην ξεχάσω ότι καθαρή αντιγραφή από στικάκια λαϊκού ημερολογίου είναι, επίσης: «Τα μάτια σου: Τα μάτια σου είναι θάλασσα / τα χείλη σου μαγνήτης / και τα μαλλιά σου τα ξανθά / είναι ο αποσπερίτης»

Θ. Από τεχνική άποψη, κυριαρχούν βέβαια οι ομοιοκαταληκτικοί ιάμβοι, σε σπαστούς δεκαπεντασύλλαβους (8-7). Αλλά πολλές φορές οι ομοιοκαταληξίες είναι κάτι παραπάνω από νόθες, το μέτρο πάσχει, οι συλλαβές είναι περισσότερες (ή λιγότερες). Ένα παράδειγμα είναι: «Η συγγραφέας: Παράτησες το σπίτι σου / τον άντρα τα παιδιά σου / γιατί η δημιουργική γραφή / σου πήρε τα μυαλά σου / άφραδες στην κουζίνα σου / να καίγεται το κρέας / και πήγες σε σεμινάρια / να γίνεις συγγραφέας». Αποκορύφωμα κακοτεχνίας είναι «Ο πυροτεχνουργός», το οποίο η ποιήτρια ξεχνάει να το τελειώσει (!): «Φώναξα πυροτεχνουργό / για να εξουδετερώσει / τη βόμβα της αγάπης μου / για σένα». Ίσως να έσκασε η βόμβα και να έφαγε τις τέσσερις ελλείπουσες συλλαβές.

Ι. Υπάρχει επίσης λάιφ στάιλ (μπαράκια, τυπάκια έβερ, γκαλερί, Μύκονος, Κολωνάκι, Μονεμβασιά, Βερτσάτσε τζιάνι (sic), μονόπετρο κλπ), αρκετά έντονα σεξουαλικά στικάκια γεμάτα απλοϊκότητα, όπως η γελοία «Μαρούλα, Μια μαρούλα γνώρισα / στις Αφρικής τα μέρη / που 'χε βυζάκια όμορφα / και πισινό αστέρη», ολίγη από τεχνολογία με ίντερνετ και προφίλ κι ένα τετράστιχο ιστορικού περιεχομένου από το μακρινό 1885 – αλήθεια.

Με λίγα λόγια, προτείνω φιλικά στην κ. κριτικό να γυρίσει στις κριτικές της, γιατί η ποίηση δεν είναι το φόρτε της. Με το ίντερνετ, γίναμε όλοι ποιήτριες και ποιητές. Α σιχτίρ. **Α**

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Άλκηστη του Ευριπίδη

28&29.07

Αρχαίο Θέατρο
Επιδαύρου

Σκηνοθεσία
Κατερίνα
Ευαγγελιάτου

Προβάλλει επιταξιάρχη
Πανεπιστήμιο 29
(γινός στους Περιστέριους)
210.3272000
Η παράσταση πραγματοποιείται στο πλαίσιο
της Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΧΟΡΗΓΟΥΣΑΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ Περιφέρεια Επύρου
Region of Epirus

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

TGI Fridays

Κάθε Πέμπτη του καλοκαιριού στα TGI Fridays της Κηφισιάς και της Γλυφάδας, από τις 20.30 και μετά, σε περιμένουν κάτι πολύχρωμα Taco Bars. Εδώ μπορείς να απολαύσεις όσα tacos θες, μαζί και ένα cocktail mexi-quila, μόνο με €15! Το ξαναλέω: όσα μα όσα tacos θες! Θα βρεις τέσσερις διαφορετικές γεύσεις και όλες θα σε κάνουν να καρδιοχτυπήσεις δυνατά: Chicken & Pepper Tacos, Chimichurri Pork Tacos με σιγομαγειρεμένο χοιρινό, Beef Brisket και Jalapeno Cream Brisket Tacos με αβοκάντο και κατσικίσιο τυρί, συνοδευόμενα από tortilla chips και Mexican salsa. Και αν δεν είσαι φαν των tacos (να το κοιτάξεις αυτό), μπορείς απλά να έρθεις για φανταστικές Margaritas και El Burro μαζί με τους amigos σου. Viva la fiesta!

Lidl

Ποιος δεν θα ήθελε να δοκιμάσει την πλούσια κουζίνα των Βαλκανίων; Πεντανόστιμα αλλαντικά, εκλεκτά τυριά, πληθωρικές σάλτσες. Αυτά και πολλά ακόμα μπορείτε να τα βρείτε σε όλα τα καταστήματα Lidl αυτή την εβδομάδα. Δοκιμάστε τοπικά παραδοσιακά εδέσματα και ζήστε ένα γευστικό ταξίδι στα Βαλκάνια!

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η Πηνελόπη Βλαχογιάννη. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1965, σπούδασε στη Νομική Σχολή του ΑΠΘ και είναι μάχιμη δικηγόρος από το 1991. Έζησε τα δραματικά πρώτα χρόνια της κρίσης από πολύ κοντά, μέσα από τη Βουλή, όπου εργάστηκε ως επιστημονική συνεργάτιδα την περίοδο 2009-2012. Με τη ζωγραφική ξεκίνησε να ασχολείται μόνη της. Από το 2007 μαθήτευσε στο Εργαστήριο Τέχνης Αγίας Παρασκευής δίπλα στην Ελένη Ζούνη και τον Στέλιο Σάρρο, και έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις του Εργαστηρίου Τέχνης. Η ατομική της έκθεση με τίτλο «Under the same sun» παρουσιάζεται στον Ιστοιολογικό Όμιλο Χανίων «Νεώριο Μορο» μέχρι 23/7 στα Χανιά της Κρήτης.

Μυρτώ, γεια σου... Θα μπω κατευθείαν στο ψητό. Του χρόνου δίνω πανελλήνιες και έχω φάει κόλλημα με ένα παιδί απ' το φροντιστήριο το οποίο παλιότερα έδειχνε ενδιαφέρον και εγώ δεν έκανα απολύτως τίποτα. Συνεχώς τον προσγειώνα και δεν ήμουν τόσο δοτική. Τώρα κάνει κάτι με άλλη, δεν ξέρω αν έχουν σχέση και τι κάνουν, αλλά τώρα κατάλαβα το λάθος μου και θέλω μια δεύτερη ευκαιρία να ξαναγνωριστούμε... Θα μθελα πολύ να κάνουμε μια σχέση γιατί είναι πολύ καλό παιδί, δεν ξέρω κατά πόσο αυτός θέλει μια τέτοια σχέση μεταξύ μας. Ίσως με βλέπει και σαν φίλη... έχω στεναχωρηθεί πολύ. Τι μπορώ να κάνω;

Μυρτώ, γεια σου... θα μπω κατευθείαν στο ψητό. Έχω φάει κόλλημα με ένα παιδί από το φροντιστήριο το οποίο παλιότερα με γούσταρε κι εγώ βαριόμουν και τον έγγραφα στα παπάρια μου. Τώρα κάνει κάτι με άλλη, δεν ξέρω αν έχουν σχέση, αλλά ό,τι και να έχουν θέλω να τους το χαλάσω γιατί ζήλεψα φρικτά και μου γύρισαν τα μυαλά που τόλμησε να γκομενίσει αλλού ενώ το σενάριο έλεγε ότι θα σέρνεται στα πόδια μου μέχρι να σβήσει ο ήλιος. Ίσως δε με γουστάρει πια... έχω λυσσάζει. Τι μπορώ να κάνω για να στείλει στο διάολο τη μαλάκω που νταραβερίζεται και να ξαναρχίσει να τρέχει πίσω μου;

Γιατί είναι τόσο δύσκολο να βρω την αγάπη, Μυρτώ; Τον έρωτα που τόσο πολύ χρειάζομαι, όταν όλα έχουν καταρρεύσει γύρω μου και χρειάζομαι κάτι να με κάνει χαρούμενο; Να δώσει μια νότα χαράς και ελπίδας που τόσο απεγνωσμένα χρειάζομαι; Πλησιάζω τα τρία χρόνια μόνος, το μεγαλύτερο διάστημα μοναξιάς που έχω ζήσει στην ενήλικη ζωή μου και δεν ξέρω πόσο ακόμη θα διαρκέσει. Είσαι η διαφυγή μου, δεν με ενδιαφέρει αν θα δημοσιευθεί, ούτε καν αν θα απαντήσεις. Έπρεπε να τα γράψω γιατί έχω τρελαθεί. Έπρεπε κάπου να τα πω. Να τα βγάλω από μέσα μου. Βρήκα μια κοπέλα που πίστευα ότι θα βγει κάτι καλό, αλλά τελικά μάλλον θα χωρίσουμε. Είμαστε σε διάσταση μια βδομάδα τώρα μετά από μόλις μισό μήνα σχέσης και αυτό γιατί απολύθηκε από τη δουλειά της και θέλει χρόνο να ορθοποδήσει επαγγελματικά, μια που εκείνη συντηρεί την οικογένειά της. Το σέβω και το δέχομαι, αλλά γιατί με πονάει τόσο; Γιατί δεν καταλαβαίνω τι περνάει και επικεντρώνομαι στο τι περνάω εγώ; Γιατί με επηρεάζει στον ύπνο μου, τη διατροφή μου αλλά και τη δουλειά μου το ότι δεν τη βλέπω και δεν μιλάμε; Γιατί σκέφτομαι μόνο τις στιγμές που την είχα στην αγκαλιά μου στο κρεβάτι μας και δεν προχωρώ τη ζωή μου; Δεν ξέρω τι μου συμβαίνει. Προσπαθώ να χαλαρώσω, να ξεχαστώ και δεν μπορώ. Είμαι τόσο εγωιστής ή τόσο ερωτευμένος; Κατά 90% ούτε καν θα το διαβάσεις όλο αυτό, αλλά τη δουλειά του την έκανε το κείμενο. Νιώθω κάπως –ελάχιστα– καλύτερα.

Καλή συνέχεια.

Εγωισμός και έρωτας, πολύ καλοί φίλοι γενικά. Μα πώς σας πέρασε απ' το μυαλό πως όταν ερωτευόμαστε γινόμαστε γενναιόδωροι; Απορώ. Σας επηρεάζει στον ύπνο σας και στη διατροφή σας και στη δουλειά σας και επικεντρώνεστε στον εαυτό σας όπως θα κάναμε κι όλοι εμείς αν μας χωρίζανε στα καλά καθούμενα για εξωσχεσικούς λόγους – αν και δεν είμαι καθόλου σίγουρη ότι οι λόγοι είναι απολύτως εξωσχεσικοί. Και εξηγούμαι αμέσως: στις στραβές που μας σκάνε, συνήθως σπριζιόμαστε απ' τη σχέση μας, δε χωρίζουμε. Εκτός αν αισθανόμαστε ότι ο άλλος δεν είναι σε θέση να σπριζίξει, όχι γιατί δε θέλει αλλά κυρίως γιατί δεν ξέρει πώς γίνεται, δεν έχει βασιστεί ποτέ πάνω του κανείς, δεν είχε ποτέ αποκλειστική ευθύνη για κάτι. Με τη στήριξη που λέω, δεν εννοώ καθόλου την τρυφερότητα, την αγκαλιά και το φιλή. Δυστυχώς. Σε τέτοιες λοιπόν κρίσιμες στιγμές, αναγκαζόμαστε να προχωρήσουμε χωρίς τον άλλο ο οποίος φυσικά δεν καταλαβαίνει τίποτα απ' όλα αυτά. Πάντως στη δική σας περίπτωση μπορεί να παίζει απλώς το σοκ της απόλυσης και το άγχος που την ακολουθεί, οπότε ίσως η κοπέλα επιστρέψει κάποια στιγμή όταν ηρεμήσει. Ξέρω γω κιόλας;

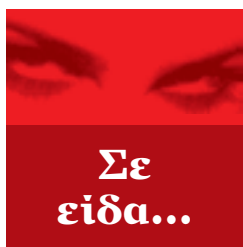
Υ.Γ. 1 Παρ' όλα αυτά μήπως να εστιάζατε στη μεγάλη σας ανάγκη να μιλήσετε σε κάποιον ασχέτως του θέματός σας με το κορίτσι;

Θεωρούμαι μεγάλη στα 20 μου, που δεν έχω φιλήσει ποτέ αγόρι; Νεφέλη

Αγαπητή Νεφέλη, τα αγόρια τα φιλάμε όταν και όποτε μας φαίνονται αξιοφίλητα. Σε άλλη περίπτωση το φιλή είναι από βαρετό ως απδία. Φιλήστε ένα αγόρι τη στιγμή που μέσα σας θα παινίζονται οι τρομπέτες της γιορτής του φιλιού, όχι η σιωπή του απόλυτου τίποτα.

© JOHN HOLMES

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE κενά και το μήνυμά σου στο 19400. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Χρέωση SMS €0,31 με ΦΠΑ (Mediatel - Τηλ παραπόνων: 2142148020)

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Το μεσημέρι της Κυριακής στεκόσουν στο φανάρι της πλατείας και περιμένεις να περάσεις απέναντι. Λευκό φορεματάκι, ψάθινο καπέλο, ξανθό μαλλιά, σανδάλια...

Αν το δεις και έχεις περιέργεια ποιος το έγραψε, στείλε.

ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΟ

13/7 20:15, άργησαν να κλείσουν οι πόρτες του ασανσέρ, μιλήσαμε λίγο, κοιταχτήκαμε ζεστά, φορούσα λευκά και είχα τα μαλλιά μου αλογοουρά...

MALL

Τρίτη 11/7, 21.50. Ανέβαινες τις κυλιόμενες με την παρέα σου, με κοίταξες, σε κοίταξα, προχώρησες, γύρισες, γύρισα, μετά;

ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ

Μούφα μου είχες φανεί και την προηγούμενη φορά, τώρα απλά επιβεβαιώθηκα. Γιώργο, μη στείλεις πάλι μήνυμα.

Τελικά, Ιωάννα, θα φύγεις ή θα σε πάρω μαζί μου; Μια εβδομάδα έχεις για να μου απαντήσεις.

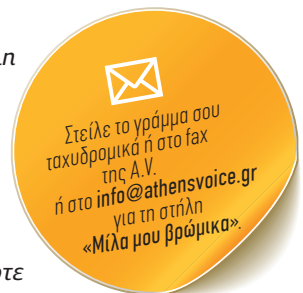
Αχ αυτή η εμφάνισή σου Χ. με το βρεγμένο μπλουζάκι στο πάρτι του Σαββάτου, με έχει κάνει να χάσω τον ύπνο μου.

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00) Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ, 30χρονη ιατρός, από εξαιρετη οικογένεια ιατρών, μεσογειακής ομορφιάς, καλλίγραμμα, δραστήρια, δυναμική, με ενδιαφέροντα, €2.500 μηνιαίως, διαμερίσματα, εξοχικό, Ι.Χ., επιθυμεί σοβαρή γνωριμία με κύριο έως 40 ετών. «Πάπας», Ομήρου 38 Κολωνάκι, 2103620147, www.pappas.gr

ENJOY FINDING NEW PATHS
IN EVERYDAY LIFE

MERRELL
DO WHAT'S NATURAL

#HerNature

Για το πλησιέστερο κατάστημα τηλεφωνήστε στο 211 0122809

POLICE

TIMECENTER · Βοσνής 14, Αθήνα, Τηλ: 210 33 43 120 · www.timecenter.gr · [f timecenter.gr](https://www.facebook.com/timecenter.gr)

WATCH MODEL ADDER #POLICESTYLE